Έτος Ε'

Τεύχος 93ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

«Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος ἐπαναφέρει τὴν σκέψιν μας εἰς μίαν ἀπὸ τὰς μαγαλυτέρας στιγμὰς τῆς μακραίωνος ἱστορίας μας. Τὸ Ἔθνος ἀφοῦ ἐλάμπρυνε δύο φορὰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν φωτεινήν του παρουσίαν καὶ ἀφοῦ ἐβυθίσθη διὰ χρόνον μακρὸν εἰς τὸ σκότος τῆς δουλείας, διὰ τρίτην ἤδη φορὰν ἐπιχειρεῖ ν' ἀναστηθῇ ἐκ τῆς τέφρας του καὶ ν' ἀποτελέσῃ καὶ πάλιν ἀνθρωπίνην κοινότητα ἐλευθέραν, πολιτισμένην καὶ δημιουργικήν, μέσα εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐλευθέρων λαῶν.

Διὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἐστερεῖτο σχεδὸν παντελῶς ἐφοδίων. Ἤντλει ὅμως τὴ δύναμίν του ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς μεγάλης ἱστορικῆς συνεχείας καὶ τῆς μεγάλης ἱστορικῆς του ἀποστολῆς. Ἤντλει τὴν δύναμίν του ἀπὸ τὸ ἦθος καὶ τὰς ἰδέας τὰς ὁποίας ἐδημιούργησαν οἱ πρόγονοί του καὶ αἱ ὁποῖαι διετηροῦντο ζωνταναὶ εἰς τὸ βάθος τῆς ἀθανάτου ψυχῆς του. Ἀλλὰ πρὸ παντός, ἤντλει τὴν δύναμίν του ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν καὶ Ἐθνικήν του πίστιν.

Ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, ἀντιπαλαῖον πρὸς ὑπερτέρας ὑλικὰς δυνάμεις, πρὸς τὰς κακίας ἐχθρῶν καὶ φίλων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ κακίας, κατώρθωσε νὰ νικήσῃ νίκην σκληρὰν καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ μίαν πτωχὴν καὶ μικρὰν γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἔκτοτε μὲ συνεχεῖς ἀγῶνας ἐπέτυχε νὰ ἐλευθερώσῃ τὰ ἐδάφη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ ἱστορία καὶ ἡ θέλησις τῶν κατοίκων των τὰ εἶχον καταστήσει ἰδικά του.

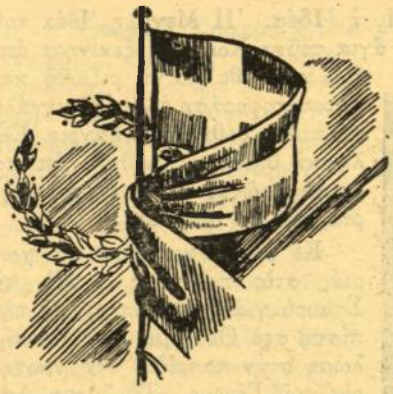
Κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν ὥραν, ὁπότε ἕνα τμῆμα τοῦ Ἔθνους, ὁ Κυπριακὸς Λαὸς ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, πρέπει ὅλοι οἱ Ἕλληνες ν' ἀναβαπτισθῶμεν εἰς τὸ κλῖμα τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821. Πρέπει ν' ἀντλήσωμεν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον πίστιν, καρτερίαν καὶ διδάγματα. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα τῶν προγόνων μας ν' ἀντλήσωμεν φωτεινὰ διδάγματα, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ὁδηγήσουν μακρὰν ἀπὸ τὰ πάθη ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἠπείλησαν νὰ πνίξουν εἰς τὴν ψυχήν μας τὴν φωνὴν τοῦ Ἐθνικοῦ χρέους.

Ἡ ἐπέτειος τὴν ὁποίαν σήμερον ἑορτάζομεν ἀποτελεῖ τὴν τρανωτέραν ἀπόδειξιν ὅτι οἱ ἀγῶνες αὐτοί, ὅσον δήποτε καὶ ἂν διαρκέσουν, τελικῶς ἀποβαίνουν ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστιν, ἂς ἑορτάσωμεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἡνωμένοι τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς μας ἀπελευθερώσεως».

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΡΗ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957 | ΤΕΥΧΟΣ 93ΟΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821-
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

Τοῦ κ. **ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ἔχουν περάσει ὁλόκληρα ἑκατὸν τριάντα ἕξ χρόνια ἀπὸ τότε. Καὶ ὅμως... Τὰ γεγονότα καὶ αἱ συνθῆκες διατηροῦν τὴν ἴδια μορφή. Ἔχουν τὴν ἴδια ζωντάνια καὶ μᾶς δίνουν τὴν ἐντύπωση, ὅτι τὰ ἑκατὸν τριάντα ἕξ χρόνια, συνοψίζονται σὲ μιὰ καὶ μόνον φράση : Στὸ Χθές !

Χθὲς λοιπόν... Ὑπῆρξε τότε ἕνας λαὸς ὥριμος γιὰ τὸ μεγάλο ἄθλημα. Ὑπῆρξε μιὰ δράκα γνήσιων ἀπογόνων τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Θεμιστοκλῆ καὶ τοῦ Μιλτιάδη, γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε τοὺς λαοὺς νὰ μείνουν ἐκστατικοὶ ἀπὸ θαυμασμό. Ὑπῆρξε ἡ Ἰδέα!... Ὑπῆρξε ἡ ἀπόφαση καὶ ἔμεινε τὸ ἀποτέλεσμα: **Ἡ Νίκη!** Νίκη ὑλική, νίκη ἠθική. Νίκη πνευματικὴ καὶ γεμάτη ψυχικὸ μεγαλεῖο...

Κι' ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ **Σήμερα** κυττάζουμε, γιὰ νὰ δοῦμε μέσα σ' αὐτὸ τὸ **Χθές**. Πόση ὁμοιότητα ἀλήθεια! Τὸ ἴδιο Θέατρο, τὸ ἴδιο σκηνικό, οἱ ἴδιοι πρωταγωνισταί... Οἱ ἴδιοι θεαταὶ ἀκόμα!... Καί, πρὸ πάντων, τὸ ἴδιο **Θέμα: Ἡ Ἐλευθερία**! Ἡ κατατρόπωση τῆς βίας, ἡ ἐκδίωξη τῆς τυραννίας, ἡ λάμψη τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Χριστιανικῆς καὶ Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Τὸ φῶς τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πυθαγόρα, τοῦ Ἀριστοτέλη καὶ τόσων καὶ τόσων ἄλλων...

Τὸ λέμε λοιπὸν καὶ τὸ πιστεύουμε. **Ἴδιο καὶ ἀπαράλλαχτο τὸ Χθὲς μὲ τὸ Σήμερα.** Καὶ νὰ γιατί :

Ὑπῆρχε χθὲς ὁ ὑπόδουλος. Ὑπάρχει καὶ σήμερα. Χθὲς τὸν ἔλεγαν Ἕλληνα! Σήμερα τὸν λένε Ἕλληνα ἐπίσης, μὰ μὲ μιὰ μικρὴ διαφορά. Ὁ Ἕλληνας αὐτὸς λέγεται **Κύπριος**! Ἦταν ὅμοιος ὁ χθεσινὸς ὑπόδουλος μὲ τὸν Σημερινό. Ὅμοιος στὴν ψυχή, ὅμοιος στὰ αἰσθήματα, ὅμοιος στὶς ἐπιδιώξεις. Σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις ἡ γενεαλογία ἔχει τὸν ὁρισμό της: **Ἀδέλφια** τοὺς ἀποκαλεῖ. Γεννημένα ὄντα

ἀπὸ μιὰ μητέρα : τὴν **Ἑλλάδα**. Ἀναθρεμμένα μὲ ἕνα σκοπό : **τὴ ζήση στὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνθρώπινη δικαίωση**.

Ἡ πρώτη, ἡ μεγάλη ἀδελφὴ καὶ μάννα συγχρόνως, κατώρθωσε νὰ φθάσῃ στὸ ἰδανικό της : στὴν **Ἐλευθερία**! Ἡ δεύτερη, ἡ μικρότερη ἀδελφὴ καὶ κόρη συνάμα, δὲν τὸ κατώρθωσε ἀκόμα. Ὅμως, θὰ τὸ κατορθώσῃ. Θὰ μπορέσῃ νὰ φθάσῃ κι' αὐτὴ στὸ Ἰδανικό της, γιατὶ ἔχει τὴν ἴδια ψυχή. Ἔχει τὴν ἴδια φλόγα καὶ γνωρίζει νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν σκοπό της μὲ τὰ ἴδια μέσα : Τὴ **Μάχη**, τὸν **Ἀγώνα** καὶ —ἀλλοίμονο—τὸν **Θάνατο**!

Αὐτὴ λοιπὸν τὴ μάχη, αὐτὴν τὴν τακτική, ἂς τὴν παρακολουθήσουμε στὴν ἐξέλιξή της. Ἂς στρέψουμε λίγο τὸ βλέμμα καὶ ἂς δοῦμε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας τὸν Τιτάνειο Ἀγώνα. Τὸν Ἀγώνα τοῦ Χθὲς καὶ τοῦ Σήμερα.

***

Ὑπῆρξε Χθές, τὸν Μάρτιο τοῦ 1821, ἡ **Ἰδέα**. Ἡ Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἰδανικοῦ τῆς Λευτεριᾶς. Βλάστησε ἔξω ἀπ' τ' ἅγια τοῦτα Χώματα, ξεκίνησε ἀπ' ἔξω καὶ ἦλθε γιὰ νὰ ριζωθῇ καὶ νὰ καρποφορήσῃ ἐδῶ. Τὸ μεγάλο σάλπισμα δόθηκε στὴν ἄγρια Ἑλληνικὴ ὕπαιθρο. Δόθηκε ἀπ' τὰ βουνὰ πρῶτα, ἀπ' τὰ μοναστήρια, ἀπ' τὰ σπήλαια...

Κι' ὕστερα κατέβηκε στὰ χωριά, στὶς πολιτεῖες... Μὲ τὸ Σταυρὸ γιὰ κύριο ὅπλο, μὲ τὴν πίστη στὸ Θεό, μὲ τὴν προσήλωση στὴν πατρίδα, στὴ σωτηρία τοῦ Γένους. Τὸ Ἅγιο Λάβαρο τὸ ὕψωσε ἕνας **Ἱερωμένος**! Μορφὴ θρυλικὴ γιὰ τὸ Χθές, γιὰ τὸ Σήμερα, γιὰ τὸ Αὔριο. Πολλοὶ ἦσαν οἱ πιστοὶ ποὺ προσῆλθαν στὸ μεγάλο σάλπισμα. Ἄσβεστες ψυχές, γεμᾶτες ἀπὸ σπάνιο μεγαλεῖο, ἔδωσαν πρῶτες τὸ παρών. Βρῆκαν μιμητὲς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς μικρῆς τούτης γῆς, ξεσηκώθηκε ἡ τρανὴ βουὴ ποὺ συνετάραξε τὸν κατακτητή. **Ἰδανικό**, ὑπῆρξε ἡ Ἐλευθερία. **Μέσον**, γιὰ τὴν πραγμάτωση τοῦ Ἰδανικοῦ, ὁ **Ἀγώνας**, ὁ **Θάνατος**...

Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὁ Θρίαμβος τοῦ Ἰδανικοῦ. Ἡ Λευτεριὰ κατέβηκε ἀπ' τὰ βουνὰ στοὺς κάμπους, γέμισε τὶς καρδιὲς ἀπὸ ἀγαλλίαση καὶ στερέωσε τὴ φήμη τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὑπῆρξε τραχὺς ὁ Ἀγώνας. Ὑπῆρξε σκληρός. Ἀπήτησε θυσίες πολλές. Ἄφθονη ὅμως ἡ προσφορὰ στὴ ζήτηση. Προσφορὰ ἀπὸ πίστη, ἀπὸ ἡρωϊσμό, ἀπὸ θυσίες, γιγάντωσε τὸν Ἀγώνα. Τοῦ ἔδωσε δύναμη παμμέγιστη, τὸν ἔκανε ἱκανὸ νὰ φτάσῃ στὸν προορισμό του. Κι' ἡ Λευτεριὰ ξεπήδησε μὲ ὅλη της τὴν Αἴγλη. Ἔδωσε τὴ Χαρὰ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγωνίστηκαν γι' αὐτήν, ἔδωσε

τὴ γαλήνη στὸν τόπο, στεφάνωσε μὲ ἀγριολούλουδα Ἐκείνους ποὺ ἔπεσαν μαχόμενοι τὸν Ἀγώνα τὸν Εὐγενικό.

Εἶδε τότε ὁλόκληρος ὁ πολιτισμένος κόσμος τὸν ἄθλο καὶ στάθηκε ἐκστατικός. Ὁ θαυμασμός του γιγαντώθηκε. Πίστεψε ὅτι μόνον οἱ Ἕλληνες εἶναι ἱκανοὶ νὰ δημιουργήσουν Θερμοπύλες, Ἅγια Λαύρα, Μεσολόγγι, Μανιάκι, Ἀλαμάνα. Πίστεψε ὅτι μόνον ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ γεννήσῃ τὸν Λεωνίδα, τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό, τὸν Χρῆστο Καψάλη, τὸν Παπαφλέσσα, τὸν Ἀθανάσιο Διάκο. Εἶδε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα τὴν Ἑλλάδα τοῦ Σόλωνος νὰ ἀναγεννᾶται ἀπὸ τὴν τέφρα καὶ γέμισε ἀπὸ σεβασμό. Ἀπὸ σεβασμὸ καὶ θαυμασμὸ γιὰ τοὺς μεγάλους Ἀγώνας, τοὺς τίμιους, τοὺς εἰλικρινεῖς, τοὺς ποτισμένους μὲ τὸ αἷμα ἀνθρώπων ποὺ πίστεψαν στὸ Ἰδανικό τους.

***

Ὑπάρχει Σήμερα ἡ ἴδια Ἰδέα. Ἡ ἴδια μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἰδανικοῦ τῆς Λευτεριᾶς. Σήμερα, ἡ Ἰδέα γεννήθηκε, βλάστησε καὶ κυοφορεῖ τὸ Ἰδανικό της στὴν **Κύπρο μας**. Ὑπάρχει σήμερα στὴν Κύπρο ὁ δυνάστης, κατακτητής. Τί σχέση ἔχει τὸ ὅτι ὁ δυνάστης ἄλλαξε προσωπεῖο; Σὲ τί μπορεῖ νὰ διαφέρῃ ἕνας Ἀσιάτης ἀπὸ ἕναν Εὐρωπαῖο, ἀφοῦ, ὅποιος καὶ νᾶναι, δὲν παύει νὰ εἶναι **δυνάστης;** Ὁ δυνάστης εἶναι δυνάστης! Ὅποιος κι' ἂν εἶναι αὐτός, μὲ ὅποια ἐθνικότητα κι' ἂν παρουσιάζεται!

Ὑπάρχει λοιπὸν ὁ δυνάστης ὁ σημερινός. Ὑπάρχει κι' ἡ σημερινὴ δίψα γιὰ τὴν Λευτεριά. Καὶ τὰ δύο ὅμοια, ὅπως τότε. Ὅπως Χθές! Τὸ σάλπισμα τῆς ἐξεγέρσεως τὸ δίνει σήμερα ἕνας ἄλλος Ἐπίσκοπος. Ἕνας πανόμοιος ἱεράρχης μ' Ἐκεῖνον τὸν Χθεσινό, τὸν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό. Τὸν λένε **Μακάριο!** Τὸ σημερινὸ σάλπισμα γιὰ τὴ Λευτεριὰ τὸ δίνει ὁ Μακάριος ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Κύπρου, ἀπὸ τὰ μοναστήρια, ἀπὸ τὶς πόλεις. Τὸ δίνει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Ἐξορίας, τὸν ἀφιλόξενο κι' ἔρημο βράχο τῶν Σεϋχελλῶν. Γιὰ ἀκοῦστέ το! Εἶναι τὸ ἴδιο, ἀκριβῶς ὅμοιο μὲ τὸ χθεσινὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ. Τὰ καριοφίλια λάμπουν καὶ σήμερα στὰ βουνὰ τῆς Κύπρου κι' οἱ πιστοὶ ὁρκίζονται στοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν Ἁγία! Ὁρκίζονται νὰ πολεμήσουν καὶ νὰ κατακτήσουν τὴν Ἐλευθερία, ἢ νὰ βροῦν τὸ Θάνατο. Τὸν Κολοκοτρώνη τὸν ἀντικατέστησαν μὲ τὸν Διγενῆ, τὸν Διάκο καὶ τὸν Καραϊσκάκη μὲ τὸν Καραολῆ καὶ τὸν Δημητρίου. Ἀντὶ γιὰ Πα-

παφλέσσα ἔχουν τὸν Ἄνθιμο τοῦ Κιτίου κι' ἀντὶ γιὰ Χρῆστο Καψάλη τὸν Γρηγόριο Αὐξεντίου! Ἔχουν τὴν ἴδια πίστη οἱ σημερινοὶ ποὺ ἀντικατέστησαν τοῦ χθεσινούς. Ἔχουν τὴν ἴδια παρόρμηση, τὸν ἴδιο Στοχασμό : **Τὴν πανάκριβη τὴ Λευτεριά!**

Μένει τώρα ὁ κατακτητής. Τοῦ Σήμερα ὁ κατακτητὴς ἔχει στυγνὴ τὴ μορφή, ὅπως χθές... Ἂν λεγόταν χθὲς 'Αλῆ-πασᾶς, 'Ομὲρ-Βρυώνης ἢ 'Ιμπραήμ, Σήμερα λέγεται Χάρτινγκ.

'Απαίσια ἡ μορφὴ τοῦ Σημερινοῦ κατακτητῆ, ὅπως καὶ τοῦ Χθεσινοῦ. Τὰ ἴδια μέσα τὰ σημερινὰ μὲ τὰ Χθεσινά! Μέσα βάναυσα, μέσα γεμᾶτα ἀπὸ πνιχτὸ σκοτάδι ἀσιατισμοῦ. Μέσα ποὺ καταρρακώνουν τὴν ἀνθρώπινη 'Ιδέα, τὴν ὑπόσταση τοῦ ἀτόμου, μέσα ποὺ στιγματίζουν μ' ἀνεξίτηλο γραφίτη τὴν ἔννοια τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ κρεμάλες κι' οἱ ἀγχόνες τοῦ Χθές, κρεμάλες κι' ἀγχόνες τοῦ Σήμερα. Οἱ βασανισμοί, οἱ προπηλακισμοί, τὸ συστηματικὸ ξεκλήρισμα τοῦ 'Ελληνικοῦ στοιχείου τῆς Κύπρου ἐπαναλαμβάνονται Σήμερα, ὅπως καὶ Χθές... 'Επαναλαμβάνονται ἀπὸ κατακτητὴ ὅμοιο μὲ τὸν **Χθεσινό...**

***

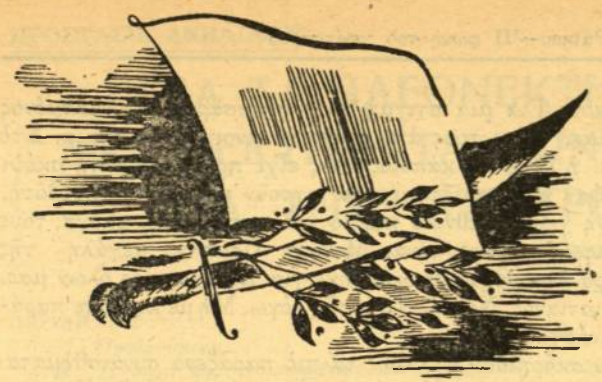
'Η 'Ιστορία ἐπαναλαμβάνεται. Καὶ πόσο πιστὴ ἡ ἐπανάληψη τῆς χθεσινῆς 'Ιστορίας, ἀλήθεια! Πόσο πιστὴ ἡ ἐπανάληψη μιᾶς 'Ιστορίας ποὺ γράφτηκε καὶ γράφεται μὲ κρουνοὺς ἀπὸ αἵματα, ἀπὸ πίστη στὸ 'Ιδανικό, μ' ἐλπίδα στὸ μεγάλο ἀποτέλεσμα, ποὺ διαιωνίζει γενεὲς γενεῶν...

Στεκόμαστε ἐκστατικοὶ μπροστὰ στὸ Χθὲς καὶ στὸ Σήμερα. Στεκόμαστε μὲ Θαυμασμό, μ' εὐλάβεια καὶ κατάνυξη μπροστὰ στὸ Θαῦμα τοῦ 1821. 'Αντικρύζουμε μὲ τὰ ἴδια συναισθήματα τὸ Σήμερα. Ὅμοια εἶναι ἡ εὐλάβεια κι' ἡ κατάνυξη, ὅμοιος ὁ θαυμασμός μας γιὰ τὸν Κυπριακὸ ἀγώνα. Εὐγνωμονοῦμε τὸ Χθές, ἐπαινοῦμε τὸ Σήμερα. Καὶ τὰ δυὸ εἶναι ἄξια θαυμασμοῦ. Κοινὴ ἡ ἱκανοποίησή μας. Τὸ ἄστρο τοῦ 1821 δὲν ἔδυσε. Οἱ φλόγες ποὺ ξεπήδησαν ἀπ' τὴ Μονὴ τῆς 'Αγίας Λαύρας καὶ ποὺ θέριεψαν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ στὴ Μονὴ Μαχαιρᾶ μὲ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ Γρηγορίου Αὐξεντίου, θὰ καταυγάζουν τὴ σκέψη μας καὶ θὰ ὁδηγοῦν τὰ βήματά μας στὶς εὐγενικὲς ἐπιδιώξεις μας.

Ἂς ἔχουμε γιὰ ὁδηγούς μας 'Εκείνους ποὺ ἐδημιούργησαν τὴν 'Εποποιΐα τοῦ 1821 κι' ἂς μιμούμεθα τὶς πράξεις 'Εκείνων ποὺ κατέστησαν Θρῦλο τὸ νησὶ τῆς 'Αφροδίτης. Ἂς μένουν πάντα στὴν ψυχή μας οἱ θρυλικὲς μορφὲς 'Εκείνων ποὺ ἔκαμαν τὴ δόξα μόνιμο κάτοικο τῆς μαρτυρικῆς μας Χώρας. Καὶ τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῶν «**'Ελευθέρων Πολιορκημένων**» τοῦ **Χθές,** ἂς δώσῃ τὴ δύναμη στοὺς «**'Ελεύθερους Πολιορκημένους**» τοῦ **Σήμερα** νὰ συνεχίσουν μὲ τὴν ἴδια πίστη τὸν 'Αγώνα. Οἱ 'Ελεύθεροι Πολιορκημένοι δὲν ἐκέρδισαν νίκη στρατιωτική. Καὶ ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τὴν ἠθική των ἀντοχὴ καὶ τὴν ἀπόφαση τῆς θυσίας ποὺ ἔλαβαν, ἐδημιούργησαν τὸ Μεσολόγγι καὶ ἐξεσήκωσαν ὑπὲρ τῆς 'Ελληνικῆς 'Ελευθερίας ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς!

Δὲν τὸ λέμε αὐτὸ γιατὶ φοβόμαστε γιὰ τὸν Κυπριακὸ 'Αγώνα. Πρὸς Θεοῦ!!!

Κάνουμε ἁπλῶς μιὰ διαπίστωση. Κάνουμε ἀκόμα μιὰ ἐπίκληση στὸ Θεὸ τῆς 'Ελλάδας μας. Στὸ Θεὸ τῆς 'Αγάπης καὶ τῆς καλωσύνης, στὸν ὁποῖον στηρίχθηκαν ὅλοι οἱ Εὐγενεῖς ἀγῶνες τοῦ Γένους μας. **Οἱ ἀγῶνες τοῦ Χθές... Οἱ ἀγῶνες τοῦ Σήμερα...**

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΤΣΑΡΟΥ

Τοῦ κ. **ΙΩΑΝ. ΡΑΪΚΟΥ**

Ὁ βραχνὰς τοῦ ξένου κατακτητοῦ πλάκωνε ἀκόμη τὰ στήθη τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων. Τὰ βαρβαρικὰ στίφη, στὰ τετρακόσια χρόνια τῆς πιὸ τυραννικῆς δουλείας, δὲν μπόρεσαν νὰ κάμψουν τὸ ἐθνικὸ καὶ χριστιανικὸ φρόνημα τῶν δούλων. Οἱ ραγιάδες σ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς σκλαβιᾶς, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν ἔπαψαν νὰ μένουν γνήσιοι χριστιανοί. Στὶς ψυχὲς τῶν Ἑλλήνων θέριευε ὁ ἀσίγαστος πόθος τῆς ἐθνικῆς των ἀπελευθερώσεως. Πίστευαν ὅτι κάποια μέρα θ' ἀνέτελλε καὶ γι' αὐτοὺς μιὰ χαρμόσυνη αὐγή, ἡ αὐγὴ τῆς Ἐλευθερίας.

Νύκτα τῆς Μεγάλης Πέμπτης τοῦ 1821. Βρισκόμαστε στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἅη Νικόλα στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης. Οἱ χριστιανοὶ μελαγχολικοὶ καὶ λυπημένοι γιὰ τὸ διπλό τους πένθος, ἀφοῦ ἐτελείωσε ἡ ἀκολουθία τῶν 12 Εὐαγγελίων, ξεκίνησαν γιὰ τὰ σπίτια τους. Ἦταν ἀληθινὰ διπλὸ τὸ πένθος τῶν εὐλαβῶν ἐκείνων ἀνθρώπων. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος τὸ πένθος τῆς Χριστιανωσύνης γιὰ τὸν σταυρικὸ θάνατο τοῦ Λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου, τοῦ Θεανθρώπου. Ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὸ πένθος τῆς μαύρης καὶ ἀδυσώπητης σκλαβιᾶς, ποὺ τετρακόσια τόσα χρόνια κρατοῦσε ἁλυσοδεμένους τοὺς Ἕλληνες. Ἡ μιὰ λύπη μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἀλλὰ καὶ οἱ δυὸ ἱκανὲς νὰ ἔχουν συναρπάσει τὶς ψυχὲς τῶν χριστιανῶν.

Στὴ μικρὴ καὶ ἀπέριττη ἐκκλησία τοῦ Ἅη-Νικόλα, ὅπου τὰ φτωχικὰ καντήλια καὶ τὰ μισοκαμμένα κεριὰ ἔδιναν ἕνα ξεχωριστὸ μεγαλεῖο, κείνη τὴ βραδυὰ εἶχαν ἀπομείνει ὁ Παπα-Γιώργης καὶ πέντ'-ἕξη ἄνδρες. Ὁ Παπα-Γιώργης ἦταν ἡ ψυχὴ τοῦ χωριοῦ. Ἦταν δὲν ἦταν πενῆντα χρόνων. Ψηλός, γεροδεμένος, μὲ τὰ γένεια καὶ τὰ μαλλιά του γκρίζα, πιστὸς χριστιανὸς σ' ὅλες του τὶς ἐκδηλώσεις, ἦταν παράλληλα κι' ἕνας ἀληθινὸς ἄνθρωπος μὲ καρδιὰ εὐγενικὴ καὶ ψυχὴ ἀγγελική. Πάνω ἀπ' ὅλα ὅμως ἦταν ἕνας γνήσιος κι' ἕτοιμος γιὰ κάθε θυσία πατριώτης. Χρόνια τώρα μιὰ κρυφὴ σπίθα ἔκαιγε στὰ στήθη του. Ἦταν ἡ σπίθα τοῦ πόθου γιὰ τὴν ἀνάκτησι τῆς ἐλευθερίας. Αὐτὴ τὴ φλόγα του τὴν εἶχε μεταδώσει καὶ στοὺς ἄλλους συμπατριῶτές του, ποὺ μαζὶ μ' αὐτὸν τούτη τὴ νύκτα εἶχαν μείνει στὴν ἐκκλησία μετὰ τὴν ἀκολουθία.

Τὰ φῶτα τῆς ἐκκλησιᾶς ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ σβύνουν καὶ μόνον δυὸ καντήλια σκορποῦσαν ἀκόμη ἕνα μυστηριακὸ φῶς, ποὺ ἔκανε νὰ χοροπηδοῦν μερικὲς σκιὲς πάνω στὰ χλωμὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων καὶ τοῦ Μεγάλου Μάρτυρος. Ἔξω ἀπ' τὸ ναό, μιὰ νεκρικὴ γαλήνη βασίλευε παντοῦ. Ψηλὰ στὸν οὐράνιο θόλο τ' ἀστέρια ἔμοιαζαν σὰν νὰ σπαρταροῦσαν κι' αὐτά. Φωτεινὲς πυγολαμπίδες, φωτεινὴ ἀντανάκλασι τῆς φλόγας ποὺ ἔκαιγε στὶς ψυχὲς τῶν σκλαβωμένων.

Αὐτοὶ ποὺ εἶχαν μείνει ἦσαν οἱ μυημένοι στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία. Ὁ Μωρηᾶς εἶχε πρὸ πολλοῦ ξεσηκωθῆ. Τὸ ἴδιο ἡ Ρούμελη καὶ τὰ νησιά. Μόνον ἐκεῖ, στὸν τόπο τὸ δικό τους, τὴν Κρήτη, δὲν εἶχε γίνει ἀκόμη τίποτε. Τὰ δάκρυα αὐλάκωναν τὰ μάγουλά τους, ὅταν μάθαιναν τὸν ξεσηκωμὸ τῆς ὑπόλοιπης Ἑλλάδος. Κανένας ὅμως δὲν ἔκανε τὴν ἀρχή.

Ἔξαφνα τὴν ἀτμόσφαιρα ἐκείνης τῆς συσκέψεως τάραξε ἕνας θόρυβος, τὸ

τρίξιμο τῆς ἐξώπορτας τοῦ ναοῦ. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἕνας γενίτσαρος λαχανιασμένος βρέθηκε στὴ μέση τῆς ἐκκλησίας. Ὅλοι τους ἀπόμειναν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα. Στὸ μυαλό τους ἀμέσως ζωντάνεψε ἡ ἰδέα ὅτι κάποιος τοὺς εἶχε προδώσει. Στὴ σκέψι αὐτὴ τὰ βλέμματά τους ἀγρίεψαν κι' ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ριχτοῦν πάνω στὸν προδότη, ὅταν ὁ γενίτσαρος μὲ μιὰ φωνὴ γεμάτη ἐθνικὸ παλμὸ καὶ πατριωτικὴ φλόγα, τοὺς πρόλαβε φωνάζοντας : «Ἀδέλφια, σήμερα εἶναι Μεγάλη Πέμπτη, μεγάλη τῆς » θρησκείας μας γιορτή. Σήμερα ἕνας Θεὸς σταυρώθηκε γιὰ τὶς ἁμαρτίες ὅλων μας. » Εἶμαι κι' ἐγὼ σᾶν καὶ σᾶς χριστιανός. Ναί, ἀλήθεια σᾶς λέγω. Μὴ μὲ κυττᾶτε παρά- » ξενα ἀδέλφια. Ζήτω ἡ Ἐπανάσταση».

Τὰ λόγια τοῦ γενίτσαρου σκόρπισαν σ' ὅλους τὰ πιὸ παράξενα συναισθήματα. Ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγωνία ἔδωσαν τὴ θέσι τους σὲ μιὰ κρυφὴ χαρά, σὲ μιὰ ἐλπίδα χαρμόσυνη. Πρὶν ἀκόμα συνέλθουν ἀπὸ τὴν ἔκπληξί τους οἱ ἄλλοι, ὁ γενίτσαρος ξαρματώνεται κι' ἀκουμπάει τ' ἅρματα του πάνω στὴν Ἁγια Τράπεζα γιὰ νὰ εὐλογηθοῦν. Σκύβει καὶ φιλάει τὸ χέρι τοῦ Παπα-Γιώργη κι' ὕστερα τὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου. Γονατισμένος μπροστὰ στὸ Σταυρό, ψιθυρίζει κατανυκτικὲς προσευχές. Φιλάει ξανὰ τὸν Ἐσταυρωμένο, κάνει τρεῖς φορὲς τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, κι' ἀφοῦ σηκώθηκε πέφτει στὴν ἀγκαλιὰ τῶν ἄλλων. Μιὰ φωνὴ βγαλμένη ἀπ' τὰ φυλλοκάρδια τοῦ γενίτσαρου, ἔκανε ν' ἀντιβοήσουν οἱ θόλοι τῆς ἐκκλησίας. **«Ζήτω ἡ Ἐλευθερία».** Τὴν φωνή του διαδέχτηκαν κι ἄλλες φωνές. Καὶ ξαφνικὰ στὴν φτωχικὴ ἐκκλησία ἕνας γλυκὸς ἀντίλαλος ἀκουγόταν. **«Ζήτω ἡ Ἐλευθερία».**

Ὁ Παπα-Γιώργης ὥρμησε στὸ ἱερὸ τοῦ ναοῦ καὶ σκύβοντας κάτω ἀπ' τὴν Ἁγια Τράπεζα, ἔβγαλε μερικὰ ντουφέκια. Τ' ἀκούμπισε πάνω στὴν Ἁγια Τράπεζα καὶ σηκώνοντας τὰ χέρια του στὸν οὐρανό, εἶπε τούτη τὴν προσευχή : «Θεέ μου » Παντοδύναμε, εὐλόγησε τὰ ὅπλα αὐτὰ καὶ κάνε νὰ δοῦμε γρήγορα ἐλεύθερη τὴν »Πατρίδα μας. Βοήθησε τὸν ἀγῶνα μας καὶ δός μας τὴν δύναμι νὰ τινάξουμε τὸ » ζυγό. Ὕψιστε Θεέ. Σήμερα ποὺ ὁ Μονογενὴς Σου Υἱὸς σταυρώθηκε γιὰ τὶς δι- » κές μας ἁμαρτίες, βοήθησέ μας ν' ἀνεβοῦμε μαζὶ Του τὸν Γολγοθᾶ, κι' ἐκεῖ, » ὅταν ἐλευθερωθῇ ἡ Πατρίδα μας, ἂς πεθάνωμε».

Ὁ Παπα-Γιώργης σκύβει καὶ φιλάει τὸ Ἅγιο Εὐαγγέλιο. Ἕνας-ἕνας ὅλοι τους γονατίζουν καὶ προσκυνοῦν.

Ὁ φλογερὸς ἐκεῖνος κληρικός, ὕστερα ἀπὸ τὴν προσευχή του στὸν Θεό, βγαίνοντας στὴν Ὡραία Πύλη, λέγει στοὺς φίλους του μὲ σταθερὴ φωνή: «Ἀδέλφια, » καιρὸ τώρα βασανιζόμασταν ἀπὸ τὴ σκέψη, πῶς θὰ τινάξουμε τὸν ζυγό. Στὶς καρδιὲς » ὅλων μας ἔκαιγε ὁ ἴδιος πόθος. Πολλὲς φορὲς μαζευτήκαμε ἐδῶ ἀλλὰ κανεὶς δὲν » ἀποφάσιζε νὰ πάρῃ τὴν πρωτοβουλία. Νὰ ὅμως ποὺ ὁ Ἐσταυρωμένος μᾶς ἔστειλε » αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ δείξωμε τὶ ἀξίζουμε καὶ ποιοὶ εἴμαστε. » Δὲν εἶναι δυνατὸν ἐμεῖς νὰ ὑστερήσωμε ἀπ' τἄλλα ἀδέλφια μας. Πάρτε τὰ ὅπλα » αὐτὰ κι' ἀπὸ τώρα ἂς ἀρχίσουμε τὸν ἀγῶνα. Κανένας νὰ μὴ λιποψυχήσῃ γιατὶ αὐτὸ » δὲν ταιριάζει σ' Ἕλληνες. Ξεσηκῶστε ὅλους τοὺς ἄλλους, φροντῖστε νὰ βροῦμε » κι ἄλλα ὅπλα κι' ἂς εὐχηθοῦμε ὡς τὴν Ἁγια Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὁλόκληρο » τὸ νησί μας νᾶναι στὸ πόδι. Ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, ὁ καθένας σ' ὅ,τι μπορεῖ, » ἂς προχωρήσωμε. Κι' ὅταν μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἀνατείλῃ ἕνα πρωϊνὸ ἡ αὐγὴ » τῆς Ἐλευθερίας, ὅταν τὰ πουλιὰ κελαηδίσουν χαρούμενα τῆς Λευτεριᾶς τρα- » γούδια, τότε ἂν ζοῦμε, σᾶς ὑπόσχομαι νὰ μαζευτοῦμε πάλι ἐδῶ, στὸ ναὸ αὐτὸ καὶ » νὰ κάνουμε ὅλοι μαζὶ στὸν Ἐσταυρωμένο μιὰ μεγάλη προσευχὴ γιὰ τὴν βοήθειά » του. Ἐλπίζω, ὅτι τοῦ χρόνου σᾶν τέτοια μέρα, μόνο τὸ πένθος τοῦ Ἐσταυρωμένου » θὰ βαραίνῃ τὶς καρδιές μας. Τὸ εὔχομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ περιμένω».

Τὰ λόγια τοῦ Παπα-Γιώργη βρῆκαν τὴν ἀπήχησι ποὺ ἔπρεπε στὶς ψυχὲς τῶν ἄλλων. Στὰ μάγουλα τοῦ Ἕλληνος κληρικοῦ κύλισαν δυὸ δάκρυα...

Ἡ φωνὴ τοῦ γενίτσαρου, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Κουρμούλη, τὸ γενναῖο καὶ φλογερὸ ἀργότερα ὁπλαρχηγό, ξεσήκωσε τὴν Κρήτη γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς μεγάλης

ΠΟΙΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥΣ (1)

Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς κ. **ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ:

I. Προλεγόμενα.
II. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀτομοκρατίας καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ὁλοκρατίας ὡς βάσεις συγκρίσεως.
III. Πλεονεκτήματα τοῦ ὁμαδικοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος.
IV. Πλεονεκτήματα τοῦ οἰκογενειακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος.
V. Ὑπεροχὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος.
VI. Μορφαὶ εἰσχωρήσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ πνεύματος εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἱδρυμάτων.
VII. Συμπεράσματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀκολουθητέαν τακτικὴν ὑπὸ τῶν Παιδοπόλεων τῆς Βασιλικῆς Προνοίας.
VIII. Ἐπίλογος.

***

I. Προλεγόμενα.

1. Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τὴν ἐρίτιμον καὶ ἐπίλεκτον Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐντεταλμένων Κυριῶν τῆς «Βασιλικῆς Προνοίας», διότι μὲ ἐτίμησε, ἐμπιστευθεῖσα εἰς ἐμὲ τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ ἑνὸς ζωτικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τοῦ ὁμαδικοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος, δηλονότι τοῦ παιδαγωγικοῦ ἐκείνου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζουσι καὶ αἱ Παιδοπόλεις τῆς Βασιλικῆς Προνοίας.

Τὸ θέμα θὰ χειρισθῶ ἐνώπιον τοῦ ὑμετέρου ἐτησίου συνεδρίου τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν τῶν Παιδοπόλεων, ἀντιπαραβάλλων τὸ ὁμαδικὸν πρὸς τὸ οἰκογενειακὸν παιδαγωγικὸν σύστημα, ἐλπίζων ὅτι τοιουτοτρόπως θὰ δυνηθῶ νὰ καταλήξω εἰς συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως θὰ ἀπέβαινον ὠφέλιμα εἰς τὸ τόσον ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς ἔργον σας.

2. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, κατὰ τὴν τοιαύτην ἔρευνάν μου, δὲν θὰ ἐκκινήσω μόνον ἐκ θεωρητικῶν παιδαγωγικῶν διδασκαλιῶν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ λάβω κατ' ἐξοχὴν ὑπ' ὄψιν μου καὶ συμπεράσματα πολυετοῦς προσωπικῆς μου πείρας, τὴν ὁποίαν ηὐτύχησα νὰ ἀποκτήσω κατὰ τὴν ἐνεργόν μου συμμετοχὴν εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἰδίως κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην ἐποχὴν τῆς κατοχῆς.

Νομίζω δ' ὅτι ἡ δευτέρα αὕτη βάσις τῆς ἐρεύνης τοῦ θέματος ἐνέχει σπουδαιότητα πρακτικὴν μεγάλην, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἡμᾶς ἐνταῦθα Ἑλληνικὴν πραγματικότητα, καὶ μάλιστα εἰς στιγμὰς καὶ καιροὺς τόσον φρικτῆς διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν δυστυχίας, ὑλικῆς, ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς.

(1) Ὁμιλία ἐν τῷ 1ῳ Συνεδρίῳ Ἀρχηγῶν Παιδοπόλεων τῆς Βασιλικῆς Προνοίας κατὰ τὴν 3ην Μαρτίου 1956.

τοῦ Γένους Παλιγγενεσίας. Τὰ πράγματα ἀργότερα ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Ἕλληνες, ὅταν θέλουν, μποροῦν νὰ κάνουν θαύματα. Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Ἡ Ἑλλάδα ἔλυσε τὰ δεσμὰ τῆς σκλαβιᾶς της, ὅπως κάνει πάντα στὶς κρίσιμες στιγμές της. Δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀλλοιῶς. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρά μας. Πάντα πρῶτοι στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Πάντα δαφνοστεφανωμένοι νικηταί. Ὅπως τότε, ἔτσι καὶ τώρα καὶ πάντα ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ εἴμαστε οἱ ἴδιοι. Ἕλληνες σ' ὅλα. Στὴν ψυχὴ καὶ στὸ πνεῦμα, Στὴν καρδιὰ καὶ στὸ νοῦ.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

II. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀτομοκρατίας καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ὁλοκρατίας ὡς βάσεις συγκρίσεως.

1. Ἵνα δυνηθῶ ὅμως νὰ συγκρίνω τὸ ὁμαδικὸν καὶ τὸ οἰκογενειακὸν παιδαγωγικὸν σύστημα νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἴσως προηγουμένως νὰ ἀναφερθῶ εἰς δύο θεμελιώδη ἀξιώματα κοσμοθεωριῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐξόχως σχετικὰ πρὸς τὸ συζητούμενον θέμα, ἤτοι εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ὁ λ ο κ ρ α τ ί α ς (Universalismus) ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς ἀ τ ο μ ο κ ρ α τ ί α ς (Individualismus) ἀπὸ τῆς ἄλλης.

Ἡ τοιαύτη πάλη μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀξιωμάτων, δηλονότι μεταξὺ ὁλοκρατίας καὶ ἀτομοκρατίας, εἶναι παναρχαία καὶ ἐσυντρόφευσε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ μήπως καὶ σήμερον ἡ τοιαύτη σύγκρουσις δὲν ἔχει διαχωρίσει τὴν ἀνθρωπότητα εἰς δύο μεγάλα ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα, ἑκάτερον τῶν ὁποίων ἀντικρύζει τὸ ἄλλο μετὰ μίσους καὶ δυσπιστίας ;

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους.

2. Εἰδικώτερον οἱ ὀπαδοὶ τῆς «ὁλοκρατίας» δίδουσι σημασίαν μόνον εἰς τὸ ὅλον, εἰς τὴν ὁμάδα, εἰς τὴν μᾶζαν τῶν ἀνθρώπων. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην μόνον ἡ ὁλότης, μόνον τὸ σύνολον, δύναται νὰ ἔχῃ ἠθικὴν ἀξίαν ἐντὸς τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον παρασκευάζει ἡ ἀγωνιζομένη ἀνθρωπότης. Ἡ ὁλοκρατία διαβλέπει εἰς τὸ ἄτομον, εἰς τὸν μεμονωμένον ἄνθρωπον, «κάτι, τὸ ὁποῖον εἶναι τιποτένιο, ποὺ δὲν » ἀξίζει νὰ ἀσχοληθῇ κανεὶς μαζί του, βλέπει μίαν πολὺ περιωρισμένην καὶ μικρό- » ψυχον ἀξίαν». Τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ὁμάδος, τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης μάζης, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ κεχωρισμένος ἄνθρωπος καὶ εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ὑποδουλωθῇ «ὁ καθένας μας».

Μὲ ἐντελῶς διάφορον βλέμμα κρίνουσι τὰς ἀξίας τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ οἱ ὀπαδοὶ τῆς «ἀτομοκρατίας». Οὗτοι δίδουσι σημασίαν μόνον εἰς τὸ ἄτομον, μόνον εἰς τὸν ἐπὶ μέρους ἄνθρωπον. Κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην μόνον ὁ «κάθε ἄνθρωπος »χωριστά», μόνον ὁ μεμονωμένος ἄνθρωπος δύναται νὰ ἔχῃ ἠθικὴν ἀξίαν ἐντὸς τοῦ πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον παρασκευάζει ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ ἀτομοκρατία διαβλέπει εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μᾶζαν, εἰς τὸ πλῆθος, εἰς τὴν ὁλότητα «κάτι τὸ πολὺ πλασματι- » κόν, τὸ πολὺ φανταστικόν», τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἄλλην ἀποστολὴν ἢ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν εὐτυχίαν τῶν ἐπὶ μέρους ἀνθρώπων. Διότι ἡ ἀντίληψις αὕτη θεωρεῖ ὡς ἐξαιρετικῶς ἀνήθικον, «ὡς κάτι, τὸ ὁποῖον προσβάλλει καὶ πληγώνει τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, τὸ νὰ ἀνεχθῇ τις τὴν τυραννίαν καὶ τὴν κατάθλιψιν τοῦ μεμονωμένου ἀτόμου ἀπὸ τὸν συρφετὸν τῶν ἀνθρώπων. Ἄρα, τὰ πάντα ὑπὲρ τοῦ ἀτόμου».

3. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται ὀξεῖα ἀντίθεσις, μεταξὺ τῆς ὁλοκρατίας καὶ ἀτομοκρατίας, βεβαίως ἀνανακλᾶται καὶ εἰς ποικίλας ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνικῆς ζωῆς. Καὶ φυσικῷ τῷ λόγῳ, σὺν τοῖς ἄλλοις, παρουσιάζει καὶ τὸν μοιραῖον ἀντίκτυπόν της καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς ἐνταῦθα κύκλον τῆς Παιδαγωγικῆς. Καθ' ὅσον ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν θά λάβῃ τις ἔναντι τῆς ἐκτεθείσης συγκρούσεως μεταξὺ ὁλοκρατίας καὶ ἀτομοκρατίας, θὰ ἐξαρτηθῇ, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, καὶ τὸ ἐπιδιωκτέον παρ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔργον σας εἰς τὰς Παιδοπόλεις, π α ι δ α γ ω γ ι κ ὸ ν ἰ δ ε ῶ δ ε ς, ἤτοι τὸ παιδαγωγικὸν ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ πᾶσα παιδαγωγικὴ σας προσπάθεια. Διότι ἐντεῦθεν ἐξαρτᾶται ἡ ἀκολουθητέα ὑπὸ παντὸς παιδαγωγοῦντος ἐν τῷ παιδαγωγικῷ αὐτοῦ ἔργῳ πρότυπος ἰδανικὴ μορφὴ ψυχικοῦ καὶ ἠθικοῦ βίου, τὴν ὁποίαν διὰ τῶν συστηματικῶν μεθόδων ἀγωγῆς ἐπιζητεῖ οὗτος, ὅπως προσδώσῃ εἰς τὴν προσωπικότητα τῶν παιδαγωγουμένων.

4. Καὶ ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ὁλοκρατίας προκύπτει ἡ καλουμένη κ ο ι ν ω ν ι σ τ ι κ ὴ ἀγωγή, ἡ ὁλοκρατικὴ διαπαιδαγώγησις, ἤτοι ἐκείνη, ἡ ὁποία ζητεῖ ἐπιμόνως καὶ κατὰ σύστημα νὰ ἀναθρέψῃ τὸν νέον ἄνθρωπον χάριν τῆς ὁμάδος, «σὰν

» ἕνα πιόνι εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπίνης μάζης», εἰς τὸν ὁποῖον ἄνθρωπον δὲν ἀναγνωρίζει οὐδεμίαν ἀπολύτως προσωπικὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

'Εκ δὲ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀτομοκρατίας προκύπτει ἡ καλουμένη ἀ τ ο μ ι σ τ ι κ ὴ ἀγωγή, ἡ ἀτομοκρατικὴ διαπαιδαγώγησις, ἤτοι ἐκείνη ἡ ὁποία ζητεῖ νὰ προσδώσῃ ἀξιοπρέπειαν εἰς τὸν διαπαιδαγωγούμενον νέον ἄνθρωπον, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει νὰ διαπλάσῃ αὐτὸν εἰς μίαν ἐλευθέραν, ἔχουσαν αὐτοτελῆ ἀξίαν, ἀνθρωπίνην προσωπικότητα, ἐλευθέρως καὶ ὑπευθύνως δρῶσαν ἐν τῇ ζωῇ.

5. 'Εὰν ρίψωμεν νῦν ἓν βλέμμα εἰς τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος μόνον κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας, θὰ διαπιστώσωμεν λόγου χάριν ὅτι τὸ κοινωνιστικὸν ἰδεῶδες ἐπεδίωκεν ἡ Παιδαγωγικὴ τῶν ἀπολυταρχικῶν καθεστώτων κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα καὶ ὅτι ἡ κατὰ τὸν τρέχοντα αἰῶνα κοινωνιστικὴ εἶναι ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν συγχρόνων ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων, οἷον τοῦ φασισμοῦ, τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ ὑλιστικοῦ κόσμου τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος.

'Αντιθέτως, τὸ ἀτομιστικὸν παιδαγωγικὸν ἰδεῶδες ἐπεδίωξε κατὰ μὲν τὴν καμπὴν τοῦ 18ου πρὸς τὸν 19ον αἰῶνα ἡ Παιδαγωγικὴ τῆς Γαλλικῆς 'Επαναστάσεως, ἡ ὁποία διεκήρυξε τὰς ἐλευθερίας καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ πολίτου καὶ ἡ ὁποία ἀνήγαγεν εἰς ἀγωνιστικὸν σύνθημα τὰς λέξεις τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος. Κατὰ δὲ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν βλέπομεν ὅτι τὸ ἀτομιστικὸν παιδαγωγικὸν ἰδεῶδες τονίζει κατ' ἐξοχὴν ἡ Παιδαγωγικὴ τῆς τόσον ἐξυμνουμένης φιλοσοφικῆς κινήσεως τοῦ «ὑπαρξισμοῦ», ἀπαρτισάσης ἀπό τινος ἀπόψεως φιλοσοφίαν τοῦ συρμοῦ. Καὶ ὁ ὁποῖος ὑπαρξισμὸς ὀφείλει ἀκριβῶς τὴν τοιαύτην ὀνομασίαν του εἰς τὸ ὅτι θέλει νὰ προσφέρῃ τὴν ὀφειλομένην ἀξιοπρέπειαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν.

6. Νομίζομεν λοιπόν, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διασαφήσεων, ὅτι δύναται πλέον νὰ ἀντιληφθῇ πᾶς τις κατὰ βάθος, διατὶ βλέπομεν σήμερον ὅτι τὰ ὁλοκληρωτικὰ κράτη τοῦ σοβιετικοῦ παραπετάσματος, ὁρμηθέντα ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς ὁλοκρατίας, ἐστράφησαν ἐναντίον τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας, ἐπιζητήσαντα νὰ διαλύσωσι τὸν θεσμὸν τῆς οἰκογενείας, ὅστις δὲν προάγει τὴν ποθητὴν ὑπ' αὐτῶν κοινωνιστικὴν ἀγωγήν. Μὲ ἄλλας λέξεις, διατὶ τὰ κράτη ταῦτα ἤρχισαν νὰ διαλύωσι τὴν οἰκογενειακὴν ζωήν, ἁφαρπάζοντα «τὰ παιδάκια ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῶν γο-» νέων καὶ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάννας» καὶ νὰ ρίπτωσι ταῦτα ἐντὸς διαφόρων ὁμαδικῶν κρατικῶν ἱδρυμάτων.

7. Νῦν εἶναι φυσικὸν νὰ διερωτηθῇ τις, ποῖον ἆρά γε ἐκ τῶν δύο τούτων συστημάτων, τὴν ὁλοκρατίαν ἢ τὴν ἀτομοκρατίαν, θὰ ἔδει νὰ προτιμήσωμεν; Καὶ βεβαίως ἡ ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο, θὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὴν σημασίαν διὰ τὸ ἔργον σας ὡς παιδαγωγῶν. Διότι θὰ χαράξῃ τὴν ὀρθὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔδει νὰ ἀκολουθῆτε εἰς τὰς παιδαγωγικάς σας προσπαθείας.

Φιλοσοφικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ προοπτικὴ ἤγαγεν ἡμᾶς ὡς ἐπιστήμονας νὰ ἀκολουθήσωμεν μίαν χρυσῆν μέσην ὁδὸν (solidarismus), ἡ ὁποία, ἀποκλείουσα τὰς ἀκρότητας, πλήρως ἱκανοποιεῖ τὸν ἀφ' ὑψηλοῦ ἐπισκοποῦντα τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ ζωῇ ἐπὶ τῆς γῆς.

Λέγοντες δὲ χρυσῆν μέσην ὁδόν, νοοῦμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἐκείνην τάξιν, ἡ ὁποία ἀποδίδει πλήρη ἀξίαν, ἠθικήν, τόσον εἰς τὴν ἀτομικὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, θεωρουμένην ὡς ὁλότητα. Καὶ ἡ ὁποία διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ζητεῖ τὴν χριστιανικὴν σύνθεσιν τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς εὐτυχίας. 'Η τοιαύτη δὲ μέση ὁδὸς εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θεμελιοῖ τὴν ὑπὸ τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ μας χαρασσομένην κατάστασιν τῆς ὑψίστης 'Α ρ μ ο ν ί α ς μεταξὺ τῆς τελειοποιήσεως τῆς ὁμάδος καὶ τῆς τελειοποιήσεως τῶν ἀτόμων. 'Η ἀμοιβαία αὕτη ἀναφορὰ τῶν δύο τούτων εὐδαιμονιῶν δημιουργεῖ καὶ ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις, δηλονότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπεύθυνον ὑποχρέωσιν παντὸς ἀτόμου ἔναντι

τῆς κοινωνίας, ζητοῦντος νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγάπης ὑπὲρ τῶν συνανθρώπων, ἀφ' ἑτέρου δ' ὑπεύθυνον ὑποχρέωσιν τῆς κοινωνίας, ζητούσης νὰ τεθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγάπης ὑπὲρ παντὸς μεμονωμένου ἀνθρώπου.

8. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα λοιπὸν τῆς χρυσῆς ταύτης Χριστιανικῆς ἀξιολογήσεως τῆς παιδαγωγικῆς, ἐρχόμεθα νῦν νὰ ἐξετάσωμεν ἓν πρὸς ἓν τὰ καθ' ἕκαστα χαρακτηριστικὰ ἑκατέρου ἐκ τῶν δύο παιδαγωγικῶν συστημάτων, ἤτοι τοῦ ὁμαδικοῦ τοῦ ἀσκουμένου ἐντὸς ἱδρυμάτων, καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ, τοῦ ἀσκουμένου ἐντὸς οἰκογενειῶν, εἰς τὰς ὁποίας τοποθετοῦνται παιδία πρὸς περίθαλψιν καὶ διαπαιδαγώγησιν.

III. Πλεονεκτήματα τοῦ ὁμαδικοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος.

Καὶ ἐν πρώτοις ἀναφερόμεθα εἰς τὴν πλεονεκτικὴν πλευρὰν τῆς ἀγωγῆς ἐντὸς τῶν ἱδρυμάτων, ἥτις βεβαίως συνιστᾷ μειονεξίαν τῆς οἰκογενειακῆς τοποθετήσεως τῶν παιδίων εἰς ξένας ἐντίμους οἰκογενείας πρὸς σωτηρίαν. Καὶ εἰδικώτερον :

α) Ἡ γενικὴ διεύθυνσις καὶ ἡ ἐπιτήρησις τοῦ ἱδρύματος, εἰδικώτερον ὁ ἔλεγχος τοῦ ἐν αὐτῷ ἐργαζομένου προσωπικοῦ, εἶναι εὐχερέστερος ἐν ἱδρύματι, διότι βεβαίως ἔχει τις ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἐπίβλεψιν συγκεντρωμένην τὴν ὁμάδα τοῦ ἐργαζομένου προσωπικοῦ. Ἀντιθέτως ἡ φοβερὰ ἀχίλλειος πτέρνα, ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς ἀποτυχίαν τὸ οἰκογενειακὸν σύστημα εἰς τὰς 22 ὁλοκλήρους χώρας, αἵτινες ἐδήλωσαν ὅτι ἐφαρμόζουν παραλλήλως καὶ τὸ σύστημα τῶν οἰκογενειακῶν τοποθετήσεων τῶν παιδίων ἔν τινι συνεδρίῳ προστασίας τῆς παιδικῆς ἡλικίας, εἶναι ἀκριβῶς ἡ διαπιστωθεῖσα ἐκμετάλλευσις τῶν παιδίων ἐκ μέρους τῶν ξένων οἰκογενειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐτοποθετήθησαν ταῦτα πρὸς περίθαλψιν καὶ διαπαιδαγώγησιν.

β) Τὸ ἵδρυμα ἕνεκα εὐνοήτων λόγων εἶναι ὀλιγώτερον δαπανηρόν, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὑπὸ ὀλιγαρίθμου προσωπικοῦ καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ δύνανται νὰ γίνωσι διάφοροι συνδυασμοὶ ἐξοικονομήσεως δαπανῶν. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀντιθέτως ἡ δημιουργία ἱδρύματος, συγκεκροτημένου ἐξ οἰκίσκων πρὸς ἐγκατάστασιν τυχὸν παιδικῶν οἰκογενειῶν, ἀπαιτεῖ ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτοῦ μεγαλύτερον ἀριθμὸν προσωπικοῦ, κυρίως προσωπικοῦ πολλῶν οἰκογενειαρχῶν, καὶ ἐπομένως ἀποβαίνει περισσότερον δαπανηρά.

γ) Ἡ τάξις, ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ἑνότης εὐχερέστερον συγκρατοῦνται ἐν τῷ συγκεντρωμένῳ ἱδρύματι παρὰ ἐν τῷ κύκλῳ τῶν διεσκορπισμένων οἰκογενειῶν.

δ) Ἡ ἐν τῷ ἱδρύματι συμβιοῦσα ὁμὰς παιδίων συνιστᾷ μικρογραφίαν τῆς ἐλευθέρας ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Τοιουτοτρόπως ὅμως οἱ τρόφιμοι διαπαιδαγωγοῦνται εἰς τὰ μέλλοντα καθήκοντα αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς κοινωνίας. Μεταξὺ ἄλλων ἀποκτῶσι καὶ τὸ πολύτιμον φρόνημα τῆς ὑπακοῆς εἰς τοὺς νόμους, ἐφ' ὅσον ἐθίζονται εἰς σεβασμὸν καὶ ὑποταγὴν εἰς τοὺς διαμορφουμένους ἀγράφους κανόνας συμπεριφορᾶς ὑπὸ τῆς μικρᾶς ταύτης παιδικῆς κοινωνίας.

ε) Ἡ ἐν τῷ ἱδρύματι διαβίωσις τῶν τροφίμων εἶναι ἐρρυθμισμένη ἐπὶ τῇ βάσει τακτικοῦ ὡρολογίου προγράμματος ζωῆς, σχολαστικῶς ἐκτελουμένου. Ἐπομένως οἱ τυχὸν λίαν πιθανῶς ὑπὸ ἀτάκτους ὅρους διαβιώσαντες ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ζωῇ των τρόφιμοι, ἀποκτῶσι τὴν πολύτιμον συνήθειαν τοῦ τακτικοῦ βίου καὶ τοῦ τακτικοῦ ρυθμοῦ.

στ) Ἡ ἐν τῷ ἱδρύματι συμβίωσις ὅλων τῶν παιδίων, ἐφ' ὅσον δι' ὅλα συλλήβδην ἐργάζεται τὸ αὐτὸ προσωπικόν, ἐξασφαλίζει ἰσότητα ἐν τῇ περιθάλψει καὶ τῇ παιδαγωγικῇ μεταχειρίσει, ἡ ὁποία ἰσότης ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὸν αἴτημα. Ἀντιθέτως ὅμως ἡ ἐν οἰκογενείαις διασπορὰ τῶν διαφόρων παιδίων πρὸς περίθαλψιν καὶ διαπαιδαγώγησιν, κατανέμουσα ταῦτα εἰς μικρὰς οἰκογενειακὰς ὁμάδας, συνεπάγεται ἄνισον μεταχείρισιν, ἀνάλογον πρὸς τὴν ἱκανότητα ἀποδόσεως τοῦ εἰς ἑκάστην οἰκογενειακὴν ὁμάδα ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ τῶν οἰκογενειαρχῶν.

ζ) Ἡ διοργάνωσις τῆς ψυχαγωγίας ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῆς ἐκδηλώσεις,

τῆς ὁποίας τόσην ἀνάγκην ἔχει καὶ διὰ παιδαγωγικοὺς λόγους ἡ παιδικὴ ἡλικία, εὐνοεῖται περισσότερον κατὰ τὴν ὁμαδικὴν συμβίωσιν, ἔνθα ὑπάρχει πλῆθος παιδίων.

η) Τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοδιοικήσεως, ὅπερ ἐπιδιώκει ἡ σύγχρονος παιδαγωγική, εἶναι ἐφαρμόσιμον κυρίως ἐν ἱδρύματι, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς.

ΙΥ. Πλεονεκτήματα τοῦ οἰκογενειακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος.

Ἐὰν ὅμως τὸ «ὁμαδικὸν ἵδρυμα» ἐμφανίζῃ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα πλεονεκτήματα, ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς δὲν στερεῖται καὶ ἡ «οἰκογενειακὴ τοποθέτησις τῶν» παιδίων» σπουδαίων πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν ἀντίστοιχα μειονεκτήματα τοῦ ὁμαδικοῦ συστήματος διαπαιδαγωγήσεως ἐντὸς ἱδρυμάτων. Καὶ εἰδικώτερον :

α) Ἡ διασκόρπισις εἰς διαφόρους οἰκογενείας διαφόρων παιδίων διευκολύνει τὴν ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένων ἐπιδημικῶν νόσων, αἵτινες ἀποβαίνουσι λίαν ἐπικίνδυνοι ἐν ταῖς ὁμαδικαῖς συμβιώσεσι. Τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐπὶ παραδείγματι ἐνεφανίσθη ὑπὸ ὀξυτάτην μορφὴν ἐν Ἑλλάδι διαρκούσης τῆς κατοχῆς ἐν ὄψει τοῦ ἐπικινδύνου ἐξανθηματικοῦ τύφου, τῆς φυματιώσεως, οὐχ ἧττον καὶ ἄλλων νοσημάτων, ὡς γρίππης, κοκκύτου, παρωτίτιδος, ὀστρακιᾶς, διφθερίτιδος, ἀνεμευλογίας κ.ἄ.

β) Τὸ οἰκογενειακὸν σύστημα δὲν εὐνοεῖ τὸν κίνδυνον τῆς ἀμοιβαίας διαφθορᾶς τῶν τροφίμων, τὸν ὁποῖον ἀντιθέτως ὑποθάλπει ἡ ὁμαδικὴ διαβίωσις ἐντὸς ἱδρύματος.

γ) Τὸ οἰκογενειακὸν σύστημα δὲν ὑποθάλπει τὸν κίνδυνον τοῦ σχηματισμοῦ παιδικῶν συμμοριῶν, πρὸς ἃς ρέπουσι τὰ νεαρὰ ἄτομα καὶ αἵτινες δρῶσιν ὑπούλως καὶ κρυφίως. Κίνδυνον, ὅν, ἀντιθέτως εὐνοεῖ ἡ ὁμαδικὴ συμβίωσις.

δ) Τὸ οἰκογενειακὸν σύστημα ἐξασφαλίζει καλυτέραν ἀτομικὴν περιποίησιν τῶν περιθαλπομένων παιδίων, καθ' ἣν στιγμὴν ὑστερεῖ σημαντικῶς ἡ ἀτομικὴ περιποίησις ἑκάστου ἐκ τῶν τροφίμων «μέσα εἰς τὸ πλῆθος τῶν παιδίων τοῦ ἱδρύματος».

ε) Γενικῶς ἐν τῷ ἱδρύματι συστέλλεται καὶ ταπεινοῦται ἡ προσωπικότης τῶν παιδίων. Οὐσιαστικῶς «τὸ παιδὶ μέσα εἰς τὸ ἵδρυμα εἶναι ἕνα νούμερο». Ἀντιθέτως τὸ παιδίον ἐντὸς μιᾶς οἰκογενείας ἔχει ἀτομικότητα καὶ ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν. «Εἶναι ἡ Ἑλλη, εἶναι ὁ Γιάννης, δὲν εἶναι δύο νούμερα στὸ πλῆθος».

στ) Ἡ διάγνωσις τῆς προσωπικότητος τοῦ παιδίου δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἐντὸς τοῦ πλήθους. Ἐν ᾧ ἀντιθέτως διευχεραίνεται μεγάλως ἐν τῇ οἰκογενειακῇ ζωῇ.

ζ) Γενικῶς ἡ ἐξατομίκευσις τῆς παιδαγωγικῆς μεταχειρίσεως, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν περίπτωσιν ἑκάστου τροφίμου, ἰδίως καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἰδιάζοντα χαρακτηρολογικόν του τύπον, ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς διανομῆς τῶν παιδίων κατὰ κατηγορίας εἰς τὰς διαφόρους οἰκογενειακὰς ὁμάδας. Ἐν ᾧ ἀποβαίνει πολλαχῶς ἀνεφάρμοστος ἐντὸς τοῦ ἱδρύματος, ἔνθα συγκεντροῦνται φύρδην—μίγδην τρόφιμοι, παρουσιάζοντες τὰς μεγαλυτέρας ἀνομοιογενείας καὶ ἀσυμφωνίας περιπτώσεων.

η) Ἐν τῷ ὁμαδικῷ ἱδρύματι ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις περιορίζεται εἰς ὡρισμένον στενὸν κύκλον ἐπαγγελμάτων, ἐν ᾧ ἀντιθέτως ἐνώπιον τῶν παιδίων τῶν διεσκορπισμένων ἐντὸς τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ διαβιουσῶν οἰκογενειῶν, εἶναι ἀνοικτὸς ἅπας ὁ κύκλος τῶν ἐπαγγελμάτων τῆς ἐλευθέρας ζωῆς.

θ) Αἱ ἔριδες, αἱ ἀντεγκλήσεις καὶ γενικῶς αἱ συγκρούσεις μεταξὺ τῶν παιδίων εἶναι συχνότεραι ἐντὸς τοῦ πλήθους, ἐν ᾧ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς δὲν εὐννοοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκογενειακοῦ τόνου τῆς ζωῆς ἐντὸς τῶν οἰκογενειακῶν ὁμάδων.

ι) Ἡ ζωὴ ἐν ἱδρύματι ἀποξενώνει τὸν τρόφιμον ἀπὸ τῆς φυσικῆς ὁμαλῆς ζωῆς παντὸς ἀνθρώπου ἐντὸς οἰκογενείας καὶ γενικῶς δὲν προπαρασκευάζει αὐτὸν ὡς μέλλοντα οἰκογενειάρχην μιᾶς ἠθικῆς οἰκογενείας.

ια) Τέλος, τοῦθ' ὅπερ καὶ σπουδαῖον, τὸ ὁμαδικὸν ἵδρυμα δὲν εὐνοεῖ τὴν δη-

μιουργίαν ἀτμοσφαίρας ἀγάπης, ἐμπιστοσύνης καὶ ψυχικῆς ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν παιδαγωγούντων καὶ παιδαγωγουμένων. Καὶ ἄρα δὲν εἶναι κατάλληλον ἰδίως διὰ τὰ παιδία, τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως ἐδοκίμασαν ψυχικὰ τραύματα ἕνεκα ἐλλείψεως ἀγάπης ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας των ἢ τῶν συνανθρώπων των. Ἐνταῦθα ἀνήκει τὸ δραματικὸν πλῆθος τῶν ὀρφανῶν, τῶν νόθων, τῶν ἐκθέτων καὶ γενικῶς ὅλων τῶν παιδίων, τὰ ὁποῖα διὰ διαφόρους λόγους ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς ἐπλήγησαν ὑπὸ τοῦ πικροῦ περιβάλλοντος. Ἐν ᾧ ἀντιθέτως ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ εἶναι ἐκείνη, ἥτις πλουσίως εἶναι ἱκανὴ νὰ δημιουργήσῃ τὴν γλυκεῖαν καὶ γαληνιαίαν ἀτμόσφαιραν ἀγάπης, ἐμπιστοσύνης καὶ ψυχικῆς ἐπαφῆς, ἡ ὁποία μόνη δύναται νὰ διαλύσῃ τὰ διάφορα ψυχικὰ καὶ ἠθικὰ καρκινώματα, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουσι τὸν βλαβερὸν σπόρον τῆς λανθανούσης ἀποξενώσεως ἀπὸ τῆς κοινωνίας. Καὶ ἡ ὁποία ἀποξένωσις ἄγει εἰς τὴν ἀθεΐαν, εἰς τὰς ἀνατρεπτικὰς ἰδέας, εἰς τὴν ψυχικὴν πάθησιν, εἰς τὴν πορνείαν, εἰς τὴν ἐγκληματικότητα καὶ γενικῶς εἰπεῖν εἰς πᾶσαν σαπρίαν ἀνηθικότητος καὶ κοινωνικῆς δυστυχίας.

Υ. Ὑπεροχὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος.

1. Ἐκ τῶν ἤδη λεχθέντων καταλήγομεν κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι βεβαίως ἀμφότερα τὰ συστήματα, ἤτοι τό τε ὁμαδικὸν καὶ τὸ οἰκογενειακόν, ἔχουσι τὰς σκοτεινὰς καὶ τὰς φωτεινὰς αὐτῶν πλευράς.

2. Οὐχ' ἧττον ἡ ὑπεροχὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος, ἀπὸ ἀπόψεως τῆς ἐκτεθείσης ἀξιολογικῆς ἐπισκοπήσεως, εἶναι τῷ ὄντι ὀφθαλμοφανής.

Διότι αἱ ἠθικαὶ ὡραιότητες τῆς οἰκογενείας, καὶ δὴ τῆς χριστιανικῆς καὶ ἑλληνικῆς, δὲν εἶναι μόνον καθ' ἑαυτὰς εὐγενεῖς, ἀλλ' ἀσκοῦσι καὶ ἰσχυρὰν παιδαγωγικὴν ἐπιρροήν, συνιστῶσαι τὸ ὁμαλὸν καὶ γόνιμον περιβάλλον τῆς ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιοῦς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων. Αἱ τοιαῦται δ' ἠθικαὶ ὡραιότητες τῆς οἰκογενείας εἶναι ἀξίαι ἀναντικατάστατοι.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἡ μεγάλη εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶναι θεία εὐλογία, ἰδίως διότι εἶναι ἀτμόσφαιρα ἀγάπης. Τὴν ὁποίαν δύναμιν τῆς ἀγάπης ὡς μέσου παιδαγωγικοῦ δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ οὐδὲ ἡ πλουσιωτέρα παιδαγωγικὴ σοφία.

Κατόπιν τούτων ριπτομεν τὴν ἀνεπιφύλακτον προτίμησιν ἡμῶν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δέον βαθέως νὰ διαχυθῇ καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν πάσης φύσεως ἱδρυμάτων. Ἄρα καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ὑμετέρων Παιδοπόλεων τῆς Βασιλικῆς Προνοίας.

Ἡμεῖς, ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ οἰκογενειακῷ πνεύματι τῆς διαπαιδαγωγήσεως διακρίνομεν πυρῆνα ἠθικῶν σχέσεων ἀνεκτίμητον, πηγὴν δημιουργίας ἀλληλεγγύης τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς συνανθρώπους των, γενικῶς παντοίων μεγάλης ὁλκῆς ἀνωτέρας πνοῆς ἀξιῶν.

ΥΙ. Μορφαὶ εἰσχωρήσεως τοῦ οἰκογενειακοῦ πνεύματος εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἱδρυμάτων.

1. Ἀναφερόμενοι εἰς τοὺς διαπλασθέντας μέχρι τοῦδε τύπους, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς προσπαθείας πρὸς ἐμφύσησιν τοῦ οἰκογενειακοῦ πνεύματος εἰς τὴν ζωὴν τῶν παιδαγωγικῶν ἱδρυμάτων, δυνάμεθα γενικῶς νὰ διαχωρίσωμεν τὰς ἑπομένας κατηγορίας :

α) Μορφὴν τῆς καθ' ὁμάδας κατανομῆς τῶν τροφίμων τοῦ ἱδρύματος. Ἐν προκειμένῳ αἱ ἐπὶ μέρους ὁμάδες θεωροῦνται ὡς εἴδη οἰκογενειῶν. Ἡ τοιαύτη καθ' ὁμάδας κατανομὴ δύναται νὰ χωρήσῃ καὶ μέχρι κεχωρισμένων κατοικιῶν τῶν ὁμάδων. (Ἀρχιτεκτονικὸν σύστημα τῶν περιπτέρων) (Χωρίον Πεσταλότσι).

β) Μορφὴν τῆς συμμετοχῆς ἀνδρικοῦ καὶ γυναικείου προσωπικοῦ ἐν τῷ ἱδρύματι. Ἐνταῦθα τὸ ἀνδρικὸν προσωπικὸν ἀντιπροσωπεύει τὸν πατρικὸν παράγοντα ἐν τῇ μεγάλῃ οἰκογενείᾳ τοῦ ἱδρύ-

ματος, τὸ δὲ γυναικεῖον τὸν μητρικόν. Καταβάλλεται δὲ προσπάθεια ὅπως συνυπηρετῶσιν εἰς τὰ τοιαῦτα ἱδρύματα, εἰ δυνατόν, ζεύγη συζύγων ὑπαλλήλων.

γ) Μορφὴν τοῦ μικτοῦ ἱδρύματος ἀρρένων καὶ θηλέων τροφίμων. 'Ενταῦθα ζητεῖται ἡ ἀπομίμησις τῆς οἰκογενείας, τῆς ἐχούσης καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Προκεχωρημένη ἀπομίμησις ἀπαιτεῖ, ὅπως οἱ τρόφιμοι ἔχουσι διάφορον ἡλικίαν, διότι καὶ ἡ φυσικὴ οἰκογένεια ἔχει τέκνα, τὰ ὁποῖα δὲν ἄγουσι τὴν αὐτὴν ἡλικίαν.

δ) Μορφὴν τοῦ μικροῦ καὶ ὀλιγαρίθμου ἱδρύματος. Σκοπεῖται ἡ ἀπομίμησις τῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία ἀπαρτίζεται ἀπὸ ὀλίγα μέλη καὶ οὐχὶ ἐκ πλήθους, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἱδρυμάτων, ἅτινα διαθέτουσι κλίνας δι' ἑκατοντάδας ὅλας τροφίμων. Τὸ ἐν λόγῳ σύστημα ἠκολουθήθη τελευταίως ἰδίως ἐν 'Ελβετίᾳ. Τὸ ἵδρυμα εἶναι ἐγκατεστημένον ἐν οἰκίσκῳ, προοριζομένῳ συνήθως διὰ 20 ἕως 30 τροφίμους. Τοῦτο δὲ διευθύνεται, εἰ δυνατόν, ὑπὸ ζεύγους συζύγων ὑπαλλήλων, διαδραματιζόντων τὸν ρόλον τῶν γονέων...

ε) Μορφὴν οἰκογενειακῆς παιδικῆς πόλεως μὲ βάσιν συγκρότημα τεχνητῶν παιδικῶν οἰκογενειῶν. ('Ελληνικὸν σύστημα). Πρόκειται περὶ πρωτοτύπου ἐν τῷ κόσμῳ 'Ελληνικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον κατόπιν βαθείας σκέψεως καὶ μεγάλης τόλμης ἐπενόησα καὶ ἐφήρμοσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἐν τῷ προαστείῳ τῆς Νέας Σμύρνης. Τὸ σύστημα, παρὰ τὰς φοβερὰς ἀντιξοότητας τῆς κατοχῆς, ἐν τῷ συνόλῳ του ἐπέτυχε. 'Εθαυμάσθη παρ' ἡμετέρων καὶ ξένων, ἰδίως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Διεθνοῦς 'Ερυθροῦ Σταυροῦ ('Ελβετικοῦ καὶ Σουηδικοῦ). Μεταπολεμικῶς δ' ἐπεζητήθη παρά τινων ξένων ἡ ἐν τῇ πράξει ἀπομίμησίς του. Σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ὑπέβαλον εἰς τὸ ἐν ἔτει 1945 συγκροτηθὲν Διεθνὲς Συνέδριον, ἐν 'Ελβετίᾳ, προστασίας τῶν πολεμοπαθῶν παιδίων.

Εἰδικώτερον ἐπεζήτησα νὰ συνδυάσω οἰκογενειακὴν καὶ ὁμαδικὴν διαπαιδαγώγησιν, προπαρασκευάζουσαν τοὺς νεαροὺς τροφίμους καὶ ὡς μέλη οἰκογενείας καὶ ὡς μέλη κοινωνίας, δηλονότι προσωπικότητας ἱκανὰς νὰ συμβιβάζωσι τὴν ἀτομικὴν καὶ τὴν ὁμαδικὴν εὐτυχίαν.

'Επὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐπεζήτησα νὰ σχηματίσω μικρογραφίαν παιδικῆς πόλεως-πολιτείας, συγκεκροτημένης ἐκ τεχνητῶν παιδικῶν οἰκογενειῶν. Τόσον εἰς τὴν οἰκογένειαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν παιδικὴν πόλιν ἐνέθεσα πνοὴν συνδέσμου χριστιανικῆς ἀγάπης.

'Υπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο τὴν παιδικὴν πόλιν-πολιτείαν ἐφαντάσθην ὡς μίαν μεγάλην ἀγαπωμένην χριστιανικὴν οἰκογένειαν. Διὸ καὶ ὑπήγαγον ταύτην ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς 'Εφορίαν ἐξ εὐϋπολήπτων ἀνδρῶν τῆς περιοχῆς τῆς Νέας Σμύρνης, ἀντιπροσωπεύουσαν τὸν πατρικὸν παράγοντα ἐν τῇ οἰκογενειακῇ παιδοπόλει, ἀφ' ἑτέρου δ' εἰς 'Εφορίαν ἐριτίμων κυριῶν, ἀντιπροσωπεύουσαν τὸν μητρικὸν παράγοντα. 'Ανάλογα δ' ἦσαν καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστης ἐκ τῶν δύο τούτων ἐφοριῶν.

'Ως πυρῆνα τῆς παιδοπόλεως ἔθεσα τὰς τεχνητὰς παιδικὰς οἰκογενείας. Εἰς τὴν μορφὴν τούτων ἐπεζήτησα νὰ δώσω τὸ σχῆμα τῆς φυσικῆς οἰκογενείας. Διὰ τοῦτο ἀνεζήτησα νὰ ἀνεύρω ἐντίμους οἰκογενείας στερουμένας τέκνων, ἐμφορουμένας ὑπὸ χριστιανικῆς πίστεως καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης. Καὶ εἰς τὰς τοιαύτας οἰκογενείας ἐνεπιστεύθην τὰ ὀρφανὰ ἢ ἄλλα ἐγκαταλελειμμένα «παιδιά μου», «κοριτσάκια ἢ » ἀγοράκια», 8 ἕως 9 συνήθως, κατὰ κλιμάκωσιν ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὴν διαφορὰν ἡλικίας μεταξὺ τῶν «ἀδελφῶν» μιᾶς φυσικῆς οἰκογενείας, ἀπὸ ἡλικίας νηπιακῆς (ἡλικίας ἀκόμη καὶ 6 μηνῶν) μέχρι καὶ τῆς μετεφηβικῆς. 'Αναλόγως δὲ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν τεχνητῶν γονέων τῶν παιδίων, οὓς ἀνεύρισκον, ἐσχηματίζοντο αἱ τεχνηταὶ παιδικαὶ οἰκογένειαι οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν θετῶν τεχνητῶν γονέων καὶ ἐκ παιδίων, ἀλλ' ἐνδεχομένως καὶ ἀπὸ ἕνα πάππον ἢ μίαν μάμμην ἢ καὶ μίαν

θείαν ἢ καὶ ἕναν θεῖον. 'Εσχημάτισα δ' ἀρκετὰς δεκάδας τοιούτων τεχνητῶν οἰκογενειῶν.

'Η ὀργάνωσις τῆς Παιδικῆς Πόλεως Νέας Σμύρνης ἐπλαισιοῦτο ἐκ διοικητηρίου (ἐν ᾧ συμμετεῖχον ἐν μέτρῳ οἱ ἐκ τῶν τροφίμων μεγαλυτέρας ἡλικίας, ὑπὸ πνεῦμα μεμετρημένης αὐτοδιοικήσεως), δικαστικῆς ζωῆς (παιδοδικαστήρια καὶ παιδικὸν σωφρονιστήριον ὑπὸ πνεῦμα αὐτοδιοικήσεως ἐν τῇ ἀπονομῇ δικαιοσύνης ἐν τῷ κύκλῳ τῆς μονογραφίας τῆς παιδικῆς κοινωνίας), παιδονομίας (ἀστυνομία ἐκ παιδίων), ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος (νηπιαγωγεῖον, δημοτικὸν σχολεῖον, μετάβασις τῶν περιθαλπομένων παιδίων εἰς τὰ κοινὰ γυμνάσια ἢ τὰς κοινὰς μέσας ἐμπορικὰς σχολὰς ἢ εἰς τὰς κοινὰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς, μεταξὺ ὧν καὶ εἰς τὴν Σιβιτανίδειον, μετάβασις ἐνδεχομένως τῶν ἐπιδεικνυόντων ἐπίδοσιν πνευματικὴν καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ ἄλλας ἀνωτάτας σχολὰς κ.ἄ.), Ὑγειονομικοῦ καὶ 'Ιατρικοῦ τομέως (πλῆρες παιδικὸν νοσοκομεῖον μὲ διαφόρους εἰδικότητας τῇ ἀρωγῇ καὶ τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, Παιδικὸν Νοσοκομεῖον λοιμωδῶν νόσων, 'Ιατρικὸν καὶ νοσοκομειακὸν προσωπικὸν ποικίλων εἰδικοτήτων, παιδικὸν πρεβαντόριον ἐν Παλαιᾷ Πεντέλῃ καὶ παιδικαὶ ἐξοχικαὶ οἰκογένειαι ἐν 'Αμαρουσίῳ), Παιδικοῦ 'Ωδείου (παιδικὴ χορῳδία, παιδικὴ ἐκκλησιαστικὴ χορῳδία, ἐκμάθησις μουσικῆς), παιδικῆς δημοσιογραφίας (παιδικὴ ἐφημερὶς μὲ τὸν τίτλον «Θάρρος»), σταθμοῦ ψυχολογικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ, συμβουλευτικοῦ τῶν τεχνητῶν γονέων κλπ. (μετ' ἐπιτελείου ἐκ ψυχολόγων, ψυχιάτρων, παιδαγωγῶν, κοινωνιολόγων, σταθμὸς παρατηρήσεως, ψυχοβιολογικὰ δελτία, δελτία παρακολουθήσεως τῆς διαγωγῆς κλπ.), παιδικῆς ψυχαγωγίας (παιδικὸν θέατρον, κουκλοθέατρον, παιδικαὶ ἑορταί, παιδικὴ λέσχη), παιδικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ γυμναστηρίου. Εἰς τὴν Παιδόπολιν ἔδωκαν ἐθελοντικῶς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν των διάφοροι ἄνθρωποι τῆς καλωσύνης ποικίλων προελεύσεων, φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι ἀφθόνως, ἐπιστήμονες ποικίλων εἰδικοτήτων, ὑπάλληλοι, ἱερεῖς, ἐκπαιδευτικοί, καλλιτέχναι, δημοσιογράφοι, ἔμποροι, ἄλλοι ἐπαγγελματίαι, ἐπιχειρηματίαι, οἰκοδέσποιναι. 'Η ὅλη προσπάθεια ἐτέθη ὑπὸ τὸ πλαίσιον τῆς παρ' ἐμοῦ ἱδρυθείσης 'Ελληνικῆς 'Επιστημονικῆς Προστασίας καὶ 'Αναπτύξεως τῆς Νεότητος, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας ἐτέθη ὁ ἀνωτέρας πνοῆς ἔγκριτος καθηγητὴς τῆς 'Εγκληματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνῶν κ. Κωνστ. Γ. Γαρδίκας. 'Η προσπάθεια αὕτη ἐπέτυχε, διότι ἦτο προσπάθεια χριστιανικῆς πίστεως, ἐλπίδος καὶ ἀγάπης. Εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἀφανεῖς ἥρωας καὶ ἡρωΐδας τῆς 'Αγάπης, οἵτινες ἀπήρτισαν τὸν κύκλον τῶν θεμελιωτῶν τῆς Παιδικῆς Πόλεως, ἀπευθύνω ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὴν εὐαγγελικὴν ρῆσιν (Ματθ. 5, 16) : «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς!»

2. 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ἐνταῦθα νὰ κάμω μίαν ὀφειλομένην παρέκβασιν. 'Εν ᾧ, ἐξ ὅσων ἐξετέθησαν ἀνωτέρω, ἡ ἰδέα τῆς οἰκογενειακῆς παιδικῆς πόλεως, συγκεκροτημένης ἐκ τεχνητῶν παιδικῶν οἰκογενειῶν ἀποτελεῖ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς 'Ελληνικῆς σκέψεως καὶ τῆς 'Ελληνικῆς δράσεως, ἐπιτυχόν, ἐν τοσούτῳ ἀνεγνώσαμεν μετ' εὐλόγου ἐκπλήξεως τὴν ἀκόλουθον εἴδησιν ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἀθηναϊκῇ ἐφημερίδι «'Εστία» τῆς Τετάρτης, 25 'Ιανουαρίου 1956, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Μία ὡραία ἰδέα. Τὰ χωριὰ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Γκμάϊνερ». «Σχεδὸν 150 » ὀρφανὰ ζοῦν εἰς τὸ ἰδικόν των χωριό, ἀποτελούμενον ἀπὸ χαρούμενα χρωματισμένα » Τυρολέζικα σπίτια... εἰς τὸ "Ιμστ τοῦ Αὐστριακοῦ Τυρόλου. Σήμερον ζοῦν εὐτυχι- » σμένα χάρις εἰς τὴν ἔμπνευσιν ἑνὸς ἀνθρώπου, τοῦ 35ετοῦς Χέρμαν Γκμάϊνερ... » "Οταν (οὗτος) ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐθλίβη εἰς τὸ ἀντίκρυσμα » τῶν τόσων ὀρφανῶν, ποὺ εἶχεν ἀφήσει ἡ φοβερὰ θεομηνία. Δὲν τοῦ ἤρεσεν ὅμως ἡ » ἰδέα ἑνὸς μεγάλου ὀρφανοτροφείου. Διότι κάθε παιδὶ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν μητέρα του, » τοὺς ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς του καὶ τὸ σπιτάκι τῆς οἰκογενειακῆς του αὐλῆς. » Δι' ὃ καὶ τώρα, εἰς τὸ ὀρεινὸν "Ιμστ, ὑπάρχουν 15 σπίτια, ἐκ τῶν ὁποίων ἕκαστον

» στεγάζει μίαν θετὴν «μητέρα» καὶ 9 παιδιά... Τὰ παιδάκια ἀνήκουν εἰς κάθε ἡλι-» κίαν, ὥστε νὰ ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εἶναι ἀδελφάκια καὶ ὅτι μεγαλώνουν εἰς μίαν » πραγματικὴν οἰκογένειαν...». 'Εν ἐπιλόγῳ ἡ «'Εστία» ἀναγράφει καὶ τὰ ἑξῆς: «Ση-» μειωτέον, τέλος, ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ κ. Γκμάϊνερ εὗρε θαυμαστὰς καὶ εἰς ἄλλας χώρας. » Οὕτως αἱ αὐστριακαὶ ἐφημερίδες ἔγραψαν πρός τινος ὅτι ἡ Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος » ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν κ. Γκμάϊνερ νὰ τὴν βοηθήσῃ, ὅπως ὀργανώσῃ καὶ ἐδῶ παρόμοιον » χωρίον». Καὶ ὅμως καὶ ἡ ἰδέα τῆς τεχνητῆς παιδικῆς οἰκογενείας, καὶ μάλιστα ὑπὸ τελειοτέραν μορφήν, συνιστώσης δὲ πυρῆνα παιδικῆς πόλεως καὶ ἡ πραγμάτωσις τῆς ἰδέας, καὶ μάλιστα ἐν στιγμαῖς τραχυτάτης δυστυχίας (κατοχῆς), δὲν εἶναι ξέναι, ἀλλὰ καθαρῶς 'Ελληνικαί.

ΥΙΙ. Συμπεράσματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀκολουθητέαν τακτικὴν ὑπὸ τῶν Παιδοπόλεων τῆς Βασιλικῆς Προνοίας.

1. Καὶ νῦν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθεισῶν ἀπόψεων προτείνομεν πρὸς τὸ ὑμέτερον Συνέδριον καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Βασιλικῆς Προνοίας, ὅπως ἐνστερνισθῶσι τὴν γραμμὴν τῆς διαχύσεως ἀφθόνου χριστιανικῆς οἰκογενειακῆς πνοῆς εἰς τὴν ζωὴν τῶν Παιδικῶν 'Ιδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουσιν εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐν λόγῳ Προνοίας.

2. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὑποστηρίζομεν ἐν πρώτοις ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχιτεκτονικῆς, ὅτι θὰ ἔδει νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ τύπος τοῦ ἑνιαίου, ἔστω καὶ μεγαλοπρεποῦς, οἰκοδομήματος ἢ οἰκοδομημάτων ὑπενθυμιζόντων στρατῶνας, διὰ τοῦ τύπου τοῦ ἱδρύματος, τοῦ ἀπαρτιζομένου ἐκ μικρῶν οἰκίσκων. 'Εφ' ὅσον βεβαίως κατὰ τοιοῦτον τρόπον θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατανομὴ τῶν τροφίμων εἰς οἰκογενειακὰς ὁμάδας.

'Οδηγὸς γραμμὴ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρα προσέγγισις πρὸς τὴν μορφὴν τῆς φυσικῆς οἰκογενείας. Διότι, διερωτώμεθα, τί θὰ ὠφέλει ἀρά γε νὰ εἴχωμεν ἐπὶ παραδείγματι ἓν πολυτελέστατον μέγαρον παιδαγωγικοῦ ἱδρύματος μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τελευταίας τεχνικῆς πολυτελείας, τοὺς αὐστηροτέρους κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα περιποιήσεως, μὲ πολυτελεῖς ἐπιπλώσεις καὶ μὲ πολυτελὲς προσωπικόν, «ὅπου ὅμως τὸ κάθε παιδὶ θὰ παρέμενε ἕνα » ἁπλὸ νούμερο»; Καὶ ἐρωτῶμεν, πῶς εἶναι δυνατὸν ἀπὸ «ἕνα ἁπλοῦν νούμερο» νὰ διαπλασθῇ μία ἀξιοπρεπὴς ἀνθρωπίνη προσωπικότης;

'Ομοίως νομίζομεν ὅτι θὰ ἔδει νὰ καταβάλληται προσπάθεια, ἵνα κατὰ σύστημα χρησιμοποιῆται ἐν τῷ αὐτῷ ἱδρύματι τόσον ἀνδρικόν, ὅσον καὶ γυναικεῖον προσωπικόν. Εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ἐχρησιμοποιοῦντο σύζυγοι ὑπάλληλοι.

'Ομοίως θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ συνέζων ἐν ἱδρύματι μικρᾶς ἡλικίας παιδίων τόσον ἄρρενες, ὅσον καὶ θήλεις τρόφιμοι.

'Ομοίως θὰ ἦτο ἴσως σκόπιμον ἐν ἱδρύματι ἐφήβων θηλέων νὰ εἰσήγοντο καὶ παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

'Απὸ ἄλλης ἀπόψεως θὰ ἔδει ἴσως νὰ ἱδρυθῶσιν ἱδρύματα μὲ τροφίμους διαφόρου ἡλικίας (ἀπομίμησις τῶν ἀδελφῶν), ἀποφευγομένης μόνον τῆς συνοικήσεως ἐν τῷ αὐτῷ οἰκίσκῳ τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων ἐφήβων.

'Εν συνεχείᾳ ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι, ἀντὶ τῆς λιτῆς καὶ ψυχρᾶς καὶ στρατιωτικῆς ἐπιπλώσεως, ὡς καὶ τῆς διαρρυθμίσεως ταύτης ὑπὸ ἀνάλογον πνοήν, θὰ ὤφειλε νὰ ἐπιζητηθῇ συστηματικῶς, ὅπως δοθῇ θερμὸς τόνος εἰς τὴν ἐπίπλωσιν καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν οἰκίσκων τῶν παιδικῶν ἱδρυμάτων, ἵνα καὶ οὕτω, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, δημιουργηθῇ ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς οἰκογενειακῆς θαλπωρῆς.

'Ομοίως ὁ ψυχρὸς ἐκεῖνος μηχανικὸς τόνος τοῦ προγράμματος τῆς ζωῆς τῶν

τροφίμων τοῦ ἱδρύματος, ὡς καὶ τῆς ἀμφιέσεως αὐτῶν, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ ἑνὸς θερμοῦ οἰκογενειακοῦ ρυθμοῦ ζωῆς καὶ ἀμφιέσεως.

Αὐτὸς ὁ οἰκογενειακὸς καὶ θερμὸς τόνος, ἐν πάσῃ περιπτώσει, θὰ ὤφειλε νὰ εἰσχωρήσῃ βαθέως καὶ μέχρι πάσης λεπτομερείας εἰς τὴν ζωὴν τῶν νεαρῶν τροφίμων. Τοῦθ' ὅπερ σπουδαῖον, ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι τὰ νεαρὰ ἄτομα (ἰδίως δὲ λόγῳ θερμῆς φυλετικῆς ἰδιοσυγκρασίας, οἱ Ἕλληνες), κρίνουσι τὰ πράγματα συνήθως διὰ συναισθηματικῶν καὶ οὐχὶ ψυχρῶν λογικῶν κρίσεων, καὶ μάλιστα συνήθως τὰ παιδία ἐκ τῶν λεπτομερειῶν καὶ μόνον.

3. Ἰδίως ὅμως θὰ ἔδει, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, νὰ ἀποδιωχθῇ ἀπὸ τῶν Παιδοπόλεων, εἰς τὸν κύκλον τῶν σχέσεων καὶ τῶν τροφίμων, ἀφ' ἑνὸς ὁ «στρατιωτικὸς ρυθμός», καὶ ἐφ' ἑτέρου τὸ «πνεῦμα τῆς αὐθεντίας καὶ τῆς ἀποστάσεως» (Autoritäts verhaltnis).

Τὸ ἀξίωμα τοῦτο συνίσταται εἰς ἱεραρχίαν ὑπερκειμένου, διατάσσοντος στελέχους, πρὸς ὑποκείμενον, ὑπακούοντα τρόφιμον, καὶ διαπνέεται ὑπὸ πνεύματος ἄκρας αὐστηρότητος ἔναντι τῶν τροφίμων, ὑποχρεουμένων εἰς οἱονεὶ στρατιωτικὴν ὑπακοὴν καὶ πειθαρχίαν τυφλήν. Πρόκειται περὶ τοῦ ὀνομαζομένου τύπου τοῦ «βιαίου» ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος», ἀσκοῦντος βιαίαν καὶ οἱονεὶ στρατιωτικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ τῶν διαπαιδαγωγουμένων. Τὸ σύστημα τοῦτο φαντάζεται ὅτι δύναται νὰ «θραύσῃ» τὰς κακὰς ἰδιότητας τῶν τροφίμων διὰ τῆς στρατιωτικῆς «βίας». Ἐν τοσούτῳ ἐκ τῆς τοιαύτης διαπαιδαγωγήσεως, διαμορφοῦνται εἴτε χαρακτῆρες δῆθεν «πρότυποι», πράγματι ὅμως νευρόσπαστα, στερούμενα αὐτενεργείας, εὐγενῶν πρωτοβουλιῶν, θάρρους, αὐτοτελοῦς καὶ ὑπευθύνου ζωῆς, εἴτε ἀναρχικοὶ καὶ ἐπαναστάται, τροφοδοτοῦντες τὰς ἀντικοινωνικὰς ἐκδηλώσεις ἐν τῇ ζωῇ, εἴτε τέλος χαρακτῆρες νευρωτικοί.

Πρέπει νὰ γίνῃ σαφῶς νοητὸν ὅτι οὔτε διὰ τῆς τραχείας στρατιωτικῆς βίας, οὔτε διὰ τῆς ἀποστάσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἐδικαιολόγει ἡ θέσις ἢ ἡ κοινωνικὴ τάξις ἢ ἡ μόρφωσις ἢ ὁ πλοῦτος ἢ ἕτερον οἱασδήποτε φύσεως κριτήριον, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ νεαροῦ συνανθρώπου, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ τὴν διαμορφώσωμεν εἰς ἀξιοπρεπῆ ἐλευθέραν ὑπεύθυνον προσωπικότητα. Θά ἔδει λοιπὸν νὰ ἐγκαταλειφθῇ πᾶσα τοιαύτη νοοτροπία καὶ νὰ θεμελιωθῇ μία ἄλλη σχέσις, ἀποτελοῦσα αἴτημα ἐπιτακτικὸν τῶν διδασκαλιῶν τῆς Συγχρόνου Παιδαγωγικῆς, ἤτοι ἡ σχέσις τῆς φιλίας ἢ τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης (Freundschafts verhältnis) μεταξὺ παιδαγωγούντων καὶ διαπαιδαγωγουμένων. Πάντως ἀγάπης βλεπούσης καὶ οὐχὶ τυφλῆς. Διότι ἐκ μιᾶς τυφλῆς ἀγάπης δημιουργεῖται χαρατὴρ ἔχων ἀπληστίαν μὲν ἐπιθυμιῶν, ἀνικανότητα ὅμως πρὸς ἱκανοποίησιν αὐτῶν δι' ἀτομικῆς προσπαθείας, χαρακτὴρ ἀπαιτητικός, εὐχερῶς διερεθιζόμενος πρὸ τῶν ἀντιξοοτήτων, ἀνίκανος πρὸς αὐτενέργειαν, τύραννος τοῦ περιβάλλοντος, ζηλεύων, ἐνδεχομένως καὶ φθονῶν, στερούμενος ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς, χαρακτὴρ ἐξηρτημένος παρουσιάζων τὴν μορφὴν ψυχικοῦ παρασίτου (Κατὰ παραστατικὴν ἔκφρασιν παρ' αὐτῆς «δὲν ἀπεκόπη ψυχικῶς ὁ ὀμφάλιος λῶρος»).

Διὰ τῆς βλεπούσης ὅμως, ἀλλ' ἐν ταὐτῷ ἐκτεταμένης ἀγάπης, ἡ ὁποία τυχὸν θὰ πρυτανεύσῃ ἐν τῷ παιδαγωγικῷ ἱδρύματι, ἀφοῦ θὰ καταρριφθῇ τὸ τεῖχος τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν δύο ψυχῶν, δηλονότι τῆς ψυχῆς τοῦ στελέχους καὶ τῆς παιδικῆς ψυχῆς, θὰ δημιουργηθῇ ἀμοιβαῖος σεβασμός, ἐμπιστοσύνη καὶ ἠθικὸς σύνδεσμος, ἡ δὲ ἀσκουμένη ἐν τῷ ἱδρύματι ἀγωγὴ θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀρωγὴν πρὸς αὐτοδιαπαιδαγώγησιν.

Ἂς τονίσωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὅτι ἄνθρωποι, ἔχοντες πνεῦμα στρατιωτικόν, χαρακτῆρα βίαιον καὶ ἐκρηκτικόν, ἀλαζόνες, στερούμενοι προσηνείας καὶ

τῆς ἱκανότητος τοῦ ἀγαπᾶν, ἐγωκεντρικοί, ἀκοινώνητοι, ἑαυτιζόμενοι, σκυθρωποί, μεμψίμοιροι κ.ἄ., οὐχὶ μόνον δὲν εἶναι ἱκανοὶ πρὸς ἄσκησιν καθηκόντων στελέχους καὶ ὑπαλλήλου ἐν παιδαγωγικῷ ἱδρύματι, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχωσι πληθώραν εἰδικῶν γνώσεων, ἀλλὰ δυστυχῶς δημιουργοῦσιν αὐτόχρημα παιδαγωγικὴν δυστυχίαν.

Μόνον, ἐὰν κατακτηθῇ τὸ παιδικὸν ἵδρυμα ἀπὸ οἱανδήποτε μορφήν, ὑπὸ τῆς βλεπούσης χριστιανικῆς ἀγάπης, πᾶν μέλος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἱδρύματος θὰ εὕρῃ πλέον τὸν ρυθμόν του καὶ τὴν θέσιν του, ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ἐπιτελουμένου παιδαγωγικοῦ ἔργου. Καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ὅλον ἵδρυμα ὡς μία ὀργανικὴ ἠθικὴ ἑνότης, ὡς μία χριστιανικὴ οἰκογένεια, θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ προορισμοῦ. Ὑπὸ τὴν γόνιμον ἀτμόσφαιραν μιᾶς δημιουργηθείσης οἰκογενειακῆς χριστιανικῆς καλωσύνης, ἐντὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἱδρύματος, θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ καρποφορήσωσιν εὐγενεῖς ἰδιότητες εἰς τὰς παιδικὰς ψυχάς. Καὶ τὸ ἵδρυμα θὰ μεταβληθῇ εἰς παιδαγωγοῦσαν ἐκκλησίαν, «εἰς ἕνα κομμάτι τοῦ οὐρανοῦ». Καὶ τὸ οἰκογενειακὸν παιδαγωγικὸν ἵδρυμα θὰ γίνῃ ἐργαστήριον ἁγιασμοῦ τῶν παιδικῶν ψυχῶν, ἡ ἁγία ζύμη, ἡ ὁποία θὰ χαρίσῃ τὸ ἄρωμα τῆς χριστιανωσύνης.

Καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐργασία σας, ἀγαπητοὶ καὶ ἀγαπηταὶ ἀρχηγοὶ καὶ ὑπαρχηγοὶ τῶν Παιδοπόλεων τῆς Βασιλικῆς Προνοίας, θὰ ἀνυψωθῇ εἰς ἱ ε ρ ὰ ν ἀ π ο σ τ ο λ ή ν. Ἡ ὁποία θὰ σᾶς κάμῃ νὰ συναισθανθῆτε «μέσα» εἰς τὴν ψυχήν σας ψηλαφητὴν τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ!

ΥΙΙΙ. Ἐπίλογος.

1. Καὶ νῦν μὲ δελεάζει πολὺ ἡ ἰδέα νὰ τελειώσω τὴν ὁμιλίαν μου μὲ ἓν ὡραῖον ὄνειρον. Ὄνειρον γλυκύ, τὸ ὁποῖον ἐσχημάτισα ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης μου νεανικῆς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας καὶ τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς μίαν ἰδεώδη, κατ' ἐμέ, μορφὴν τῆς προστασίας τῶν ὀρφανῶν, ἐκθέτων καὶ γενικῶς τῶν ἐγκαταλελειμμένων παιδίων.

2. Θὰ ἔπρεπε «κάπου» ἐκεῖ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα νὰ ἐξευρεθῇ μία ὡραία τοποθεσία, ἡ ὁποία νὰ συγκεντρώνῃ ἀγροτικὴν γῆν καὶ θάλασσαν, τοποθεσία περικλειομένη ἀπὸ δάση. Καὶ εἰς τὴν τοποθεσίαν ταύτην, ἐπὶ τῇ βάσει συστηματικοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου, νὰ ἀνεγερθῇ μία πρότυπος παιδικὴ πόλις-πολιτεία, εἰς τὴν ὁποίαν μάλιστα θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων πρὸς εὐγνώμονα ἀναγνώρισιν, διότι ἀνέδειξεν ἑαυτὴν «Ἱερὰν Μητέρα τῶν παιδιῶν τῆς » Ἑλληνικῆς Πατρίδος» μας. Πόλιν παιδικὴν πραγματικήν, μὲ τὰς λεωφόρους της, τὰς δενδροστοιχίας της, τοὺς κήπους της, τὰς πλατείας της, τὸ συγκοινωνιακὸν δίκτυόν της, τὰ ἀγάλματά της. Μὲ τὰς ἐκκλησίας της, τὰ ποικίλα σχολεῖα κατωτάτης, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως γενικῆς μορφώσεως, τὰ ποικίλα σχολεῖα κατωτάτης μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως (διὰ τοὺς τρεῖς μεγάλους κλάδους ἐπαγγελμάτων, ἤτοι τὰ ἀγροτικά, τὰ ναυτικὰ καὶ τὰ ἀστικά), τὰ διάφορα ἄλλα σχολεῖα εἰδικῆς μορφώσεως. Μὲ τὰ παιδικά της ᾠδεῖα, τὴν παιδικήν της ὀρχήστραν, τὰς παιδικὰς χορῳδίας, τὰς παιδικὰς ἐκκλησιαστικὰς χορῳδίας, τοὺς παιδικοὺς κινηματογράφους, τὰ παιδικὰ θέατρα, τὰ παιδικὰ κουκλοθέατρα, τὰς παιδικὰς λέσχας, τοὺς κήπους παιδικῆς χαρᾶς, τὰς αἰθούσας διὰ παιδικὰς διαλέξεις καὶ γενικῶς μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς παιδικῆς ψυχαγωγίας. Μὲ τὰ νοσοκομεῖα ποικίλων εἰδικοτήτων, τὸν σταθμὸν α' ἰατρικῶν βοηθειῶν, τὴν ὑγειονομικὴν καὶ ἰατρικὴν ὀργάνωσίν της, τὴν ὀργάνωσιν ψυχικῆς ὑγιεινῆς καὶ ψυχικῆς θεραπευτικῆς. Μὲ τὰ σχολεῖα καὶ ἄλλα οἰκογενειακὰ ἱδρύματα θεραπευτικῆς ἀγωγῆς διὰ τὰ παιδία, ἅτινα θὰ εἶχον ἀνάγκην εἰδικῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς καὶ εἰδικῆς μορφώσεως. Μὲ τὰ ταχυδρομεῖα της, μὲ τὴν παιδικήν της ἀστυνομίαν, μὲ τὰ παιδικά της δικαστήρια, μὲ τὰ παιδικά της πειθαρχεῖα, μὲ τὴν παιδικήν της ἀστυνομικήν, δικαστικὴν καὶ σωφρονιστικήν της ζωήν. Μὲ τὸ παιδικόν της δημαρχεῖον καὶ τὴν παιδικήν της βουλήν, καὶ τὴν παιδικὴν αὐτο-

διοίκησίν της ὑπὸ τὰς ποικίλας ἐκδηλώσεις της. Μὲ τὴν ἰδικήν της οἰκονομικὴν ζωήν. Μὲ τὴν ἰδικήν της καλλιτεχνικὴν ζωήν. Μὲ τὸν ἰδικόν της τουρισμόν. Μὲ τὴν ἰδικήν της γυμναστικὴν καὶ ἀθλητικὴν ζωήν. Μὲ τὰ γυμναστήρια, μὲ τὰς δεξαμενὰς κολυμβητικῆς, μὲ τὰ ἀθλητικά της στάδια κ.ο.κ. Παιδόπολιν μὲ τὰς διαφόρους συνοικίας της ἀναλόγως τῆς προελεύσεως, τὴν συνοικίαν Θεσσαλονίκης, τὴν συνοικίαν Ἰωαννίνων, τὴν συνοικίαν Θράκης, τὴν συνοικίαν Λαρίσης, τὴν συνοικίαν Βόλου, ἀλλὰ βεβαίως καὶ τὴν συνοικίαν τῆς Κύπρου μας, καὶ τὴν συνοικίαν της Βορείου Ἠπείρου μας. Συνοικίας, ἀποτελουμένας ἀπὸ μικροὺς οἰκίσκους πρὸς ἐγκατάστασιν σχη-» ματιζομένων κατ' ἐπιστήμην «τεχνητῶν παιδικῶν οἰκογενειῶν».

Καὶ εἰς τὴν παιδικὴν ταύτην πόλιν ἂς δημιουργήσωμεν τὴν ζωὴν μιᾶς χ ρ ι σ τ ι α ν ι κ ῆ ς π α ι δ ι κ ῆ ς ο ἰ κ ο γ ε ν ε ι α κ ῆ ς κ ο ι ν ω ν ί α ς.

Παραδίδω τὸ ὄνειρόν μου εἰς τὰς εὐγενεῖς Ἐντεταλμένας Κυρίας τῆς Βασιλικῆς Προνοίας. Τὸ ὄνειρόν μου αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ πραγματικότης θείας πνοῆς πολιτισμοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ θέσῃ τὴν Ἑλληνικήν μας Πατρίδα ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τὴν πρωτοπορίαν, ἐντὸς τοῦ πλαισίου ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων τομέων τοῦ ἠθικοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ διὰ νὰ συνεχίσω τὸ ὄνειρόν μου, ἐπεκτείνω τὴν πρότασίν μου καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Προνοίας, τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα τινὰ Ἑλληνικὰ Ὑπουργεῖα ἢ ἄλλας ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι ἀσχολοῦνται μὲ τὸν κόσμον τῶν δεομένων ποικίλης περιθάλψεως παιδίων, ἵνα ἱδρύσωσι καὶ αὗται τὰς παιδικὰς οἰκογενειακὰς χριστιανικὰς των πολιτείας μὲ τὰς τεχνητάς των παιδικάς των οἰκογενείας διὰ τὰ ὀρφανά, τὰ ἀσθενῆ, τὰ ἀνάπηρα, τὰ ἀνίατα, τὰ ψυχικῶς νοσοῦντα, τὰ ἀνώμαλα, τὰ παραστρατημένα ἢ ἄλλα.

Καὶ τότε ἡ δρᾶσις αὕτη θὰ δώσῃ μίαν οὐρανίαν πνοὴν εἰς τὴν ζωὴν τῶν πρωτεργατῶν καὶ τῶν πρωτεργατριῶν. Οἱ ὁποῖοι θὰ γίνωσιν οἱ εὐλογημένοι τοῦ Θεοῦ. Διότι θὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιζητῇ ἡ ἀγωνιζομένη ἀνθρωπότης ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν Π ο λ ι τ ι σ μ ὸ ν τ ῆ ς Ἀ γ ά π η ς. Ἡ ὁποία ἀγάπη ἀποτελεῖ τὴν αὐτονόητον σχέσιν, τὴν ὁποίαν τρέφει ὁ Θεὸς πρὸς τὰ ἀνθρώπινα τέκνα του καὶ τὴν ὁποίαν πόσον ὡραῖον θὰ ἦτο ἐὰν ἔτρεφον οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἀλλήλους «σὰν παιδιὰ τοῦ ἴδιου Πατέρα» (λογικὴ τῆς ἀνθρωπίνης συμβιώσεως).

Μὲ ἄλλας λέξεις πολιτισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ μετέβαλλε τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν εἰς μίαν μεγάλην ἀγαπωμένην χριστιανικὴν οἰκογένειαν καὶ τοιουτοτρόπως θὰ «ἔφερε » τὸν ἄνθρωπον κοντὰ εἰς τὰς ὑπερβατικὰς ἀξίας τοῦ Αἰωνίου. Εἶναι καὶ θὰ ἠξιολόγει » καὶ τὴν ἀνθρωπίνην μας πρόσκαιρον ζωὴν σὰν ἕνα κομμάτι τῆς θείας αἰωνιότητος».

Ρυθμός στην κυκλοφορία οχημάτων & ιδεών

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΦΟΝΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ

Τοῦ κ. J. Furnas. Περιοδικὸν «Selection». Κατὰ μετάφρασιν Ἀστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜ. ΜΟΡΟΥ**

«Εἶναι πολὺ φρικιαστικὸ νὰ βλέπῃ κανεὶς » ἕνα σοβαρὸ αὐτοκινητιστικὸ ἀτύχημα. Ὁ βί- » αιος ρεαλισμὸς τοῦ ἄρθρου τούτου κινδυνεύει » νὰ ἐξεγείρῃ τὴν καρδιὰ ὡρισμένων εὐαίσθητων » ἀναγνωστῶν. Σ' αὐτοὺς θὰ συμβουλεύαμε ν' » ἀποφύγουν τὴν ἀνάγνωσι, ἐπειδὴ ὁ συντάκτης » οὐδὲν ἀπέκρυψεν ἀπὸ τὴν ὠμότητα τῶν γε- » γονότων».

Κάθε χρόνο δημοσιεύονται στατιστικὲς τῶν θυμάτων τῶν τροχοφόρων ἀτυχημάτων. Ἐκ τούτων χιλιάδες εἶναι οἱ νεκροί. Ἡ πρόβλεψη αὐτὴ οὐδεμία σχεδὸν ἐπίδραση ἔχει καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα. Νὰ χαραχθῇ δηλαδὴ μέσα στὸ μυαλὸ τοῦ αὐτοκινητιστοῦ ἡ συγκεκριμένη εἰκόνα τῶν τρομερῶν κινδύνων τοῦ δρόμου. Ὄχι: Οἱ ξηροὶ ἀριθμοί, δὲν ἐνθυμίζουν τὸν πόνο καὶ τὸ αἷμα.

Τὰ νούμερα ἀποσιωποῦν τὸν πόνο, τὴ θλίψη, τὴν ὀδύνη καὶ τὴ φρίκη τῶν τρομερὰ ἀκρωτηριασμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. Ὅλα ταῦτα ἀποσιωποῦνται καὶ παραμερίζονται στὶς στατιστικὲς τῶν ἀριθμῶν. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ μπορέσωμε νὰ δώσωμε μίαν ἀνθρώπινη σημασία σ' αὐτὰ τὰ νούμερα.

Τὸ νὰ τύχητε αὐτόπτης μάρτυς σὲ μιὰ τρομακτικὴ σύγκρουσι, καὶ ξαφνικὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ φίλος ἢ συγγενής σας, μὲ τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἴσασθε μαζί, βρίσκεται στὸ Νοσοκομεῖο μὲ σπασμένη τὴ σπονδυλικὴ στήλη, ἰδοὺ ἐκεῖνο ποὺ μπορεῖ νὰ σᾶς κάμῃ σώφρονα περισσότερο καὶ προσεκτικό, τουλάχιστο γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα, καὶ κάθε ὁδηγό, ἂν βέβαια δὲν εἶναι τρελλὸς γιὰ δέσιμο.

Ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ πρέπει προπαντὸς νὰ χαραχθῇ στὸ μυαλὸ τοῦ αὐτοκινητιστοῦ καὶ νὰ μένῃ πάντα χαραγμένο, εἶναι ἡ «αἴσθησις» ὅτι, ὁ Χάρος κάθεται πάντα παραπλεύρως του καὶ εἶναι ἕτοιμος ν' ἁρπάξῃ τὴν ψυχή του κάθε φορὰ ποὺ πατᾷ λίγο περισσότερο ἀπὸ τὸ κανονικὸ τὸ γκάζ.

Τὸ φρικιαστικὸ καὶ ἀπεχθὲς αὐτοκινητιστικὸ ἀτύχημα, ποὺ ἔτυχε νὰ εἴσθε μάρτυς δὲν εἶναι μιὰ μεμονωμένη καὶ μοναδικὴ περίπτωσι. Δράματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους συμβαίνουν κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα, σ' ὅλους τοὺς δρόμους τοῦ κόσμου.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Δευτέρας ἀναγράφουν μὲ κτυπητοὺς τίτλους, ὅτι, εἴκοσι ἐννέα συμπατριῶτες σας βρῆκαν οἰκτρὸ θάνατο σὲ συγκρούσεις τοῦ γουὶκ ἔντ (Σαββατοκύριακο). Ἂν ἦσουν λίγο πιὸ σώφρων, συνετὸς καὶ προσεκτικός, δὲν θὰ ἐρρίπτεσο ἐπιπόλαια σὲ νέα τρελλὰ καὶ ἄκρως ἐπικίνδυνα σπόρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσι παρομοίων ἀγγελιῶν.

Στὴν Ἀμερικὴ βλέπομε ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸ κάποιον ζηλωτὴ δικαστή, νὰ καταδικάζῃ ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων νὰ κάμνουν ἕνα γῦρο μέσα στὰ νεκροτομεῖα. Ἀλλὰ

τὸ θέαμα ἑνὸς σώματος κομματιασμένου καὶ ἀκρωτηριασμένου στὸ μάρμαρο, πελιδνὴ καὶ μακαβρία εἰκόνα τῶν συνεπειῶν ἑνὸς μοιραίου σφάλματος τοῦ βολάν, τί εἶναι μπροστὰ στὴν πραγματικὴ σκηνὴ τοῦ φρικιαστικοῦ ἀτυχήματος;

Αὐτὴ τὴ σκηνή, κανεὶς καλλιτέχνης, ποὺ θ' ἀνελάμβανε νὰ εἰκονογραφήσῃ ἕνα συμβουλευτικὸ πανώ, δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ τὴν ἀναπαραστήσῃ, σ' ὅλες τὶς φρικιαστικὲς καὶ ἀποτρόπαιες λεπτομέρειες.

Γιὰ νὰ εἶναι πλῆρες ἕνα τέτοιο πανώ, θὰ ἐχρειάζετο ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἠχογράφισις ἑνὸς φίλμ. Θὰ ἐχρειάζετο ν' ἀποδώσῃ τὶς ἐπίπονες καὶ μάταιες προσπάθειες τῶν τραυματισμένων γιὰ νὰ σηκωθοῦν, τοὺς παράξενους καὶ ἀπάνθρωπους ἐπιθανάτιους ρόγχους, τὴν πληγὴ ποὺ τρέχει αἷμα καὶ τὶς λίμνες τοῦ αἵματος.

Θὰ ἐχρειάζετο νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀναπαράστασι μιᾶς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως κυριευμένης ἀπὸ φρίκη, τρόμο καὶ πόνο, καθ' ὃν χρόνον φαίνεται ν' ἀνακτᾷ τὶς αἰσθήσεις της ἀπὸ τὴν ἀναισθησία καὶ τὴν ἀφασία ποὺ εἶχε βυθισθῆ ἀπὸ τὸ ἐπισυμβὰν ἀτύχημα. Θὰ ἐχρειάζετο νὰ ζωγραφίσῃ τὴν ἄγρια ἔκφρασι ἑνὸς ἀνθρώπου ἀποβλακωμένου, ποὺ παρατηρεῖ μὲ προσοχὴ τὸ κατακομματιασμένο σὰν κομβολόγι πόδι του, τοὺς ἀλλόκοτους σπασμοὺς ἑνὸς ζαρωμένου παιδικοῦ σώματος ποὺ ἔχει συνθλιβῆ ὁ σκελετός του, τὴν πραγματικὴ εἰκόνα μιᾶς μισότρελλης γυναίκας ποὺ οὐρλιάζει, ἐνῷ τὰ αἵματα ποὺ τρέχουν ἀπὸ τὰ μάτια της μπαίνουν στὸ ἀνοικτὸ στόμα της. Θὰ ἐχρειάζετο ἀκόμη νὰ μὴ λησμονήσῃ τὰ σπασμένα κόκκαλα ποὺ καταξεσχίζουν τὶς σάρκες, τὰ κόκκινα ἀπὸ τὰ αἵματα κατακουρελιασμένα καὶ ἱδρωμένα ροῦχα ποὺ ἀπεσπάσθησαν μὲ τὸ δέρμα τοῦ σώματος.

Αὐτὲς εἶναι αἱ συνηθισμένες καθημερινὲς καὶ ἀναπόφευκτες συνέπειες αὐτοῦ τοῦ μοντέρνου πάθους τῆς ταχύτητος.

Ἂν μπορούσαμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ἐπωφελῶς τὰ φαντάσματα, θὰ ἔπρεπε σὲ κάθε ἐπικίνδυνο διάβασι καὶ στροφὴ τῶν δρόμων, νὰ ὑποδέχεται τὸν αὐτοκινητιστὴ ἕνα κονσέρτο ἀπὸ ἐπιθανάτιους ρόγχους, θρήνους καὶ οὐρλιάσματα, καὶ ν' ἀντικρύζῃ αὐτὸς ἕνα μακάβριο θέαμα 10—12 πτωμάτων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, πάσης ἡλικίας καὶ σωματικῆς διαπλάσεως, ξαπλωμένων ἐπάνω στὴ ματωμένη χλόη.

Τὸ περασμένο ἔτος ἕνας γνωστός μου ἀστυφύλαξ μοτοσυκλετιστὴς τῆς Τροχαίας, ἐσταμάτησε μιὰ πολυτελῆ κοῦρσα HISPANO, δι' ὑπερβολικὴν ταχύτητα.

Προφανῶς εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὸν πατέρα μιᾶς οἰκογένειας, ποὺ ἐφαίνετο νὰ ἔχῃ συναίσθησι τῶν εὐθυνῶν του. Ὁ αὐτοκινητιστὴς αὐτὸς ἀναχωροῦσε μὲ τοὺς δικούς του γιὰ ἕνα χαρούμενο γουίκ ἔντ (Σαββατοκύριακο). Ἔτσι ὁ ἀστυφύλαξ ἠρκέσθη νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ εὐγενῶς μόνο συστάσεις. «Ὡραῖα, ἔστω γιὰ πρώτη φορά, ἀλλὰ » ἂν ἐξακολουθήσητε νὰ τρέχητε ἔτσι, δὲν θὰ πᾶτε πολὺ μακρυά. Πηγαίνετε τώρα ἀλλὰ πιὸ σιγά».

Λίγο ἀργότερα ἕνας ἄλλος αὐτοκινητιστὴς ἐσταμάτησε καὶ ρώτησε τὸν ἀνωτέρω ἀστυφύλακα ἂν εἶχε βεβαιώσει παράβασι κατὰ τοῦ ὁδηγοῦ τῆς κόκκινης κοῦρσας HISPANO.

Ὄχι ἀπήντησεν ὁ ἀστυφύλαξ, δὲν θέλησα νὰ τοὺς χαλάσω τὸν περίπατό τους. Ἔ!, λοιπὸν φίλε μου, εἶπε ὁ ἄλλος, σὲ εἶδα νὰ τοὺς σταματᾷς, κατόπιν μὲ ξεπέρασαν καὶ τοὺς ξαναβρῆκα ἑκατὸ (100) χιλιόμετρα πιὸ πέρα. Στὴ μνήμη μου ἀκόμα ἔχω τὸ μακάβριο θέαμα. Τὸ αὐτοκίνητο εἶχε γίνει σὰν ἀκορντεόν, δὲν εἶχε μείνει πλέον τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ τὸ χρῶμα. Ὅλοι ἦσαν νεκροί, ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα μικρὸ παιδί, ποὺ ὅμως καὶ αὐτό, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔφτασε στὸ Νοσοκομεῖο ζωντανό.

Ἂν δὲν εἶσθε ἕνας ἀνόητος, ἀπήντησεν ὁ ἀστυφύλαξ, ἀσφαλῶς θὰ πρέπει νὰ παραδειγματισθῆτε, καὶ νὰ ἔχετε στὴ μνήμη σας πάντα αὐτὴ τὴ φρικιαστικὴ σκηνή, πρᾶγμα ποὺ θὰ σᾶς κάμῃ νὰ ἐξετάσητε πολὺ προσεκτικὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ μίγματος «Βενζίνη—Ταχύτης—Ἀπροβλεψία».

Δὲν πταίω ἐγὼ ἂν τὰ γεγονότα εἶναι φρικώδη. Ἂν ἔχετε ἀρκετὸ θάρρος νὰ

τρέχετε μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα καὶ νὰ διακινδυνεύετε ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς τὴ ζωή σας, πηγαίνετε ν' ἀπολαύσετε αὐτὴ τὴ θανατηφόρο εὐχαρίστησι.

'Αναμφιβόλως ὅλοι οἱ αὐτοκινητισταὶ δὲν μπορεῖτε ν' ἀνέβητε σ' ἕνα ἀσθενοφόρο αὐτοκίνητο ἢ νὰ πᾶτε στὰ νεκροτομεῖα ἢ καὶ στὰ χειρουργεῖα τῶν Νοσοκομείων γιὰ νὰ ἰδῆτε τὰ θύματα. Μπορεῖτε ὅμως νὰ διαβάσετε.

Τὸ αὐτοκίνητο εἶναι ὕπουλο ὅπως ἡ γάτα. Εἶναι πράγματι τὸ πιὸ θανατηφόρο βλῆμα. Θὰ μᾶς εἴπουν οἱ φανατικοί : «110 χιλιόμετρα τὴν ὥρα δὲν εἶναι τίποτε». 'Αλλὰ 110 χιλιόμετρα τὴν ὥρα εἶναι τριάντα μέτρα τὸ δευτερόλεπτο, μιὰ ταχύτης ποὺ θέτει ἐπικινδύνως σὲ μεγάλη δοκιμασία τὶς ἀντιδράσεις τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὰ φρένα τοῦ αὐτοκινήτου.

Μπορεῖ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ μιὰ πολυτελεστάτη κούρσα νὰ γίνῃ τὸ πιὸ τρομερὸ φονικὸ ὄργανο. Σύγκρουσις, ἀνατροπὴ αὐτοκινήτου, τρακάρισμα σὲ σταθμεῦον αὐτοκίνητο, σὲ τοῖχο, σὲ δένδρο καὶ παντὸς εἴδους ἀτύχημα, ποὺ συμβαίνει, εἴτε λόγῳ ἀποτόμου στάσεως, εἴτε ἀπὸ ἀντικανονικὴ ἀλλαγὴ κατευθύνσεως, θὰ ἐπιφέρῃ τ' ἀνωτέρω ἀνατριχιαστικὰ ἀποτελέσματα. Τὸ ἁμάξι μεταβάλλεται πάραυτα σὲ ἀμέτρητες κοφτερὲς λάμες (ξυραφάκια) καὶ ρόπαλα ποὺ ρίπτονται ἀλύπητα ἐπάνω σας. Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸ μοιραῖον. Εἶναι σὰν νὰ ρίπτεσθε ἀπὸ τὸν καταρράκτη τοῦ Νιαγάρα μέσα σ' ἕνα χαλύβδινο βαρέλι γεμᾶτο ἀπὸ κομμάτια σιδηροτροχιῶν. Τὸ ὀλιγώτερον ποὺ σὲ τέτοιες περιπτώσεις μπορεῖ νὰ σᾶς συμβῇ, πολὺ ὅμως σπάνια καὶ τοῦτο, εἶναι νὰ ἐκσφενδονισθῆτε ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου ἔξω, ὁπότε ὅ,τι ἔχετε νὰ πάθετε, θὰ εἶναι ἐκ τῆς πτώσεως εἰς τὸ ἔδαφος. 'Ασφαλῶς θὰ γίνητε πλάκα σὰν νὰ πέφτατε ἀπὸ ἕνα οὐρανοξύστη.

'Αλλὰ θ' ἀποφύγητε κατὰ τὴ μοιραία προσγείωση τὶς μαχαιριὲς ἀπὸ τὰ μεταβαλλόμενα σὲ κοπτερὰ ὄργανα τεμάχια τοῦ αὐτοκινήτου, τὰ κτυπήματα εἰς τὰ προεξέχοντα ἐξαρτήματα αὐτοῦ καὶ τὶς λοιπὲς σωματικὲς βλάβες ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν τζαμιῶν, ποὺ θὰ πλημμυρίσουν τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ αὐτοκινήτου.

Τὸ πᾶν μπορεῖ νὰ συμβῇ τὴ στιγμὴ τοῦ δράματος τῆς τύχης τὰ γραμμένα ὅπως λέγουν. Ἄλλοι ἐρρίφθησαν μέσω τοῦ πὰρ-μπρὶζ καὶ ἀνεσύρθησαν μὲ ἐλαφρὰ γρατζουνίσματα. Ἄλλοι ποὺ τ' ἁμάξια τους ἦσαν πλαισιωμένα μὲ μεταλλικὸ περίβλημα καὶ μετεβλήθησαν σὲ ἕνα ἄμορφο καὶ μεταλλικὸ σύμπλεγμα, εὑρέθησαν ἐντὸς αὐτῶν σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς ἀλληλοϋβριζόμενοι.

Τὴν περασμένη ἄνοιξι μοῦ διηγήθησαν ὅτι ἕνα συνεργεῖο αὐτοκινητιστῶν ἠναγκάσθη νὰ ἀφαιρέσῃ βιαίως τὴν πόρτα ἑνὸς αὐτοκινήτου ποὺ εἶχεν ἀνατραπῇ μέσα σὲ ἕνα χανδάκι. Ὁ ὁδηγὸς βγῆκε τότε μ' ἕνα ἁπλὸ γρατζούνισμα στὸ μάγουλο. Ἡ μητέρα του ἀντιθέτως βρῆκε οἰκτρὸ θάνατο μέσα στὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ ἕνα σπασμένο ξύλο τῆς ὀροφῆς τοῦ αὐτοκινήτου, ποὺ μπῆκε στὸ κρανίο της σὲ βάθος 10 ἑκατοστῶν, σὲ μιὰ ἀπότομη στροφή. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ οὔτε αἵματα, οὔτε κατάγματα, παρὰ μιὰ γκριζομάλα κυρία νεκρή, κρατοῦσα στὰ γόνατά της ἕνα σημειωματάριο τὸ ὁποῖο ἅρπαξε τὴν ὥρα ποὺ τὸ ἁμάξι ξέφυγε ἀπὸ τὴν κανονική του τροχιά.

Ἕνα μῆνα ἀργότερα στὸ ἴδιο μέρος συνετρίβη παντελῶς ἕνα μικρὸ τουριστικὸ αὐτοκίνητο ἐπάνω σὲ ἕνα δέντρο. Στὸ μέσον τοῦ μπροστινοῦ καθίσματος εὑρέθη ἕνα μωρὸ παιδὶ 9 μηνῶν, σκεπασμένο ἀπὸ τὰ θραύσματα τῶν τζαμιῶν, τελείως ἄθικτο, σῶο καὶ ἀβλαβές. Τί εἰρωνία ὅμως τῆς τύχης, οἱ γονεῖς του ἀμφότεροι βρῆκαν οἰκτρὸ θάνατο.

'Εὰν ἔχητε τὴ συνήθεια νὰ προσπερνᾶτε τ' αὐτοκίνητα ποὺ προηγοῦνται χωρὶς νὰ βλέπητε μπροστὰ σας μακρυά, βεβαιωθῆτε τουλάχιστο στὴν ἀρχή, ὅτι ὅλοι οἱ ἐπιβάτες τοῦ αὐτοκινήτου σας ἔχουν δελτία ταυτότητος μαζί τους, δὲν εἶναι εὔκολο πρᾶγμα νὰ διαπιστωθῇ ἡ ταυτότης ἑνὸς πτώματος, τὸ πρόσωπο τοῦ ὁποίου ἔχει μεταμορφωθῇ ἢ πολτοποιηθῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὁδηγό, αὐτὸς διατρέχει τοὺς μεγαλύτερους κινδύνους. Ἂν τὸ βολὰν τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι γερό, ἀσφαλῶς θὰ ἐπιφέρῃ ἐσωτερικὰς

ρήξεις (σηκώτι καὶ σπλῆνα) ὁπότε θὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος ἀπὸ ἐσωτερικὴ αἱμορραγία. Ἂν πάλι τὸ βολὰν σπάσῃ, ὁ ἄξων θὰ τρυπήσῃ τὴν κοιλιά του. Οἱ στροφὲς δὲν εἶναι ἡ μοναδικὴ αἰτία τῶν συγκρούσεων. Θανατηφόρο λίαν ἐπικίνδυνη παγίδα, ἀποτελεῖ ὁ εὐθὺς καὶ πλατὺς δρόμος. Ὁ ριψοκίνδυνος ὁδηγὸς καταλαμβάνεται ἀπὸ τὸν πειρασμὸ νὰ προσπεράσῃ τὸ προηγούμενο αὐτοῦ αὐτοκίνητο, ὑπολογίζοντας δὲ στὴν ἱκανότητά του ἐπιχειρεῖ τοῦτο χωρὶς καὶ ν' ἀνακόψῃ τὴν ταχύτητα. Ταυτοχρόνως ἕνα ἄλλο ἁμάξι ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση, μὲ μεγάλη ἐπίσης ταχύτητα, ἐπιχειρεῖ νὰ προσπεράσῃ τὸ ἁμάξι ποὺ τρέχει μπροστὰ ἀπ' αὐτόν. Τὴ μοιραία αὐτὴ στιγμὴ ποὺ διασταυρώνονται τὰ τέσσερα ἁμάξια, κάθε ὁδηγὸς προσπαθεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν εὐθεῖα γραμμή, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώνῃ τοῦτο, γιατὶ ὁ χῶρος δὲν τοὺς παίρνει. Τὰ αὐτοκίνητα ποὺ βρίσκονται στὸ ἄκρον τοῦ δρόμου ρίπτονται στὸ χανδάκι, ἀνατρέπονται καὶ συντρίβονται, ἐνῷ τὰ ἄλλα ποὺ προσπέρασαν συγκρούονται τρομακτικά, περιστρέφονται, χάνουν κατεύθυνση, μένουν ἀκυβέρνητα καὶ πέφτουν πάνω σὲ ἄλλα αὐτοκίνητα ποὺ καταφθάνουν. Στὴν Ἀμερικὴ ἔχουν σημειωθῆ μέσα σὲ ἕνα μῆνα μέχρι εἴκοσι ἑπτὰ θανατηφόρα αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα σὲ ἕνα μόνο σημεῖο, κάποιου τέτοιου δρόμου.

Ἕνας ἀστυφύλαξ τῆς Τροχαίας μοῦ περιέγραψε ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ θανατηφόρα ἀτυχήματα. Πέντε αὐτοκίνητα συνεκρούσθησαν μεταξύ τους, ἑπτὰ νεκροὶ ἐπὶ τόπου, δύο καθ' ὃν χρόνον μετεφέροντο στὸ Νοσοκομεῖο, καὶ δύο ἄλλοι ἀκόμη, ἀργότερα.

Ἡ εἰκόνα ποὺ τοῦ ἔμεινε ζωντανὴ στὴ μνήμη του, ἔλεγε, ἦτο τόσο φρικιαστική, ποὺ θὰ εὐχόταν νὰ μὴ τὴν εἶχε ἰδεῖ. Ὁ γιατρὸς ἠναγκάζετο νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀπότομα ἕναν ἑτοιμοθάνατο γιὰ ν' ἀσχοληθῇ μὲ μιὰ γυναίκα ποὺ εἶχε σπάσει τὴ σπονδυλική της στήλη. Τρία πτώματα ποὺ ἀνευρέθησαν ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο, ἦσαν τόσο πολὺ βουτηγμένα στὸ λάδι, ὥστε νόμιζε κανεὶς ὅτι ἦσαν τρία πελώρια ποῦρα μαυρισμένα καὶ μουσκεμένα. Ἕνας ἄνδρας στριφογύριζε πέριξ του μονολογῶν καὶ ψελλίζων ἀκατανόητες λέξεις, χωρὶς νὰ βλέπῃ τοὺς νεκροὺς ἐκείνους ποὺ πέθαιναν, οὔτε ἀκόμη ἕνα ἀτσάλινο κομμάτι μπηγμένο σὰν ξῖφος στὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ του, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔτρεχε ποτάμι τὸ αἷμα. Μιὰ ὤμορφη κοπέλλα μὲ τὸ κεφάλι της ἀνοιγμένο στὰ δυό, μὲ τὸ γόμφο της σπασμένο, προσπαθοῦσε μάταια νὰ συρθῇ ἔξω ἀπὸ τὸ χανδάκι. Ἕνας οἰκτρὸς καὶ ἀποτρόπαιος ὅμως θάνατος, αὐτοῦ τοῦ εἴδους, δὲν εἶναι ὑπόθεσις μόνον ἀριθμῶν καὶ στατιστικῶν.

Κάθε ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ θύματα τῶν πολλῶν χιλιάδων ἀντιμετωπίζει ἕνα ἰδιαιτέρως σκληρὸ καὶ τραγικὸ θάνατο..

Ἕνα αὐτοκίνητο ποὺ κατρακυλᾷ σὰν βαρέλι στὸ βάραθρο, συντρίβοντας τοὺς ἐπιβάτες του, μπορεῖ νὰ κρεμαστῇ σ' ἕνα δέντρο ἀπὸ τὸν προφυλακτῆρά του, καὶ νὰ στρέφεται πέριξ τοῦ δένδρου, ἕτοιμο νὰ ἀποσπασθῇ καὶ νὰ κατρακυλήσῃ στὸ βάραθρο. Προσφάτως σ' ἕνα παρόμοιο ἀτύχημα εἶδαν μιὰ ἡλικιωμένη κυρία ποὺ ἐκάθητο στὸ πίσω κάθισμα, νὰ εὑρεθῇ σκοτωμένη στὴν ἀγκαλιὰ τῆς κόρης της, στὸ μπροστινὸ κάθισμα, καὶ ἡ κάθε μιὰ νὰ πλέῃ στὸ αἷμά της καὶ στὸ αἷμα τῆς ἄλλης. Καὶ οἱ δυό τους ἦσαν τελείως ἐξαρθρωμένες καὶ κατακομματιασμένες, ποὺ ἦτο μάταιος κόπος νὰ ἐρωτηθῇ ὁ ἰατροδικαστὴς ἀπὸ ποιὸ τραῦμα ἐπῆλθεν ὁ θάνατος.

Ἡ ἀνατροπὴ αὐτοκινήτου προκαλεῖ κατὰ συνήθειαν ὡρισμένα βαρυὰ τραύματα, ὅπως, κατάγματα λεκάνης, ποὺ σᾶς κρατοῦν ἐπὶ μῆνες στὸ κρεβάτι μὲ φρικτοὺς πόνους, χωρὶς νὰ κινηθῆτε διόλου ἢ καὶ σᾶς ἀφήνουν πολὺ συχνὰ ἀνάπηρο γιὰ πάντα, κατάγματα τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἀποτελέσματα μιᾶς ἐπικινδύνου καὶ ἀποτόμου στροφῆς, χωρὶς νὰ ποῦμε τίποτε γιὰ τὰ σπασμένα γόνατα καὶ ὠμοπλάτες, ποὺ προκαλοῦνται ὅταν τὸ αὐτοκίνητο σᾶς ἐκσφενδονίζῃ μακρυά, οὔτε γιὰ τὰ κατάγματα τῶν πλευρῶν, ποὺ σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις, τὰ σπασμένα κόκκαλα κάμουν ν' ἀσφυξιᾷ ἡ καρδιὰ καὶ οἱ πνεύμονες.

Τὰ συντρίμματα τῶν τζαμιῶν συμβάλλουν πρὸ παντὸς ἄλλου στὴν τραγικότητα

τῶν ἀτυχημάτων. Σημειωτέον ὅτι, τὸ τρίπλεξ, αὐτὴ ἡ ἄθραυστος διαφανὴς ὕλη, δὲν χρησιμοποιεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς εὐρεῖαν κλίμακα. Τὰ θραύσματα τῶν τζαμιῶν δὲν ἀρκοῦνται μόνο στὸ κόψιμο. Ἐκσφενδονίζονται σὰν χαλάζι ἀπὸ βλήματα. Μιὰ ἀγκίδα ἀπὸ τζάμι μπαίνοντας στὸ μάτι, μὲ μιὰ τέτοια δύναμη, τυφλώνει ἀμέσως. Ἕνα πόδι ἢ χέρι ποὺ περνᾷ μέσα ἀπὸ τὸ παρ-μπρίζ κόπτεται μέχρι τὰ κόκκαλα (φλέβες ἀρτηρίες καὶ σάρκες). Σὲ παρόμοιες περιπτώσεις ὁ θάνατος ἐπέρχεται γρήγορα ἀπὸ ἀκατάσχετη αἱμορραγία.

Ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ τρίπλεξ, δὲν προσφέρει ἀπόλυτη ἀσφάλεια, ὅταν τὸ ἀμάξι προσκρούῃ μὲ μεγάλη ταχύτητα.

Ἀναφέρεται ὅτι, σὲ παρόμοιο ἀτύχημα, τὸ κεφάλι τοῦ θύματος ἔκαμε μιὰ τρύπα στὸ μπάρ-πρὶζ ἀπὸ τριπλέξ, ἀλλὰ τὸ σῶμα δὲν χωροῦσε καὶ ἀπεκεφαλίσθη μὲ τέτοιο ἀκρίβεια σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ λαιμητόμο.

Ἰδοὺ ἕνας ἄλλος πολὺ ἐπικίνδυνος τρόπος, ποὺ μπορεῖ νὰ συμβῇ ἕνα τραγικὸ ἀτύχημα. Σταθμεύετε τὴ νύκτα τὸ αὐτοκίνητό σας παρὰ τὸ πεζοδρόμιο κοντὰ σὲ μιὰ στροφή, καὶ πρσπαθῆτε νὰ ξεβιδῶστε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τὴ ρεζέρβα, κρύπτοντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ φῶς ἀσφαλείας. Θὰ μείνητε γιὰ πάντα στὴ μνήμη τῶν μαρτύρων, ἂν ἔχητε τὴν τύχη νὰ ἐπιπέσῃ ἐπάνω σας κανένα αὐτοκίνητο ἐκ τῶν ὄπισθεν.

Τ' ἀνωτέρω δὲν ἐγράφησαν, οὔτε ἐφευρέθησαν, γιὰ νὰ προκαλέσουν τὸ φόβο. Ἀποτελοῦν ἕνα πιστὸ σχόλιο τῶν ἐτησίων στατιστικῶν τῆς Ἰατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας. Εἶναι πολὺ σπάνιο νὰ εὑρεθῇ κάποιος ποὺ νὰ ἔχῃ διαφύγει τὸ θάνατο καὶ νὰ ἔχῃ τὴ δύναμι νὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὸ ἀτύχημα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε θῦμα.

Ὑποθέσατε ὅτι ἐπανέρχεσθε στὶς αἰσθήσεις σας κατόπιν ἀπὸ ἕνα τρομερὸ πόνο ποὺ διέτρεξε ὅλο τὸ σῶμα σας καὶ σᾶς ἐξηγοῦν τὰ αἴτια τῆς ἀπελπιστικῆς σωματικῆς σας καταστάσεως. Αἱ δύο ὠμοπλάτες σας κομματιασμένες, αἱ δύο κλειδώσεις ἐπίσης κομματιασμένες, ὁ δεξιός σας βραχίων σπασμένος σὲ τρία κομμάτια καὶ τρία πλευρά σας κομματιασμένα ἐπίσης, μὲ λίαν σοβαρὲς ἐσωτερικὲς βλάβες. Καίτοι ἀνακτᾶτε τὶς αἰσθήσεις σας, καίτοι ἐπανέρχεσθε ἀπὸ τὸν ψυχικὸ κλονισμὸ ποὺ ὑπέστητε, εἶναι ἀδύνατο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ μυαλό σας ἡ ἰδέα ὅτι θὰ πεθάνετε. Αὐτὴ ἡ σκέψις δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς φύγῃ οὔτε τὴ στιγμὴ ποὺ αἰσθάνεσθε φρικτοὺς πόνους, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦνται ἀπὸ τὶς σπασμένες πλευρὲς ποὺ μπήγονται μέσα στοὺς πνεύμονες καὶ τὰ κομματιασμένα κόκκαλα τῶν ὤμων ποὺ βυθίζονται βαθειὰ στὸ λαιμό σας. Εὐθὺς μόλις παύσητε νὰ φωνάζετε τὸ πᾶν ἐπανέρχεται στὴ μνήμη σας, καὶ κυρίως ἡ ἰδέα ὅτι πρόκειται νὰ πεθάνετε. Αὐτὸ ἀκριβῶς αἰσθάνεσθε σὲ παρομοία περίπτωση.

Ἰδοὺ λοιπόν. Κάθε φορὰ ποὺ παίρνετε μιὰ δύσκολη στροφή, κάθε φορὰ ποὺ συναντᾶτε ἕνα δρόμο γλοιώδη, κάθε φορὰ ποὺ πατᾶτε λίγο περισσότερο γκὰζ ἀπὸ ὅ,τι ἐπιτρέπει ἡ ἀσφάλεια τῶν ἀντιδράσεών σας, κάθε φορὰ ποὺ κάθεσθε στὸ βολὰν πιὸ βαρύς, ἀπὸ ἕνα δυὸ ποτηράκια ποὺ ἔχετε πιῆ, κάθε φορὰ ποὺ παρακολουθῆτε τὸ ἀμάξι ποὺ προηγεῖται ἀπὸ πολὺ κοντὰ παίζετε γιὰ μερικὰ δευτερόλεπτα μ' αὐτὴ τὴν τραγικὴ ἀγωνία.

Σκεφθῆτε τὸν ἑαυτόν σας ἐπάνω στὸ φορεῖο, ἰδῆτε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ λευκὴ μπλοῦζα, ποὺ σᾶς ρίχνει μιὰ ματιὰ καὶ σηκώνει τὸ κεφάλι του νὰ συμβουλεύσῃ τοὺς τραυματιοφορεῖς νὰ μὴ ἀσχοληθῶσι πλέον μὲ σᾶς. Ἰδῆτε αὐτὸν νὰ στρέφῃ ν' ἀσχοληθῇ μὲ κάποιον ἄλλον ποὺ δὲν εἶναι ἀκόμη νεκρός.

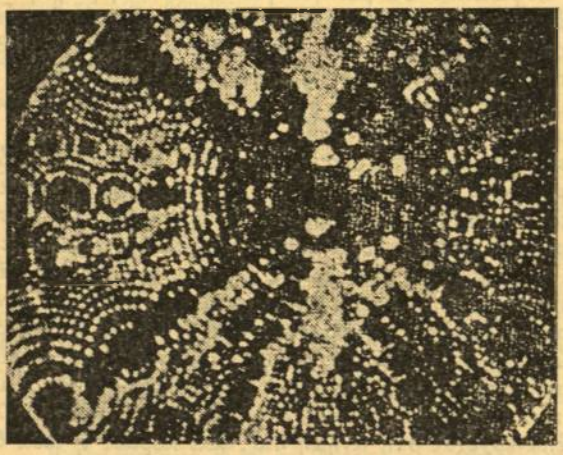
Καὶ τώρα πηγαίνετε..... ἀλλὰ σιγά, πρὸς Θεοῦ..... σιγά.

ΤΟ "ΑΤΟΜΟΝ,, ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΟΥ

Τοῦ 'Ομοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου
'Αθηνῶν κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΟΝΔΡΟΥ**

('Αναδημοσίευσις ἐκ τῆς 'Αμερικανικῆς 'Επιθεωρήσεως, φύλ. 129)

Ἄτομον—κάτι ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κοπῇ παραπέρα, τὸ μικρότατο συστατικὸ τῆς ὕλης. Στὴν ἐκδοχὴ τοῦ ἀτόμου κατέληξαν οἱ Ἕλληνες ἀτομικοὶ φιλόσοφοι τοῦ Ε' π.Χ. αἰῶνος Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος, γιὰ νὰ ἐξηγήσουν πιθανώτατα τὴν δυνατότητα τῆς συστολῆς καὶ διαστολῆς τῶν στερεῶν σωμάτων. 'Εδέχθησαν, λοιπόν, ὅτι τὰ ὑλικὰ σώματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότατα ἄτμητα συστατικά, τὰ ὁποῖα, εἰς κάποια ἀπόστασι τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, κολυμποῦν μέσα εἰς τὸ κενό, «ὄντα ἐν οὐκ ὄντος». Ἔτσι ἡ μεταβολὴ ὄγκου τῶν στερεῶν ἐξηγεῖται ὡς μεταβολὴ τῆς πυκνότητος τῆς διατάξεως.

Οἱ ἐπιστήμονες κατώρθωσαν νὰ φωτογραφήσουν τὸ «ἄτομον». 'Ανωτέρω, ἡ πρώτη ληφθεῖσα φωτογραφία, δεικνύει τὰ ἄτομα (λευκὰ στίγματα) ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἄκρον ἑνὸς λεπτοτάτου σύρματος ἀπὸ βολφράμιον. Αὕτη ἐλήφθη μὲ ἕνα μικροσκόπιον ἰονισμένου πεδίου, τὸ ὁποῖον μεγεθύνει κατὰ 2.750.000 τὰ φωτογραφούμενα ἀντικείμενα.

'Η ἔννοια τοῦ ἀτόμου δὲν ὑπῆρξε γόνιμη στὴν 'Ελλάδα, γιατὶ δὲν ἐμελετήθη πειραματικά. Αὐτὸ ἦταν ἀντίθετο πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν νοοτροπία, ποὺ ἐθεωροῦσε τὸ πείραμα, ὅπως καὶ κάθε ἐργασία τῶν χειρῶν, ὡς βάναυσο, καὶ ἔμπλεξε σὲ σκέψεις γιὰ τὶς μαζικὲς ἰδιότητες τῶν ἀριθμῶν, ὅπως π. χ. τοῦ ἀριθμοῦ τέσσαρα, ποὺ εἶναι ἅγιος γιατὶ εἶναι τὸ τετράγωνο τοῦ δύο, ποὺ εἶναι πάλι ὁ πρῶτος ἄρτιος ἀριθμός. Ἔτσι καὶ σήμερα ἀκόμα ἀκοῦμε στὴν ἀκολουθία τοῦ γάμου: «Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὸν κόσμον συνέπηξας». Τὰ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι: πῦρ, ἀήρ, γῆ, ὕδωρ.

Ἔτσι ἡ ἔννοια τοῦ ἀτόμου ἔμεινε ἐπὶ $2^1/_2$ περίπου χιλιάδες χρόνια ἄγονη, ἕως ὅτου τὸν περασμένο αἰῶνα, μὲ τὴν ἀνάπτυξι τῆς χημείας, ἀναζωογονήθηκε μὲ ἀποτελέσματα καταπληκτικά.

Τὸν περασμένο αἰῶνα ἦταν στερεωμένη ἡ πίστις, ὅτι ὁ ὑλικὸς κόσμος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐνενηνταριὰ εἰδῶν ἄτομα, ποὺ ἑνωμένα, ὁμοειδῆ ἢ ἑτεροειδῆ, ἀποτελοῦν τὴν ἀφάνταστη ποικιλία τῶν ὑλικῶν σωμάτων. Ὅλα τὰ ἄτομα ἑνὸς εἴδους εἶναι ἐντελῶς ὅμοια καὶ ἴσα κατὰ τὸ βάρος, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, εἶναι δὲ ἕνα ἀπὸ τὰ καταπληκτικώτερα κατορθώματα τῆς χημείας τοῦ περασμένου αἰῶνος, ὅτι κατώρθωσε νὰ λογαριάσῃ ὄχι μόνο τὸ σχετικὸ βάρος τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ πόσα ἄτομα περιέχονται σ' ἕνα ὡρισμένο ποσὸ ἑνὸς ὑλικοῦ. Ἔτσι, π.χ., εὑρέθηκε ὅτι σ' ἕνα γραμμάριο ὑδρογόνου περιέχονται ἄτομα ποὺ ὁ ἀριθμὸς των εἶναι 6 μὲ 23 μηδενικὰ ἀπὸ πίσω. Πόσο

ἀφάνταστα μεγάλος εἶναι αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς ἐννοοῦμεν ἂν σκεφθοῦμε ὅτι, ἂν εἴχαμε τόσα σπειριὰ σιτάρι, καὶ λογαριάσουμε ὅτι 15 σπειριὰ ζυγίζουν ἕνα γραμμάριο, γιὰ νὰ τὰ μετακομίσουμε θὰ χρειαζόμαστε ἕνα τρισεκατομμύριο (χίλια δισεκατομμύρια) καράβια τῶν 40 χιλιάδων τόννων τὸ καθένα.

Στὸ τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνος τὰ φαινόμενα τῆς ραδιενεργείας, ποὺ παρουσιάζονται, π.χ., στὸ ράδιο, ἔδειξαν ὅτι ἡ ἐκδοχὴ τοῦ ἀμεταβλήτου καὶ ἀτμήτου ἀτόμου δὲν μπορεῖ νὰ σταθῇ.

Σήμερα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δεχθοῦμε, ὅτι κάθε ἄτομο εἶναι ἕνα πολύπλοκο σύστημα ἀπὸ δύο ἁπλούστερα συστατικὰ ἕως πολλὲς ἑκατοντάδες. Τὰ ἁπλᾶ αὐτὰ συστατικὰ τοῦ κόσμου εἶναι :

Π ρ ω τ ό ν ι ο ν. Ἕν σωμάτιον θετικὰ ἠλεκτρισμένο, ποὺ ζυγίζει ὅσο περίπου ἕνα ἄτομο ὑδρογόνου.

Ν ε τ ρ ό ν ι ο ν. Ἕνα σωμάτιον ποὺ ζυγίζει ὅσο τὸ πρωτόνιο, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἠλεκτρικὸ φορτίο.

Ἀ ν τ ι π ρ ω τ ό ν ι ο ν. Ἕνα σωμάτιο ποὺ ζυγίζει ὅσο καὶ τὰ δύο προηγούμενα, ἀλλὰ εἶναι ἀρνητικὰ ἠλεκτρισμένο, καὶ τὸ ἠλεκτρικό του φορτίο εἶναι ἴσο μὲ τὸ θετικὸ φορτίο τοῦ πρωτονίου.

Π ο ζ ι τ ρ ό ν ι ο ν. Ἕνα σωμάτιον μὲ μηδαμινὴ μᾶζα, κάπου 2.000 φορὲς μικρότερη ἀπὸ τὴ μᾶζα τοῦ πρωτονίου, ἀλλὰ μὲ θετικὸ ἠλεκτρικὸ φορτίο, ἴσο μὲ τὸ φορτίο τοῦ πρωτονίου.

Ἠ λ ε κ τ ρ ό ν ι ο ν. Ἕνα σωμάτιο μὲ μᾶζα μηδαμινή, περίπου ἴση μὲ τὴ μᾶζα τοῦ ποζιτρονίου καὶ μὲ ἀρνητικὸ ἠλεκτρικὸ φορτίο, ἴσο μὲ τὸ φορτίο τοῦ ποζιτρονίου καὶ τῶν ἄλλων σωματίων.

Ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ φορτία, θετικὰ ἢ ἀρνητικά, εἶναι ἴσα, ἕνα θετικὸ δηλ. καὶ ἕνα ἀρνητικὸ ἐξουδετερώνονται.

Μ' αὐτὸ τὸ πρῶτο ὑλικὸ εἶναι κατασκευασμένα τὰ ἄτομα τῶν ὑλικῶν σωμάτων.

Τὸ ἁπλούστερο ἄτομο εἶναι τὸ ἄτομο τοῦ ὑδρογόνου. Ἕνα πρωτόνιον καὶ γύρω του στριφογυρίζει ἕνα ἠλεκτρόνιον, ὅπως ἡ Σελήνη γύρω ἀπὸ τὴν γῆ. Ἂν στὸ πρωτόνιο τοῦ πυρῆνος κολλήσῃ ὁπωσδήποτε ἕνα νετρόνιο, τὸ βάρος γίνεται 2 φορὲς μεγαλύτερο, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ θετικὸ φορτίο τοῦ πυρῆνος ἔμεινε τὸ ἴδιο, ἕνα πάλι καὶ μόνο ἠλεκτρόνιο θὰ στριφογυρίζῃ γύρω στὸν πυρῆνα.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ χημικὲς ἰδιότητες τῶν ἀτόμων ἐξαρτῶνται μόνον ἀπὸ τὰ ἠλεκτρόνια ποὺ γυρίζουν γύρω στὸν πυρῆνα, αὐτὸ τὸ ἄτομο, ἂν καὶ δύο φορὲς βαρύτερο ἀπὸ τὸ προηγούμενο, εἶναι ὑδρογόνο μὲ τὰ ὅλα του, καὶ μὲ χημικὲς μεθόδους δὲν μποροῦν τὰ δύο ὑδρογόνα νὰ ξεχωρισθοῦν. Θὰ τὰ βάλουμε λοιπὸν στὴν ἴδια θέσι, στὸν ἴδιο τόπο τοῦ καταλόγου τῶν ἀτόμων καὶ θὰ τὰ ὀνομάσουμε ἰσότοπα. Ἰσότοπα εἶναι ἄτομα ποὺ ἔχουν διαφορετικὸ βάρος, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔχουν τὸν ἴδιο ἀριθμὸ πλανητικῶν ὅπως τὰ λέμε, ἠλεκτρονίων, ἔχουν τὶς ἴδιες χημικὲς ἰδιότητες καὶ ἡ χημεία δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξεχωρίσῃ.

Ἔτσι, π.χ., 8 πρωτόνια καὶ 8 νετρόνια κάμνουν ἕνα πυρῆνα ποὺ ἔχει βάρος 16 μονάδες καὶ 8 θετικὰ φορτία. Γιὰ νὰ ἐξουδετερωθοῦν τὰ 8 αὐτὰ φορτία πρέπει νὰ γυρίζουν γύρω ἀπὸ τὸ πυρῆνα 8 πλανητικὰ ἠλεκτρόνια. Ἔτσι σχηματίζεται τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 8 ἄτομον, τὸ ἄτομο τοῦ ὀξυγόνου μὲ βάρος 16, δηλ. 16 φορὲς μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ ἀτόμου τοῦ συνηθισμένου ὑδρογόνου. Ἂν στὸν πυρῆνα κολλήσῃ ὁπωσδήποτε ἕνα νετρόνιο, ἐπειδὴ τὸ ἠλεκτρικὸ φορτίο δὲν μεταβάλλεται, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀλλάξῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλανητικῶν ἠλεκτρονίων. Τὸ ἄτομο θὰ εἶναι πάλι ἄτομο ὀξυγόνου, μόνο ποὺ θὰ ζυγίζῃ 17 ἀντὶ 16. Θὰ εἶναι τὸ ἰσότοπο 17 τοῦ ὀξυγόνου.

Ἂς ποῦμε ἀκόμα ὅτι τὸ βαρύτερο γνωστὸ ἄτομο μέχρι πρὸ ὀλίγου ἦταν τὸ ἄτομο τοῦ Οὐρανίου, Νο 92, ποὺ σημαίνει ὅτι γύρω στὸν πυρῆνα του στριφογυρίζουν 92 ἠλεκτρόνια.

Ὑπάρχουν ὅμως τρία ἰσότοπα. Στὸ ἕνα ὁ πυρὴν ἔχει 92 πρωτόνια καὶ 146

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ

— Δύο περιπτώσεις «στιγματικῆς ἰδιοπληγίας.—Ὁ ἔρως εἶναι... ἔντονος αὐθυποβολή.—Ἡ ὑπνωτικὴ ὑποβολὴ μοναδικὸ φάρμακο διὰ τοὺς ἐρωτευμένους.—

Ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν
κ. **ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ**

Ὁ ἰατρὸς Παναγιώτης Π. Παναγιώτου διηγεῖται τὰ ἑξῆς :

—Ἡ ἐπαφή μου μὲ τὴν «Ἑταιρείαν Ψυχικῶν Ἐρευνῶν», μοῦ ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ ἐξηγήσω ἕνα γεγονός, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε παρέμενε δι' ἐμὲ ἀνεξήγητον.

«Ἤμουν τότε 7 ἐτῶν. Ἦταν, ἐνθυμοῦμαι, τὸ πανηγύρι τῶν Ταξιαρχῶν εἰς ἕνα χωριὸ πλησίον τῆς Κερατέας τῆς Ἀττικῆς, ὅπου ἐπῆγα κι' ἐγὼ μὲ ἕναν γνωστόν μου. Ὅταν ἐπεστρέψαμεν, εἶχα ἀγοράσει μερικὰ πράγματα ἰδίως ζαχαρωτὰ γιὰ τὸ σπίτι, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἔδωσα εἰς τὸν ἀδελφόν μου.

Τὸ πρᾶγμα δυσηρέστησε τὴν μητέρα μου, ἡ ὁποία μὲ ἐπέπληξε, λέγουσα ὅτι αὐτὸ δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω, διότι «θὰ μὲ τιμωρήσουν» οἱ «Ἅγιοι Ταξιάρχαι!». Ἐγὼ εἶχα λησμονήσει τὸ γεγονὸς ὅταν ἐκοιμήθην. Εἰς τὸν ὕπνον ὅμως εἶδα τρεῖς χωροφύλακας, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ἔκοψε μιὰ βέργα ἀπὸ παρακειμένην ἐλάτην καὶ ἤρχισε νὰ μὲ κτυπᾷ εἰς τὰς κνήμας. Τὸ πρωῒ λοιπόν, ὅταν ἐσηκώθην, εἶδα πράγματι τὰς κνήμας μου καταμελανιασμένας καὶ μὲ ἴχνη καταφανῶν ραβδισμάτων. Ἡ μητέρα μου φυσικὰ τὸ ἀπέδωσεν εἰς τὴν ὀργὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἀλλὰ τώρα πλέον δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐπρόκειτο περὶ «στιγματικῆς ἰδιοπληγίας».

Εἰς μίαν μονὴν τῆς Ἰταλικῆς Φοκκαμοντάνα ἐκλήθη ὁ 25ετὴς ξυλουργὸς Πιέτρο Τσιάντσι νὰ διορθώσῃ ἕναν ξύλινον σταυρόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἦτο καρφωμένος ἕνας Χριστὸς ἀπὸ πεπιεσμένον χάρτην. Ἡ ἐπιδιόρθωσις ἐτελείωσε. Ὅταν ὅμως ὁ Τσιάντσι ἠθέλησε νὰ καρφώσῃ τὸν Ἐσταυρωμένον, ἠσθάνθη τὰ νεῦρά του νὰ παραλύουν. Εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ κάρφωμα αὐτὸ θὰ ἦτο ἐπανάληψις τοῦ μαρτυρίου καὶ ὅτι θὰ τὸ ἐπαναλάμβανεν ὁ ἴδιος ἀντὶ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν Χριστόν. Μόλις καὶ μετὰ βίας ἐπείσθη νὰ τελειώσῃ τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ κατόπιν αὐτοῦ, ἀφοῦ τὴν νύκτα ἐβασανίσθη ἀπὸ φοβερὰ ὄνειρα, ἐξύπνησε μὲ τὰς πληγὰς τοῦ Πάθους εἰς τὰς χεῖρας καὶ εἰς τοὺς πόδας του.

Ἐννοεῖται ὅτι τὸ γεγονὸς διεδόθη ἀμέσως καὶ πλήθη κόσμου ἔσπευσαν νὰ τὸν

νετρόνια, ἄθροισμα 238. Στὸ δεύτερο ἔχουμε μόνον 143 νετρόνια, ἄθροισμα μὲ τὰ πρωτόνια 235 καὶ στὸ τρίτο ἔχουμε 142 νετρόνια, ἄθροισμα 234.

Τὸ φυσικὸ Οὐράνιο ἀποτελεῖται λοιπὸν ἀπὸ 3 ἰσότοπα, U238 (99,282 %, U235 (0,712 %) καὶ U234 (0,006 %).

Σήμερα κατωρθώθηκε νὰ κατασκευασθοῦν νέα στοιχεῖα, πέρα ἀπὸ τὸ Οὐράνιο, τὸ 92ον τῶν στοιχείων. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ὀνομάζονται Ὑπερουράνια καὶ γιὰ τὴν ὥρα ἡ κατασκευὴ ἔχει προχωρήσει ἕως τὸ No 101.

Μὲ τὶς νέες αὐτὲς ἀντιλήψεις, ὅλα τὰ γνωστὰ φαινόμενα ἐξηγοῦνται, μεταξὺ αὐτῶν τὰ περίφημα φαινόμενα τῆς Ραδιενεργείας, ποὺ συνίστανται στὴν φυσικὴ μεταβολὴ τῶν ἀτόμων, ὅπως π.χ. τῶν ἀτόμων τοῦ Ραδίου, ποὺ ἐκπέμπουν ἀκτινοβολίες καὶ γεννοῦν ἄλλα στοιχεῖα θυγατρικῶν ἀτόμων, ποὺ παράγονται ἀπὸ τὰ παλαιὰ κατόπιν ἀπωλείας ὡρισμένων συστατικῶν των.

ἰδοῦν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ τῆς Ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι διεπίστωσαν ὅλοι τὴν ἀλήθειαν τοῦ γεγονότος.

Ἡ ἐξήγησις ἐδῶ, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ παρόμοια γεγονότα, εἶναι ἡ αὐθυποβολή, δηλ. ἡ ἐπίδρασις τῆς ἰδέας ἐπὶ τῆς ὕλης. Ἡ σφοδρὰ ἐντύπωσις, αὐτὴ ἦτο ποὺ ἐπέφερε τὰς δερματικὰς αὐτὰς ἀλλοιώσεις εἰς τὸν ξυλουργόν.

Μία ἀπὸ τὰς ἰσχυροτέρας καὶ ὄντως φοβερὰς αὐθυποβολὰς διὰ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ μπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς εὐπαθεῖς ὀργανισμούς, εἶναι καὶ τὰ λεγόμενα μεγάλα ἐρωτικὰ αἰσθήματα.

Ἀνεπτύξαμεν ἐν ἐκτάσει εἰς προηγούμενα τεύχη τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» τὴν τρομερὰν δύναμιν τῆς ὑποβολῆς καὶ αὐθυποβολῆς, ἀναφέραμεν δὲ καὶ διάφορα χαρακτηριστικὰ παραδείγματά της.

Ὁ ἔρως ἀρχίζων εἴτε ἀπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ συμβατικῶς ὡραίου—διότι αἱ ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ εἶναι πολὺ διαφορετικαί, ἀναλόγως τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους καὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου—εἴτε ἀπὸ ὑπολογισμοὺς (προῖκα, συγγένεια), ἠμπορεῖ πράγματι εἰς ἄτομα ἐπιδεκτικὰ ὑποβολῆς νὰ καταλήξῃ εἰς ἔντονον αὐθυποβολήν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀληθὲς νοσηρὸν σύμπτωμα : τὴν Ἰδεοπάθειαν.

Εἰς τὴν Ἰδεοπάθειαν αὐτὴν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλήξουν ἐρωτικὰ αἰσθήματα καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀτομικοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τοῦ ἐνστίκτου τῆς ἰδιοκτησίας (ζηλοτυπία), ἔστω καὶ ἂν πρόκειται περὶ παλαιῶν, ἀτονησάντων πλέον αἰσθημάτων.

Σύνδεσμοι παλαιοί, καταλήξαντες σχεδὸν εἰς πλήρη ἀδιαφορίαν, εἴτε ἕνεκα διαφορῶν χαρακτῆρος, εἴτε ἕνεκα σωματικῶν ἀτελειῶν, ἀναζωπυροῦνται κάποτε μονομερῶς καὶ ἠμποροῦν νὰ καταλήξουν εἰς ἰδεοπαθείας, ἀπὸ ἐξαφνικὸν κέντημα τοῦ ἐγωϊσμοῦ ἢ ἀπὸ φόβον χωρισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἀτόμου, εἰς τὸ ὁποῖον πρὶν δὲν ἔδιδαν παρὰ ἐλαχίστην προσοχήν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ γνωρίζει καλῶς ἕνα μέρος τοῦ ὡραίου φύλου καὶ τὸ χειρίζεται πράγματι δεξιώτατα, μὲ συνεχῆ πρόκλησιν τῆς ζηλοτυπίας πρὸς συγκράτησιν τῶν συντρόφων των.

Διὰ τὸν ἐρωτικὸν ἰδεοπαθῆ τὸ ἄτομον τῆς αὐθυποβολῆς του λαμβάνει ὑπερβολικήν, ὑπεράνω τῆς πραγματικῆς, ἀξίαν. Ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας του γίνεται ἀπόλυτος, ὠθοῦσα κάποτε καὶ εἰς παράλογα διαβήματα. Αἱ ἀναμνήσεις καὶ οἱ τόποι τῆς συμβιώσεως προξενοῦν βαθὺν πόνον. Καὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι καὶ ἐνίοτε βίαιαι σκηναὶ τῶν ἐξηγήσεων, ἀντὶ νὰ κατευνάσουν, χειροτερεύουν τὴν κατάστασιν.

Ὁ ἐρωτικὸς ἰδεοπαθὴς περιστρέφεται διαρκῶς γύρω ἀπὸ τὴν ἔμμονην ἰδέαν του, αἰσθάνεται ἀκαταγώνιστον ἀνάγκην νὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου καὶ εὑρίσκεται εἰς διαρκῆ ταραχήν, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς ἀληθὲς ἄγχος, τὴν ὀδυνηροτέραν κατάστασιν τῆς ψυχοπαθείας. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ βάρος προκάρδιον, παλμούς, ἐναγώνιον ταραχήν, διακοπὴν τῆς ὀρέξεως καὶ τοῦ ὕπνου, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῆς θρέψεως καὶ εἰς εὐπαθῆ ἄτομα ἡ προλείανσις τοῦ ἐδάφους ἢ καὶ ἡ ἐκκόλαψις σοβαρωτέρων ψυχοπαθειῶν.

Αἱ κρίσεις τῶν καταστάσεων αὐτῶν εἶναι ἐνίοτε τόσον ἔντονοι, ὥστε ὑπερισχύουν ἀπὸ κάθε ἄλλο αἴσθημα καὶ ἠμποροῦν νὰ καταλήξουν εἰς ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονίαν.

Ὀλίγαι ἄλλαι αὐθυποβολαί, ἐκτὸς τῶν ἐρωτικῶν, ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τόσα δράματα, ὅπως πείθεται κανεὶς καθημερινῶς ἀναγινώσκων τὰς ἐφημερίδας. Ἀνέκαθεν, διὰ παρόμοια ζητήματα, λαοὶ ὁλόκληροι ἐξηνδραποδίσθησαν, πόλεις ἔγιναν παρανάλωμα τοῦ πυρός, γενεαὶ ἐξωλοθρεύθησαν. Καὶ αὐτὸ συνέβη δι' ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἄλλοι ἔβλεπον ὄχι μόνον ἀδιαφόρως καὶ ψυχρῶς, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ μὲ αἴσθημα κόρου.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἰσχυρὰ ἐρωτικὴ ὑποβολὴ δημιουργεῖ ἐνίοτε εἰς εὐπαθῆ ἄτομα δεινὴν πραγματικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῇ μοιραίως μίαν ἡμέραν νὰ ἐπέμβῃ ὁ ψυχίατρος.

Καὶ πρῶτον τὰ ἀντινευρικὰ καὶ ἀντισπασμωδικὰ φάρμακα, ἂν καὶ μόνον ὑποβοηθητικά, εἶναι μεγάλης ὠφελείας διὰ τὰς καταστάσεις τοῦ ἄγχους.

'Η θεραπεία ἔγκειται ἀλλοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν πάσχει τὸ σῶμα. Ἔγκειται εἰς τὴν ψυχήν. Δυστυχῶς εἰς τὰς καταστάσεις αὐτὰς οὐδεμία λογικὴ καὶ οὐδεμία πειθὼ ἠμποροῦν νὰ ἐπιδράσουν.

Σοβαρὰν ἐπίδρασιν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ἐπί τινα καιρὸν ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν ἀναμνήσεων τῆς αὐθυποβολῆς, μὲ διαρκῆ ἐναλλαγὴν ἐντυπώσεων (ταξίδια) ὡς ἀντιπερισπασμόν. 'Η λαϊκὴ πεῖρα ἐπίσης ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς ὁμοιοπαθητικῆς. «Τὸ ἕνα φίδι τρώει τ' ἄλλο» καὶ «ὁ ἕνας διάβολος διώχνει τὸν ἄλλον».

Εἰς τοιαύτας καταστάσεις ἔχει παρατηρηθῆ, ὅτι ἡ ἀπασχόλησις ἔστω καὶ σαρκικὴ μὲ μιὰν ἄλλην γυναίκα, δύναται νὰ ἔχῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ πάσχοντος.

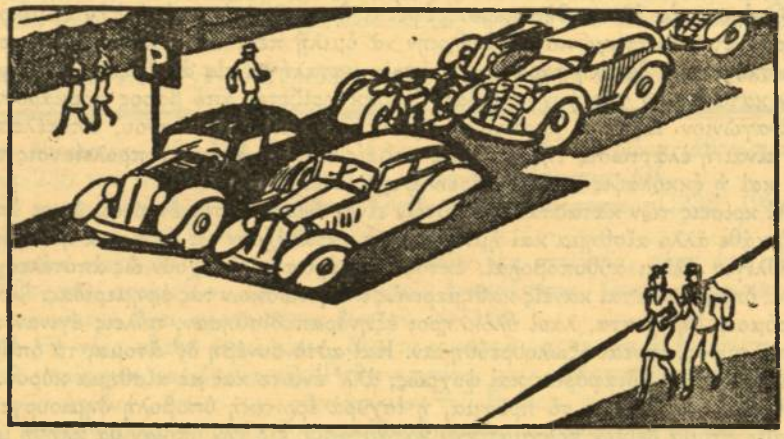
Πάντως ὅμως κατάλληλοι νὰ ἐπιδράσουν εἰς ὁμοίας περιστάσεις δὲν εἶναι κοιναὶ γυναῖκες, πωλοῦσαι τὰς θωπείας των, ἀλλὰ ἰδιαίτεραι φύσεις δυνάμεναι νὰ ἐννοήσουν τὸ θεραπευτικὸν μέρος, αἵτινες καλοῦνται νὰ διαδραματίσουν κάποιο ρόλο καὶ συνδυάζουσαι ἐξωτερικὰ προσόντα καὶ ἐξαιρετικὴν λεπτότητα καὶ γοητείαν.

Τοιουτοτρόπως, ἐκεῖ ὅπου θ' ἀπετύγχανε μιὰ κοινὴ ἑταίρα, ἐπιτυγχάνει ἀπολύτως μιὰ ἄλλη γυναίκα ἀνωτέρας ψυχικῆς δυνάμεως καὶ ἐξελίξεως. 'Η σαρκικὴ προσέγγισις πάντως δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα θεραπευτικὰ μέσα, καθ' ὅσον ὁ πάσχων ὑφίσταται τὰς στιγμὰς αὐτὰς ἕνα εἶδος παρηγόρου παραισθήσεως, συγχέων τὴν πραγματικότητα μὲ τὸ πρόσωπον τῆς αὐθυποβολῆς.

Τὸ μόνον ὅμως ἀσφαλὲς φάρμακον ἐναντίον παρομοίων καταστάσεων εἶναι ἡ ὑπνωτικὴ ὑποβολή. 'Ατυχῶς αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῆ παρὰ εἰς ἄτομα ὑπνωτίσιμα, καὶ δὴ ἐπιδεκτικὰ ὑποβολῆς. 'Εὰν δὲ ὑπολογίσωμεν εἰς 20 ο/ο τὰ ὑπνωτίσιμα ἄτομα, τὸ ἥμισυ μόνον αὐτῶν δέχεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τὴν ὑποβολήν. 'Αλλὰ περὶ αὐτοῦ θὰ ὁμιλήσωμεν στὸ ἑπόμενο.

ΑΓΓ. ΤΑΝΑΓΡΑΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

'Απαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ στάθμευσις τῶν αὐτοκινήτων σὲ διπλῆ ἢ τριπλῆ σειρά.

ΠΩΣ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ ΕΠΟΛΕΜΗΣΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ...

● Ἕνας αὐτόπτης μάρτυς διηγεῖται τὴν ἀπίστευτη Οὐγγρικὴ Ἐπανάστασι ποὺ ἠλέκτρισε ὅλο τὸν κόσμο ●

Ὑπὸ Kurt Lachman of Fred Pointon. Περιοδικὸν Reader's Digest. Ἰανουάριος 1957. Κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΟΡΟΥ**

Ἦταν ἡ Οὐγγρικὴ Νεολαία ποὺ πέταξε τὴ σπίθα καὶ ξέσπασε ἡ Ἐπανάστασι στὴν Οὐγγαρία, ἡ ὁποία ἐκλόνισε ἀπὸ τὰ θεμέλια ὁλόκληρη τὴ Σοβιετικὴ Αὐτοκρατορία.

Ἦταν ἡ «Νέα Γενεά». Οἱ νεαροὶ ἐπάνω στοὺς ὁποίους οἱ κομμουνισταὶ ὑπολόγιζαν νὰ Σοβιετοποιήσουν ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Ἐπὶ 12 ὁλόκληρα χρόνια τοὺς ἐξεπαίδευον καὶ τοὺς ἐφανάτιζαν μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Συστήματος, γιὰ νὰ γίνουν μαχητικοὶ κομμουνισταί. Ἀντ' αὐτοῦ ἐστράφησαν κατὰ τῶν διδασκάλων των, μ' ἕνα ἄσπονδο καὶ φανατικὸ μῖσος.

Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ πταίει «ἀπὸ τὸ Κόκκινο Σχέδιο;» Ἕνας 23ετὴς σπουδαστὴς τῆς Χημείας λέγει: «Νοιώθαμε σὰν νὰ εἴμαστε μέσα σ' ἕνα σκοτεινὸ τοῦνελ » καὶ δὲν μπορούσαμε νὰ δοῦμε κάποια ἐλπίδα γιὰ τὸ μέλλον. Δὲν βλέπαμε καμμιὰ » διέξοδο. Ξεύρω ὅτι, ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀπὸ τὸ λαό μας αἰσθάνονται κατὰ τὸν » ἴδιο τρόπο».

Οἱ ἡγέτες τοῦ κομμουνισμοῦ στὴ Μόσχα, ἔβλεπαν ὅτι κάποια ἡμέρα θὰ ξεσποῦσε ἡ Ἐπανάστασι στὴν Οὐγγαρία, ἀλλὰ δὲν ἤξευραν τὶ νὰ κάμουν.

Ἕνα χρόνο σχεδὸν ἐνωρίτερα, ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐρυθροὺς Ἡγέτες, εἶπε, σὲ μιὰ συγκέντρωσι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. «Ὁ Ἐθνικισμὸς μεγαλώνει μέσα » στὴ Νεολαία. Αὐτὸς ὁ κίνδυνος μπορεῖ ν' ἀναπτύσσεται σιωπηλά, νὰ ὑποβόσκῃ » καὶ στὸ τέλος νὰ κάμῃ πολὺ μεγάλο κακό».

Ἕνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς Ἐρυθροὺς Ἡγέτες εἶπε: «Καμμιὰ πραγματικὴ ἐπιρροὴ » δὲν ἔχουμε στὶς μεγάλες μᾶζες τῆς Νεολαίας». Ἕνας ἔμπορος ἀπὸ τὴ Δυτικὴ Γερμανία ὀνόματι Heinz Keil, ποὺ κατώρθωσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀναφέρει ὅτι μιὰ ἡμέρα πρὶν ξεσπάσῃ ἡ Ἐπανάστασι, συζητοῦσε μὲ μιὰ ὁμάδα ἀπὸ σπουδαστὲς τεχνικοὺς τῆς ὑφαντουργικῆς. Τοῦ ὑπέβαλαν λέγει, ἀτέλειωτα τεχνικὰ ἐρωτήματα, «γιατὶ γνώριζαν ὅτι ἦσαν ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸν κόσμο, κι' ἀπὸ ὅλες τὶς σύγχρονες ἐξελίξεις. Ἐγνώριζαν ὅτι, τὰ » μηχανήματά τους ἦσαν πανάρχαια καὶ πολὺ παλαιά. Ἐρωτοῦσαν γιὰ τὶς συνθῆκες » ἐργασίας στὴ Γερμανία—γιὰ τοὺς μισθούς. Τί μπορεῖ ἕνας ἐργάτης ν' ἀγοράσῃ » μὲ τὸ μισθό του, πόσο στοιχίζουν τὰ παπούτσια καὶ παρόμοια».

Ὁ Keil λέγει ὅτι οἱ φίλοι του στὴν Οὐγγαρία τοῦ εἶχον εἴπει ἑβδομάδες ἐνωρίτερα, ὅτι πλησιάζει νὰ ἐκραγῇ Ἐπανάστασις. Δὲν γνώριζαν πότε καὶ πῶς, ἀλλὰ γνώριζαν ὅτι, ἡ κατάστασις δὲν μποροῦσε νὰ ἐξακολουθήσῃ ὅπως ἐξελίσσετο.

Συνέκριναν τοὺς ὅρους καὶ τὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς τους, μ' αὐτὲς τῶν μελῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, τὰ ὁποῖα εἶχαν εἰδικὰ καταστήματα γιὰ νὰ ψωνίζουν καὶ πολλὰ χρήματα γιὰ ν' ἀγοράζουν ὅ,τι ἤθελαν.

Ὁ καθ' ἕνας θὰ μποροῦσε νὰ βλέπῃ ὅτι, ἡ Ἐπανάστασις θὰ ξεσποῦσε μιὰ μέρα.

Ἕνας ἐπίσημος Αὐστριακὸς τοποθετεῖ τὸ θέμα ὡς ἑξῆς: «Οἱ Οὔγγροι ἔβλε- » παν τὴν Αὐστρία ἀνεξάρτητη καὶ τὸ ὄνειρόν τους ἦταν πλέον πρὸς τὴν ἀνεξαρτη- » σία. Συνέκριναν τὸ στάσιμο βιομηχανικό τους πρόγραμμα, τὴ μεγάλη ἔλλειψι ἀγα-

» θῶν, τὴν ἀπομόνωσί τους ἀπὸ τεχνικῆς καὶ πνευματικῆς πλευρᾶς, μὲ πᾶν ὅ,τι γνώ-
» ριζαν νὰ συμβαίνῃ στὸν ἐλεύθερο κόσμο».

Οἱ Ρῶσοι κομμουνισταὶ δὲν μπόρεσαν νὰ κερδίσουν τὶς καρδιὲς τῶν Οὔγγρων, τότε ποὺ τὰ ἅρματά τους διέσχιζαν τοὺς σιτοβολῶνες τους. Στὸ μεταξὺ ἡ Νεολαία ἐτρέφετο μὲ τὴν κομμουνιστικὴ προπαγάνδα γιὰ τὸν ἀγῶνα περὶ ἀνεξαρτησίας τῶν Ἀλγερίων καὶ τὸν ἀγῶνα περὶ ἐλευθερίας τῶν Αἰγυπτίων, ἀπὸ τοὺς Ἰμπεριαλιστὲς τῆς Δύσεως.

Ἀλλὰ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Οὔγγροι δὲν ἦσαν ἐλεύθεροι... Αὐτὸ δὲν ἔκανε αἴσθησι στοὺς Ἐρυθρούς.

Αὐτὸ ποὺ συνέβη στὴν Οὐγγαρία ἦταν μοναδικὸ στὴ σύγχρονη Ἱστορία. Ἕνα αὐθόρμητο ἐπαναστατικὸ ξέσπασμα ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον σ' ὅλη τὴ χώρα, ποὺ ἔγινε χωρὶς Ἀρχηγούς. Νεαροὶ Οὔγγροι ἐπιτίθενται ἄοπλοι νὰ καταστρέψουν τὰ Σοβιετικὰ τάνκς μὲ γυμνὰ χέρια. Ἁρπάζουν ὅπλα καὶ στρέφουν αὐτὰ κατὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Στρατοῦ. Ἀψηφοῦν καὶ περιφρονοῦν τὶς διαταγὲς γιὰ τὴν κατάπαυσι τῆς μάχης.

Οἱ Οὔγγροι φαίνονται παντελῶς ἄφοβοι καὶ ἀψηφοῦν κάθε κίνδυνο. Ἕνα παιδὶ 15 μόλις ἐτῶν βαδίζει ἄοπλο πρὸς ἕνα ἀξιωματικὸ τοῦ Στρατοῦ, ἁρπάζει ψύχραιμα τὸ ὅπλο τοῦ ἀξιωματικοῦ μὲ τὴν παρατήρησι: «Ἔχουμε ἀνάγκη αὐτοῦ τοῦ ὅπλου,
» περισσότερο ἀπὸ σένα» καὶ ἀπομακρύνεται.

Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ νεαρὰ παιδιὰ περικυκλώνουν ἕνα ρωσικὸ τάνκ. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτὰ μ' ἕνα πήδημα βρίσκεται ἐπάνω στὸ τάνκ χωρὶς νὰ λογαριάζῃ διόλου τὰ αὐτόματα ὅπλα ποὺ σκορποῦν γύρω του τὸ πῦρ. Σύρει ἕνα περίστροφο ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν κόρφο του, σκοπεύει ἀπὸ ἕνα ἄνοιγμα τῶν πυροβόλων τοῦ τάνκ καὶ σκοτώνει τὸν ὁδηγό. Ἕνα ἄλλο ἀπὸ τοὺς συντρόφους του πυρπολεῖ τὸ τάνκ μὲ βενζίνη.

Ὅταν οἱ Ρῶσοι ἄρχισαν νὰ βγαίνουν, ἕνα ἀπὸ τὰ νεαρὰ παιδιὰ ἁρπάζει ἕνα αὐτόματο ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ρώσου ἀξιωματικοῦ τοῦ τάνκ, καὶ ἀνοίγει πῦρ. «Ὅλο νήπια», κραυγάζει μιὰ μητέρα: «Νήπια πολεμῶντας τὰ τάνκς». Αὐτὴ μίλησε γιὰ περιστατικὰ σὰν τὰ παρακάτω.

Κοντὰ σὲ τρία πυρπολημένα Σοβιετικὰ τάνκς κοίτεται τὸ πτῶμα ἑνὸς νεαροῦ κοριτσιοῦ. Αὐτὸ τὸ κορίτσι καὶ ἄλλοι νεαροὶ ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν τάνκς μὲ φιάλες φλεγόμενης βενζίνης «Μολότωφ Κοκταὶλς», τὶς ὁποῖες ἐξετόξευσαν ἐναντίον αὐτῶν. Οἱ Ρῶσοι σκότωσαν τὸ κορίτσι αὐτό. Κάποιος ξάπλωσε μιὰ Οὐγγρικὴ σημαία καὶ σκέπασε τὸ πτῶμα, καρφίτσωσε δὲ καὶ ἕνα σημείωμα μὲ τὶς λέξεις. «Ἐδῶ
» πέθανε ἕνα κορίτσι τῆς Οὐγγαρίας 14 ἐτῶν. Ἀλλὰ δὲν πέθανε μάταια».

Ἕνα νεαρὸ παιδὶ 13 μόλις χρόνων ἐστέκετο κοντὰ σ' ἕνα ὁδόφραγμα μ' ἕνα ὅπλο, ποὺ ἦταν πολὺ μεγαλύτερο ἀπ' αὐτό. «Ποῦ ἔμαθες νὰ χρησιμοποιῇς αὐτὸ τὸ
» ὅπλο ἀγόρι;» τὸ ἐρωτοῦν. «Τὸ ἔμαθα ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Τὸ κόμμα ἐξεπαί-
» δευσε ὅλα τὰ νεαρὰ παιδιὰ σὰν καὶ μένα».

Ὅπως κι' οἱ ἄλλοι, ἐχρησιμοποίησε αὐτὴ τὴ γνῶσι χρήσεως τοῦ ὅπλου κατὰ τῶν Ἐρυθρῶν, μόλις βρῆκε τὴν πρώτη εὐκαιρία.

Ἕνας Οὔγγρος μὲ τὸ πρόσωπο ρυτιδωμένο, ποὺ ἦταν ζωγραφισμένες σ' αὐτὸ οἱ ἀτέλειωτες ὧρες ποὺ πολέμησε στοὺς δρόμους, διηγεῖτο αὐτὴ τὴν ἱστορία: «Στὴ
» συνοικία μου ὑπάρχει ἕνας δρόμος μήκους 100 γιάρδες καὶ ἐπὶ τέσσαρες μέρες οἱ
» Ρῶσοι προσπαθοῦσαν νὰ περάσουν ἀπ' αὐτόν, ἀλλὰ τοὺς σταματοῦσαν καὶ τοὺς
» ἐμπόδιζαν νὰ περάσουν παιδιὰ 14 μέχρι 15 ἐτῶν. Τὰ νεαρὰ αὐτὰ παιδιὰ πήγαιναν
» ἐπάνω στὸ 4ο καὶ 5ο πάτωμα τῶν κτιρίων καὶ ἔρριχναν κάτω φιάλες μὲ βενζίνη
» καὶ κατόπιν ἔβαζαν φωτιὰ ρίχνοντας χειροβομβίδες».

«Θὰ μπορούσατε ἀκόμη, λέγει, νὰ δῆτε καμμένους Ρώσους στρατιῶτες σ'
» αὐτὸ τὸ δρόμο.

»Ὅταν οἱ Ρῶσοι ἐπήγαιναν νὰ ἐξακριβώσουν στοὺς δρόμους ποῖοι εἶναι κεῖνοι
» ποὺ ἔρριχναν τὴ βενζίνη καὶ τὶς χειροβομβίδες, τὸ πλῆθος συνωστίζετο στὰ πεζο-

» δρόμια, κι' αὐτὰ τὰ νεαρὰ παιδιὰ μὲ τὰ ὅπλα, ἐκρύπτοντο πίσω ἀπὸ τὸ πλῆθος κι' » ἔτσι οἱ Ρῶσοι δὲν μποροῦσαν νὰ τ' ἀνακαλύψουν».

Τὸ πλῆθος τροφοδοτοῦσε αὐτὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ προστάτευε. Ἡ Κυβέρνησις τ' ἀποκαλοῦσε οἱ «ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ». Ἕνα κοριτσάκι 14 ἐτῶν μὲ τὸν ὦμο μελανιασμένο ἀπὸ τὸ ὅπλο ἔλεγε: «Ἐλᾶτε σὲ μᾶς, στὴ Νεολαία, νὰ δείξουμε ὅτι μποροῦμε » νὰ ἐπιτεθοῦμε κατὰ τῶν Ρώσων καὶ νὰ τοὺς κάνουμε νὰ τρέχουν».

Ποῖοι καὶ τί ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ποὺ ἐπολέμησαν ἄοπλοι γιὰ τὴν ἐλευθερία τους κατὰ τοῦ Ρωσικοῦ Στρατοῦ;

Ὁ Τύπος τῆς Μόσχας ἀπεκάλεσε αὐτοὺς «τρομοκράτες».

Ὁ Γιουγκοσλαβικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ἀπεκάλεσε αὐτοὺς «Συμμορίτες». Ἡ Κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις τῆς Οὐγγαρίας ἀπεκάλεσε αὐτοὺς «Ἐπαναστάτες». Οἱ Ἀρχηγοί τους περιέγραψαν καὶ περιγράφουν αὐτοὺς ὡς «Πολεμιστὰς τῆς Ἐλευθερίας». Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τίτλοι φέρνουν ἕνα ἀμυδρὸ καὶ ἄκεφο χαμόγελο στὰ χείλη ἑνὸς Οὐγγρου τραυματισμένου, ποὺ ἔκειτο σ' ἕνα Νοσοκομεῖο τῆς Βουδαπέστης μὲ τὴν κνήμη του ἀνοιγμένη στὰ δύο ἀπὸ μιὰ ὀβίδα.

«Εἴμεθα Οὐγγροι», λέγει, «πολεμοῦμε γιὰ τὴν πατρίδα μας».

Ἰδοὺ πῶς διηγεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ νεαρὰ παιδιὰ τῆς Βουδαπέστης τὸ ξέσπασμα τῆς Ἐπαναστάσεως :

«Στὶς 7.30' αὐτὸ τὸ πρῶτο βράδυ, οἱ σπουδαστὲς ἐζήτησαν ν' ἀναγγείλουν » ἀπὸ τοῦ Ραδιοφώνου τὸ ἀπὸ 16 αἰτήματα ὑπόμνημά τους, γιὰ τὶς ἀτομικὲς ἐλευ- » θερίες.

«Πέντε ἀπὸ ἐμᾶς πήγαμε μέσα νὰ ζητήσουμε τὴν ἄδεια. Ἡ Ἀστυνομία τότε » ἄνοιξε πῦρ πρὸς ὅλο τὸ πλῆθος. Μόλις πέντε λεπτὰ πρὶν ἡ Ἀστυνομία πυροβο- » λήσῃ κατὰ τῶν σπουδαστῶν, ὁ κομμουνιστὴς Gerö εἶχε ἀναγγείλει μιὰ πολιτικὴ φιλίας μὲ τὴ Ρωσία». Τὰ νεαρὰ παιδιὰ μπῆκαν μέσα σὲ καμιόνια καὶ διέσχισαν τοὺς δρόμους φωνάζοντας ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἐσκότωνε τοὺς ἀόπλους φοιτητές, καὶ χιλιάδες λαοῦ τότε ἀπ' ὅλες τὶς συνοικίες τῆς Βουδαπέστης συγκεντρώθηκαν μπρὸς στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ καὶ προσπάθησαν νὰ τὸν παραβιάσουν καὶ εἰσέλθουν.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ Ἐπανάστασις ἐξερράγη. Ἕνα δραματικὸ γεγονὸς ἀποστέρησε τὴν Κομμουνιστικὴ Κυβέρνησι τῆς συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως ὁλοκλήρου τοῦ Οὐγγρικοῦ στρατοῦ. Ἰδοὺ τοῦτο πῶς συνέβη.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, πῆγε στὸν Ὑπουργὸ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ζήτησε ὅπως ἡ Κυβέρνησις παύσῃ τὴ μάχη.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπέπεμψε τοῦτον καὶ τὸν ἀπεμάκρυνε τῆς θέσεώς του. Ἀμέσως τότε οἱ ἡγήτορες τοῦ Στρατοῦ ἦλθαν σὲ ρῆξι μὲ τὴν Κυβέρνησι καὶ ἔδωσαν τὴν ὑποστήριξίν τους, πρὸς τὴν Ἐπανάστασι.

Οὐγγροι ἀξιωματικοὶ ὡδήγησαν τὰ μηχανοκίνητα ἅρματά τους (τάνκς), στὶς τάξεις τῶν ἐθνικιστῶν καὶ ἔστρεψαν αὐτὰ κατὰ τῶν Σοβιετικῶν ἁρμάτων. Τὰ Οὐγγρικὰ ἅρματα (τάνκς) ἐβομβάρδισαν ἕνα ξενοδοχεῖο ποὺ κατείχετο ἀπὸ Σοβιετικὲς ἔνοπλες δυνάμεις.

Οὐγγροι στρατιῶτες κατέλαβον ἕνα στρατιωτικὸ τυπογραφεῖο, ἀνέλαβον τὴ διοίκηση αὐτοῦ καὶ ἐκυκλοφόρησαν στοὺς δρόμους χιλιάδες ἀντικομμουνιστικὲς προκηρύξεις. Τελευταῖα ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς Οὐγγρικῆς Ἀεροπορίας (τὶ μεγάλη εἰρωνία γιὰ τοὺς Ρώσους, γιατὶ αὕτη εἶχεν ὀργανωθῆ καὶ εἶχον ἐκπαιδευθῆ οἱ ἀεροπόροι ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐπὶ μακρόν, εἶχε δὲ ἐπίσης ἐφοδιασθῆ μὲ Σοβιετικὰ ἀεροπλάνα), ποὺ ἔδωσε στὰ Σοβιετικὰ στρατεύματα 12 ὥρες προθεσμία γιὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη.

Οὐδέποτε πλέον οἱ Ρῶσοι μποροῦν νὰ ἐμπιστευθοῦν στὸ στρατὸ τῶν Δορυφόρων, ποὺ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὠργάνωσαν καὶ ἐξεπαίδευσαν. Οὐδέποτε πλέον μετὰ τὸ πάθημά τους στὴν Οὐγγαρία.

'Η μάχη στὴ Βουδαπέστη καὶ σ' ὅλη τὴν Οὐγγαρία ἀπέδειξεν ὅτι, ὅταν ἡ κρίσις ἐξερράγη, ὁ Οὐγγρικὸς στρατὸς ἐπολέμησε γιὰ τὴν Οὐγγαρία καὶ ὄχι γιὰ τοὺς κομμουνιστάς.

Οἱ Ρῶσοι διεπίστωσαν ἐπίσης ὅτι δὲν μποροῦν νὰ βασίζωνται, ἀκόμη καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς στρατιῶτες των. Μερικὲς Ρωσικὲς μονάδες ἠρνήθησαν ν' ἀνοίξουν πῦρ. Πολλοὶ Ρῶσοι στρατιῶτες ἐλιποτάκτησαν καὶ ἐκρύφθησαν στὰ δάση. 'Ολίγα μηχανοκίνητα ἅρματα (τάνκς) βγῆκαν γιὰ νὰ χτυπήσουν τοὺς Οὔγγρους. Πῶς τοῦτο δικαιολογεῖται ;

Πολλοὶ νεαροὶ Ρῶσοι στρατιῶτες εὑρίσκοντο στὴν Οὐγγαρία ἀπὸ μακροῦ χρόνου, εἶχαν μάθει τὴν Οὐγγρικὴ γλῶσσα καὶ τὶς συνήθειες τῶν Οὔγγρων καὶ ἐξεδήλωνον καὶ αὐτοὶ μαζὶ μὲ τοὺς Οὔγγρους τὴ δυσαρέσκειά τους γιὰ τὸ Κομμουνιστικὸ καθεστώς.

Τὶς μεγαλύτερες ζημίες ἔκαναν τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα, ποὺ μπῆκαν στὴν Οὐγγαρία μετὰ τὴν ἔκρηξι τῆς 'Επαναστάσεως. 'Ακόμη ὅμως καὶ αὐτὰ ἐξηπατήθησαν ἀπὸ τοὺς Διοικητάς των. "Ενας Ρῶσος τραυματίας ἔλεγε στὸ Νοσοκομεῖο ὅτι, εἶχον μεταφερθῆ ἐσπευσμένως ἀπὸ τὴ Ρουμανία.

«Μᾶς εἶπαν ὅτι ἡ Οὐγγαρία εἶναι γεμάτη ἀπὸ 'Αμερικανοὺς στρατῶτες » καὶ ἔμεινα κατάπληκτος ὅταν δὲν εἶδα οὔτε ἕνα».

«Μᾶς εἶπαν ὅτι οἱ Οὔγγροι κεφαλαιοκράτες καὶ γαιοκτήμονες ἐκήρυξαν τὸν » πόλεμο κατὰ τοῦ λαοῦ. Αὐτὸ δὲν ἦταν ἀλήθεια».

Μερικὲς φορὲς ὁπωσδήποτε, οἱ Ρῶσοι, ἄνδρες τῶν ἁρμάτων μάχης ἐφαίνοντο νὰ διψοῦν γιὰ αἷμα. "Ενα Σοβιετικὸ τάνκ ἔστρεψε τὶς κάννες κατὰ τοῦ ἀόπλου πλήθους, ποὺ εἶχε σχηματίσει οὐρὰ γιὰ τὴ διανομὴ τροφίμων.

Τὸ τάνκ ἄνοιξε πῦρ καὶ σκότωσε τουλάχιστον 6 ἄνδρες καὶ γυναῖκες πρὶν τὸ ἄοπλο αὐτὸ πλῆθος βρῆ καιρὸ νὰ καλυφθῆ.

"Ενα ἄλλο Σοβιετικὸ τάνκ ἔλαβε θέσιν σ' ἕνα δρόμο τῆς Βουδαπέστης, μεταξὺ δύο Νοσοκομείων καὶ ἄρχισε νὰ βομβαρδίζη ἀδιακρίτως, σκορπῶντας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ βλήματα. Τὸ ἕνα Νοσοκομεῖο ὑπέστη τόσες ζημίες, ποὺ ὑπεχρεώθησαν οἱ ἀσθενεῖς νὰ μετακινηθοῦν κάτω ἀπὸ τὴ βροχὴ τῶν σφαιρῶν.

'Η Οὐγγρικὴ 'Αστυνομία πολέμησε στὸ πλευρὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ γιαυτὸ περιέπεσε στὴν περιφρόνησι τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ, ἀντιμετωπίζουσα τὴν ὀργή του. Πολλὲς δωδεκάδες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τῆς AVH (Οὐγγρικῆς 'Αστυνομίας), ποὺ ἔχει ὀργανωθῆ κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Σοβιετικῆς 'Αστυνομίας ὑπέστησαν ἐπιθέσεις, ἐφονεύθησαν καὶ ἀπηγχονίσθησαν.

'Αλλὰ ἀκόμη περισσότεροι, συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν χωρὶς κὰν νὰ θιγῶσι. Αὐτὸ βέβαια δὲν συνέβηκε ἀπὸ τὸν ὄχλο.

Σὲ κάποιο σημεῖο ἕνας ἀστυνομικὸς μὲ πολιτικὴ περιβολὴ ἀνεγνωρίσθη μέσα στὸν ὄχλο. 'Ακούστηκαν τότε κραυγές: «Σκοτῶστε τον, Σκοτῶστε τον». Κάποιος ἄρχισε νὰ τὸν χτυπᾶ.

Τότε τάχιστα ἕνας Οὔγγρος ποὺ ἔφερε τὴν φαιὰ—λευκὴ καὶ ἐρυθρὰ ταινία τῶν **«Πολεμιστῶν τῆς 'Ελευθερίας»** ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν. Συνέλαβε τὸν κατατρομαγμένο ἀστυνομικὸ καὶ ὡδήγησε αὐτὸν σῷο καὶ ἀβλαβῆ στὴ φυλακή. 'Επεισόδια σὰν κι' αὐτὸ ἔγιναν ἄπειρα.

Δὲν ὑπάρχει πιθανότης νὰ γνωσθῆ ποτὲ ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τῆς Οὐγγρικῆς ταύτης ἐπαναστάσεως. Κατὰ μία ἐκτίμησι οἱ ἀπώλειες τῶν Οὔγγρων ἀνέρχονται σὲ 13.000 νεκροὺς καὶ τραυματίες. Κατὰ τὴν ἴδια ἐκτίμησι οἱ ἀπώλειες τῶν Ρώσων ἀνέρχονται σὲ 2.500 νεκροὺς καὶ 5.000 τραυματίες.

"Ενας γιατρὸς στὴ Βουδαπέστη, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἔρευνα στὰ Νοσοκομεῖα της, συμπεραίνει ὅτι οἱ νεκροὶ τῆς Βουδαπέστης ἀνέρχονται σὲ 3.000.

Πρόκειται ὅμως περὶ συμπερασμάτων. 'Ο ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν ἀπωλειῶν

ποτὲ δὲν θὰ γνωσθῇ γιατὶ πολλοὶ Οὔγγροι ἀρνήθηκαν νὰ δεχθοῦν νὰ εἰσαχθοῦν σὲ Δημόσια καὶ Δημοτικὰ Νοσοκομεῖα πρὸς νοσηλείαν. Τόσο ἄσπονδο ὑπῆρξε τὸ μῖσος τους κατὰ τῆς Κομμουνιστικῆς Διοικήσεως.

Ὅταν ἡ θύελλα ξέσπασε ἐναντίον τῆς Κομμουνιστικῆς Διοικήσεως, ἡ Κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις δέχτηκε κάτω ἀπὸ τὴ μανία καὶ τὴν ὀργὴ τοῦ ὄχλου νὰ ἐγκαταλείψῃ κάθε Κομμουνιστικὸ δόγμα. Ἀλλὰ τοῦτο πλέον δὲν ἦτο ἀρκετόν.

Ὁ κομμουνιστὴς Πρωθυπουργὸς Imre Nagy ἐξήγγειλε μὲ τὸ ραδιόφωνο τὴν ὑπόσχεσί του πρὸς τοὺς Οὔγγρους, γιὰ ἐλεύθερες ἐκλογές, τερματισμὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κολλεκτιβισμοῦ, ἐγκατάλειψι τοῦ συστήματος τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπὸ ἕνα μόνον Κόμμα, Θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ πλήρη ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴ Μόσχα. Ἀλλὰ ἕνα ἐξωργισμένο καὶ ἐξαγριωμένο πλῆθος πολλῶν χιλιάδων λαοῦ, συγκεντρώθηκε πρὸ τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ξέσπασε σὲ ἄγριες ἀποδοκιμασίες.

«Κάτω ἡ Κυβέρνησις τῶν Δολοφόνων. Κάτω ἡ Κυβέρνησις τῶν Δολοφόνων».

Τελικὰ οἱ Ἐρυθροὶ ὑπέστησαν τὴν ταπείνωσι τῆς ὀργῆς καὶ τῆς κατακραυγῆς τοῦ πλήθους. Ὁ Καρδινάλιος J. Mindszenty, ὁ 64ετὴς Καθολικὸς Πριμᾶτος τῆς Οὐγγαρίας, ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὴ φυλακή, ποὺ οἱ κομμουνισταὶ τὸν κρατοῦσαν ἐπὶ 8 ἔτη. Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Καρδιναλίου ὑπῆρξεν ἔργον τοῦ Οὐγγρικοῦ Στρατοῦ.

Τὴν 9η ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἔκρηξι τῆς Ἐπαναστάσεως, τὰ ὅπλα ἐσίγησαν. «Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ» εἶπε κάποιος «δὲν θὰ ὑπάρξῃ οὐδεὶς κομμουνιστὴς ἐδῶ. Ἐνδιαφερόμεθα ὅλοι, μόνο γιὰ ἕνα πρᾶγμα. Νὰ φύγουν οἱ Ρῶσοι ἀπὸ τὴν πατρίδα μας. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη ἐφ' ὅσον θὰ βλέπωμε ἔστω καὶ ἕνα μόνο Ρῶσο στὴ χώρα μας».

Ὅπως ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει πρὸς μεγάλη του λύπη, λίγες ἡμέρες ἀργότερα Ρωσικὰ στρατεύματα μὲ πυροβολικό, τάνκς καὶ ἀεροπορικὲς μονάδες, ἔπνιξαν τὴν Οὐγγρικὴ ἐπανάστασι μέσα σὲ ποταμοὺς ἀπὸ αἷμα, μὲ μιὰ πρωτοφανῆ καὶ ἀφάνταστη ἀγριότητα. Οἱ Times τῆς Νέας Ὑόρκης ἔγραψαν πύρινα ἄρθρα ἐκφράζοντα τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν.

«Κατηγοροῦμε τὴν Ρωσικὴ Κυβέρνησι γιὰ τὶς διαπραχθεῖσες δολοφονίες. » Κατηγοροῦμε αὐτή, γιὰ τὴν πιὸ ρυπαρὴ ἐπιβουλὴ καὶ τὴν πιὸ ταπεινὴ ἀπάτη, ποὺ » ἐγνώρισε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότης. Κατηγοροῦμε αὐτή, ὅτι ἐξετέλεσε τὸ πιὸ ἀπάνθρωπο, » τερατῶδες καὶ ἀπεχθὲς ἔγκλημα κατὰ τοῦ Οὐγγρικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος, ποτὲ δὲν » θὰ λησμονήσῃ καὶ ποτὲ δὲν θὰ συγχωρήσῃ αὐτὴ τὴν ἀτιμία».

Ἡ μισαρὰ αὐτὴ πρᾶξις ἐξετελέσθη. Οἱ περισσότεροι ἥρωες εἶναι νεκροί. Ἀλλὰ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐλευθερίας ζῇ καὶ εἶναι ἰσχυρότερη παρὰ ποτέ, ποτισθεῖσα καὶ τραφεῖσα μὲ τὸ αἷμα αὐτῶν ποὺ ἔδωσαν τὴ ζωή τους γιὰ τὴν ὑπόθεσι τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ Οὐγγρικὸς λαὸς ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσῃ. Ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπίσης ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσωμε.

Καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ μίση καὶ τὰ δάκρυα, γεννιέται ἡ ἀποφασιστικότης νὰ προχωρήσουν στὸν ἀγῶνα μέχρις ὅτου ἡ ἐλευθερία θριαμβεύσῃ.

ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΡΕΥΝΑ

Ὑπὸ κ. **ΑΛΕΞ. ΚΡΟΚΙΔΗ,** Ἀστυνόμου Β'

Ἡ ἔρευνα γενικῶς, μοῦ ἔλεγε πρὸ ἡμερῶν ὁ Συνεργάτης μας ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ «Χ» καθὼς πίναμε τὸν καφέ μας στὸ Μουσεῖο, εἴτε κατ' οἶκον γίνεται, εἴτε ἀτομική, εἶναι πάντα ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους πονεκέφαλους τῆς Ἀστυνομίας. Καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται γιὰ κανένα αὐτοκίνητο ἢ καμμιὰ γραφομηχανὴ ἢ εἴδη ρουχισμοῦ καὶ ἄλλα ὀγκώδη ἀντικείμενα, λίγο τὸ κακό. Ἂν ὅμως ψάχνῃς νὰ βρῇς χρήματα ἢ κανένα γράμμα ἢ λίγο χασίς ἢ ἡρωΐνη, τότε ὁ μπελᾶς εἶναι μεγάλος.

Ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς Συγγραφεὺς Ἀστυνομικῶν ἔργων, Ἔδγαρ Ἄλλαν Πόε, σ' ἕνα βιβλίο του ἀναφέρει πῶς ἡ Ἀστυνομία τοῦ Παρισιοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς κατ' οἶκον ἐρεύνης ποὺ ἐνήργησε μιὰ φορὰ στὸ σπίτι ἑνὸς ἐκβιαστοῦ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ἑνὸς γράμματος, ἀφοῦ ἔψαξε λεπτομερῶς τὰ πάντα χωρὶς ἀποτέλεσμα, ξύλωσε κατόπιν τὸ πάτωμα, ἔσκαψε τοὺς τοίχους καὶ τέλος ἔκοψε μὲ τὸ πριόνι τὰ πόδια τῶν καρεκλῶν καὶ τοῦ τραπεζιοῦ, μὴ τυχὸν καὶ ὑπῆρχε μέσα σ' αὐτὰ καμμιὰ κρύπτη, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Μπορεῖς νὰ φαντασθῇς ποῦ βρέθηκε τελικῶς τὸ γράμμα ; Στὴ γραμματοθήκη πάνω στὸ γραφεῖο.

Τὸ ἴδιο σχεδὸν συνέβη καὶ σὲ μένα κάποτε ποὺ ἐρευνούσαμε εἰς μάτην ἐπὶ ὥρας νὰ βροῦμε κυνηγετικὸ ὅπλο, τὸ ὁποῖον ἦταν μπροστὰ στὰ... μάτια μας !

Βρισκόμουνα στὸ χωριό μου μὲ ἄδεια. Ἕνα πρωΐ καθόμαστε μὲ τὸν Διοικητὴ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Δασονόμο τῆς περιοχῆς ἔξω ἀπὸ ἕνα δασοφυλάκιο, στὴν ἄκρη τοῦ δάσους. Ἐκεῖ οἱ δασοφύλακες μᾶς ἀνέφεραν γιὰ κάποιον «Καμπούρη», ὅπως τὸν ἔλεγαν, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν αὐστηρὴ ἀπαγόρευσι, εἶχε σχεδὸν ἀποδεκατίσει τὰ λίγα ἐλάφια ποὺ βρίσκονταν στὸ δάσος καὶ κατώρθωνε πάντα νὰ ξεφεύγῃ σὰν... ἐλάφι !

Δὲν πέρασε ὅμως πολὺ ὥρα κι' ἀκούστηκε ἕνας πυροβολισμός. «Νάτος ! αὐτὸς εἶναι» φώναξαν οἱ δασοφύλακες κι' ἔτρεξαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ πυροβολισμοῦ. Πήγαμε κι' ἐμεῖς ἀπὸ κοντά. Δίπλα σ' ἕνα μικρὸ χαντάκι, ποὺ ἔτρεχε λίγο νερό, βρήκαμε ἕνα χαριτωμένο ἐλαφάκι ποὺ ἔπλεε στὸ αἷμα. Οἱ δασοφύλακες ἐξακολουθοῦσαν νὰ τρέχουν ψάχνοντας γιὰ τὸ δράστη. Μετὰ ἀπὸ λίγο, ἕνα παιδάκι σταλμένο ἀπὸ τοὺς δασοφύλακες, μᾶς εἰδοποίησε νὰ πᾶμε στὸ σπίτι τοῦ Καμπούρη.

Τὸ σπίτι δὲν ἀπεῖχε καὶ πολὺ ἀπὸ τὸ Δάσος. Ἀπ' ἔξω φύλαγαν οἱ δυὸ δασοφύλακες, οἱ ὁποῖοι μᾶς εἶπαν ὅτι εἶδαν τὸν Καμπούρη ποὺ «χώθηκε» μέσα στὸ σπίτι μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι, «τώρα δὲν μᾶς γλυτώνει» εἶπε ὁ ἕνας.

«Ναί !...ἀλλ' αὐτὸς φαίνεται σὰν νὰ μᾶς περιμένῃ» εἶπα φθάνοντας κοντὰ κι' ἔδειξα τὴν πόρτα, ποὺ ἦταν διάπλατα ἀνοικτή. Κτυπήσαμε δυνατὰ τὰ πόδια μας γιὰ «προειδοποίηση» καὶ μπήκαμε μέσα.

Σταθήκαμε στὸ μικρὸ προθάλαμο. Ἀπέναντι ἦταν μιὰ πόρτα κλειστή, ποὺ ὡδηγοῦσε στὸν κῆπο καὶ σὲ μιὰ γωνιὰ ἕνα δοχεῖο ἀπὸ γάλα. Τίποτε ἄλλο. Ἀριστερὰ μία πόρτα ὡδηγοῦσε στὴν κουζίνα καὶ δεξιὰ μιὰ ἄλλη στὸ ὑπνοδωμάτιο. Πάνω ἦταν ταβάνι κι' ἀπὸ κάτω ἕνα ὑπόγειο. Αὐτὸ ἦταν ὅλο τὸ σπίτι.

Μπήκαμε στὴν κουζίνα. Μιὰ χονδρὴ ἀλλὰ σβέλτη γυναῖκα τηγάνιζε. Μιὰ μεγάλη χύτρα γεμάτη νερὸ ἔβραζε δίπλα. Ἕνα παιδάκι 8 περίπου χρόνων καθότανε σ' ἕνα σκαμνὶ καὶ πασαλειβότανε μ' ἕνα κομμάτι πήττα ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια.

Γνωστοποιήσαμε στὴν κυρία τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μας, ἡ ὁποία τραβοῦσε τὰ μαλλιά της καὶ ὡρκίζετο ὅτι κανεὶς δὲν εἶχε μπῆ κείνη τὴν ὥρα στὸ σπίτι μὲ ὅπλο. «Ὁ ἄνδρας μου, πρόσθεσε, ἀκόμη κοιμᾶται, δὲν ἔκλεισε μάτι ὅλη τὴν νύκτα ἀπὸ τὸ δόντι του». Πράγματι, τὸν βρήκαμε στὸ κρεβάτι νὰ ροχαλίζῃ. Ὅταν ὅμως τὸν ξυπνήσαμε, δὲ φάνηκε διόλου ταραγμένος, ὅπως ἡ γυναῖκα του. Σηκώθηκε, φόρεσε τὸ πανταλόνι του καὶ πῆγε στὴν κουζίνα. Ἐρευνήσαμε συστηματικὰ τὸ ὑπνοδωμάτιο. Πρῶτα τὸ κρεβάτι, κατόπιν τὰ λίγα ἔπιπλα, βγάλαμε ἕνα-ἕνα τὰ συρτάρια καὶ κατόπιν ψάξαμε πίσω καὶ κάτω ἀπ' αὐτά. Μετὰ ψάξαμε τὴν κουζίνα ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρη ἕως τὴν ἄλλη καὶ μέχρι τὴν καπνοδόχο. Ἐπίσης ἐξετάσαμε μὲ προσοχὴ τὰ καρφιὰ τοῦ πατώματος, τὰ ὁποῖα δὲν παρουσίαζαν τίποτε τὸ ὕποπτο. Ἀκολούθως ἀνεβήκαμε στὴ σοφίτα, ψάξαμε τὸ ταβάνι κι' ἀπὸ κεῖ τὴ στέγη λεπτομερῶς. Τίποτε. Στὸ ὑπόγειο ἀνακατέψαμε ἕνα σωρὸ πατάτες, ξύλα καὶ κάρβουνα. Ἐκεῖ ἀκόμη, χρησιμοποιήσαμε καὶ τὴ μέθοδο τοῦ νεροῦ, δηλ. ρήξαμε πολὺ νερὸ πάνω στὸ ἔδαφος τοῦ ὑπογείου καὶ κατόπιν κυττάξαμε μὴ τυχὸν καὶ φανοῦν φυσαλίδες, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐσήμαινε ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶχε προσφάτως σκαφτῆ. Φυσικὰ κτυπήσαμε καὶ τοὺς τοίχους πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν κρύπτης, «πλὴν ἄνευ ἀποτελέσματος», ὅπως λένε καὶ τὰ Βιβλία Συμβάντων.

Ὁ Καμπούρης παρακολουθοῦσε ἀτάραχος τὴν ἔρευνα, καθὼς ρουφοῦσε σιγὰ-σιγὰ τὸν καφέ του.

Ἡ γυναῖκα του ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀρχίσει νὰ πλένῃ ροῦχα σὲ μιὰ μεγάλη σκάφη κι' ὁ μικρὸς ἔπαιζε μ' ἕνα ξύλινο ὅπλο.

Πρὶν ἀναχωρήσωμε, ὁ Ὑπομοίραρχος ἔρριξε μιὰ τελευταία ματιὰ στὴ σκάφη, κι' ἐγὼ ξεσκέπασα τὸ δοχεῖο τοῦ γάλακτος, μολονότι ἐγνώριζα ὅτι αὐτὸ ἦταν ἀνοησία.

Τέλος φύγαμε, ὄχι ὅμως μὲ τὸν ἀέρα τῆς βεβαιότητος ποὺ εἴχαμε μπῆ. Ὁ Καμπούρης τὸ ἀντελήφθη αὐτὸ καὶ βγαίνοντας στὸ παράθυρο φώναξε γελῶντας ! «Ἔ ! κύριοι, συγγνώμην, ἀλλὰ ξεχάσατε νὰ ψάξετε τὸ...δοχεῖο !!!» κι' ἔκλεισε μὲ κρότο τὸ παράθυρο.

Οἱ δυὸ δασοφύλακες ἀνέφεραν ἀκολούθως, ὅτι οὐδεμία ὕποπτη κίνησις παρετηρήθη κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐρεύνης ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ξαφνικὰ κάτι μοῦρθε στὸ μυαλό. «Μιὰ στιγμή», εἶπα κι' ἔτρεξα πάλι στὸ σπίτι ὅπου βρῆκα τὸ ὅπλο !

Ποῦ νομίζετε ; (1)

(1) Ἡ λύσις θὰ δοθῇ στὸ ἑπόμενον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἠμποροῦν οἱ ἀναγνῶσταί μας ἀστυνομικοὶ νὰ ἀποστείλουν (στὴ Διεύθυνσι: Ἀστυνομικὴν Σχολὴν—Τμῆμα Πνευματικῆς Ἀγωγῆς—Ὁδὸς Νεΐγυ 17, Ἀθῆναι) μέχρι τῆς 8ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. τὰς ἀπαντήσεις των καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ ὀρθὴ ποὺ θὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα.

Ὑπὸ ANTHONY MARTIENSSEN, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΤΣΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

3.—Προαγωγαὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

***

3. Προαγωγαὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἐξ ἄλλου ἡ προαγωγὴ εἰς τοὺς καλουμένους «μεσαίους» βαθμοὺς εἶναι ἀκόμα πολύπλοκη καὶ ἀνέκαθεν ἀποτελοῦσεν ἕνα δυσεπίλυτον ἀστυνομικὸν πρόβλημα. Ἡ προαγωγὴ θεωρεῖται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς τὸ μοναδικὸ κριτήριο ἐπιτυχίας εἰς τὴν ἀστυνομικήν των ζωήν, παρ' ὅλον ὅτι σ' ὅλους εἶναι γνωστὸν ὅτι μονάχα λίγοι ἀνεβαίνουν τὴν κλίμακα τῆς ἀστυνομικῆς ἱεραρχίας. Καθὼς ἔχει ἀναπτυχθῆ εἰς ἄλλο κεφάλαιο, τὰ 80 % τοῦ συνόλου τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀποτελοῦνται ἀπὸ κατωτέρους ἀστυνομικούς. Ἐὰν δὲ ἐξαιρεθοῦν οἱ ὑπαξιωματικοί, τὸ ποσοστὸν αὐτὸ ἀνέρχεται εἰς τὸ 92 %.

Παρ' ὅλον ὅτι αἱ προαγωγαὶ δὲν εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα τόσον δύσκολοι ὅσο φαίνονται ἀπὸ τοὺς προαναφερθέντας ἀριθμούς (1), τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ πιθανότητες διὰ τὴν «ἄνοδον» τῶν κατωτέρων εἶναι περιωρισμέναι καὶ τὸ ὅτι ἕνας ἄριστος ἀστυφύλαξ δὲν ἔχει ἀπαραιτήτως καὶ καλὸν «διοικητικόν», τὰ δύο αὐτὰ καθιστοῦν τὸ ἤδη ἀκολουθούμενον σύστημα προαγωγῶν πρόβλημα ἐξαιρετικὰ δύσκολον. Κάθε λύσις σ' αὐτὸ πρέπει νὰ συγκεντρώνῃ δυὸ ἀπαραιτήτους ὅρους : πρέπει νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτος ἀπὸ τοὺς κατωτέρους ἀστυνομικούς—δηλαδή, νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Συνομοσπονδίαν—καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν προώθησιν τοῦ καταλλήλου εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν.

Συχνὰ οἱ δύο αὐτοὶ ὅροι εἶναι ἀσυμβίβαστοι. Μερικοὶ ἀστυνομικοὶ παραδέχονται τὴν ὡμὴν ἀλήθεια, ποὺ εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μὲ τὴν Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν. Δηλαδὴ ὅτι ἡ προαγωγὴ εἶναι ἐφικτὴ μόνο σὲ λίγους. Ἐπὶ πλέον, κάθε προτεινόμενο σύστημα, ποὺ δὲν ἀναγνωρίζει τὴν βαθειὰ αὐτὴ ριζωμένη πίστι των εἰς τὴν «ἀρχαιότητα» (Σ.Μ. τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου) καὶ εἰς τὴν ὑπεροχήν, ἀπὸ πλευρᾶς πείρας εἶναι καταδικασμένο νὰ προκαλέσῃ δυσφορία. Αἱ παγίδες, ποὺ ἀφθονοῦν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου καὶ αἱ πονηρίαι τῶν ἐγκληματιῶν, ἀπαιτοῦν ἀξιωματικοὺς μὲ ἀστυνομικὰς ἱκανότητας παρὰ ἀξιωματικοὺς «ἀκαδημαϊκὰ» μορφωμένους.

Ἀντιθέτως μιὰ ἀπὸ τὰς ἰδιότητας τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πνευματικὴ ἑτοιμότης, ἀναπτύσσεται καλύτερα μὲ τὴν ἀκαδημαϊκὴ ἐκπαίδευσι. (Σ.Μ. δηλ. τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν). Πλὴν ὅμως, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅπως καὶ σὲ κάθε ἄλλον τομέα τῆς ζωῆς, ἡ πνευματικὴ ἑτοιμότης μειώνεται μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων, ἐκτὸς ἂν ὑποβοηθῆται διὰ συνεχοῦς ἐξασκήσεως.

Ὁ πτυχιοῦχος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ προερχόμενοι ἐκ τῶν ἀκαδημαϊκῶν

(1) Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Λόρδου Ὄακεϋ (Lord Oakey's Committee) καθώρισε μὲ χαρακτηριστικὴν σαφήνειαν τὴν ὑπάρχουν προοπτικὴν πρὸς προαγωγήν : «Ἐὰν ἕνας ἀστυνομικὸς ὑπηρετήσῃ ἐπὶ 24 ½ χρόνια, ἔχει πιθανότητα 1 πρὸς 3 νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος ἢ καὶ ἄνω εἰς τὴν περίοδον αὐτήν. 1 εἰς τοὺς 7 νὰ γίνῃ Ὑπαστυνόμος ἢ καὶ Ἀστυνόμος...

(Σ.Μ. θεωρητικῶν) ἐπαγγελμάτων—νομικοί, διοικητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἀκόμα δημοσιογράφοι—θὰ πρέπει νὰ εἶναι εὐπρόσδεκτοι εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἀλλὰ ἡ δυσφορία διὰ τὸν διορισμὸν τοιούτων εἰδικοτήτων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμόν, χωρὶς νὰ περάσουν τὰ κατώτερα «σκαλοπάτια», ἦτο πολὺ μεγάλη. Ἡ πρόσληψίς των ἐθεωρήθη ὡς ἡ αἰτία ποὺ ἀπέκλειε τὴν προαγωγὴν τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν. Οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας κατηγορήθησαν διὰ «συγγενοκρατίαν» (nepotismus), διότι ἀπεδέχθησαν τὴν εἴσοδον «ἐξωαστυνομικῶν» εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἱεραρχίαν. Δυστυχῶς, εἰς ἀρκετὰς περιπτώσεις, αἱ αἰτιάσεις αὐταὶ ἦσαν βάσιμοι καὶ τὸ θέμα τῶν προαγωγῶν κατὰ τὰ πολεμικὰ χρόνια ἀποτελοῦσε αἰτία πικρίας καὶ ζηλοφθονίας.

Ἡ Μητροπολιτικὴ Ἀστυνομία πάντα «ὑπέφερε» ἀπὸ τὸ πρόβλημα αὐτό, ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ἀριθμητικῆς δυνάμεώς της. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐφηρμόσθησαν κατὰ καιροὺς διάφορα συστήματα. Δύο ἀπ' αὐτὰ θεωροῦνται ἀξιομνημόνευτα. Τὸ πρῶτο, ποὺ ἐφηρμόσθη μετὰ τὸν Πρῶτον Παγκόσμιον Πόλεμον, προέβλεπε προαγωγὴν δι' ἐξετάσεων. Οἱ ὑποψήφιοι ἔπρεπε νὰ εἶχαν συμπληρώσει ὡρισμένον χρόνον εἰς τὸν βαθμόν των, πέντε χρόνια διὰ τὸν ἀστυφύλακα καὶ τρία διὰ τοὺς λοιποὺς κατωτέρους βαθμούς. Ἔτσι κάθε ἀστυνομικός, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου, μποροῦσε νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἐξετάσεις. Τὰ θέματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐξητάζοντο ἦσαν γενικῆς καὶ ἀστυνομικῆς μορφώσεως, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ὑποψήφιοι ἐπρόκειτο νὰ προαχθοῦν. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες «ὠνομάζοντο» κατὰ σειρὰν ἐπιδόσεως καὶ ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων κενῶν. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, ὅπως διὰ ἀρχιφύλακα ἐξαιρετικῶν προσόντων, ἡ ἀπαιτουμένη προϋπηρεσία ἠδύνατο νὰ μειωθῇ.

Τὸ σύστημα ἔπασχεν ἀπὸ τὸ μειονέκτημα, ὅτι αὐτοὶ ποὺ διακρίνονται εἰς τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις δὲν ἐπιτυγχάνουν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ἐτροποποιήθη τὸ 1930 καὶ ἀπὸ τότε οἱ «προακτέοι» ἐλαμβάνοντο ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυγχανόντων εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐκρίνοντο ἀπὸ ἕνα Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς. Τὸ Συμβούλιον ἔκρινε κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν του ὄχι μόνον τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰς ἐξετάσεις ἀλλὰ καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων «τῶν ὑπὸ κρίσιν».

Παρ' ὅλα ὅμως αὐτά, αἱ προαγωγαὶ ἐσυνέχισαν νὰ «καρκινοβατοῦν». Διὰ τὴν ἐπίσπευσίν των εἰσήχθη ἕνα δεύτερο σύστημα τὸ 1937, ποὺ ἔθετε νέο ἐμπόδιο στοὺς φιλοδοξοῦντας «ν' ἀνέβουν ψηλότερα». Ἐπὶ πλέον τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου, τὸ νέον σύστημα προέβλεπε «πίνακα προακτέων» καὶ «δικαίωμα ἐκλογῆς». Ὁ ἀστυφύλαξ ἠδύνατο, δηλαδή, νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἐξετάσεις, ἐφ' ὅσον περιελαμβάνετο εἰς τὸν «πίνακα» καὶ νὰ προαχθῇ ἐφ' ὅσον «ἐξελέγετο». Ἀποτέλεσμα τοῦ συστήματος αὐτοῦ ἦτο, ὅτι ἕνας ποὺ θὰ ἀπετύγχανεν εἰς τὰς ἐξετάσεις, δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ἐλπίζῃ προαγωγὴ σ' ὁλόκληρον τὴν ὑπόλοιπον ὑπηρεσιακήν του ζωήν. Ἔτσι ἐδημιουργήθηκε μιὰ κατηγορία ὑπαλλήλων, χωρὶς ἐπιδίωξιν ἄλλην ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν τῶν «συνταξίμων ἐτῶν» καὶ τὴν ἐξασφάλισι τῆς συντάξεως.

Αὐτὴ ἦτο ἡ αἰτία ποὺ τὸ σύστημα αὐτὸ ὑπέστη ἀρκετὰς τροποποιήσεις καὶ τελικῶς τὸ 1947 κατηργήθη. Οἱ προαγωγαὶ μετέπειτα ἐγένοντο μὲ βάσιν τὸ πρῶτον σύστημα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἐμειώθη, συμφώνως πρὸς τὴν εἰσήγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ λόρδου Ooaksey, εἰς τέσσερα χρόνια διὰ τοὺς ἀστυφύλακας καὶ διὰ τοὺς ἀρχιφύλακας εἰς δύο. Θεωρητικῶς ἕνας ἔξυπνος νέος ἀστυφύλαξ μπορεῖ νὰ φθάσῃ στὸ βαθμὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου μετὰ ἀπὸ ἑξαετῆ ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν πρᾶξιν πολὺ λίγοι ἐπιτυγχάνουν τέτοια προαγωγὴ τόσο σύντομα. Ἐξ ἄλλου, μὲ τὸ σύστημα ποὺ ἰσχύει, μπορεῖ ὁ ἀστυφύλαξ, ἔστω κι' ἂν ἔχῃ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν, νὰ γίνῃ μιὰ μέρα ἀρχιφύλαξ, πρᾶγμα ποὺ ἐξαφανίζει τὴν φθοροποιὸν ἀπελπισίαν τοῦ προηγουμένου συστήματος.

Τὸ σύστημα προαγωγῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας ἀκολουθεῖται, μὲ

μερικὰς τροποποιήσεις καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα Σώματα. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καθορίζει τὴν ἀπαιτουμένην προϋπηρεσίαν καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων Σωμάτων διενεργοῦν τοὺς διαγωνισμοὺς καὶ ἀποφασίζουν διὰ τὰς προαγωγάς. Εἰς τὰ μεγαλύτερα Σώματα αἱ προαγωγαὶ ἀποφασίζονται ὑπὸ Συμβουλίων, ἀποτελουμένων ἀπὸ ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς αὐτῶν, ἐνῷ εἰς τὰ μικρότερα ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Ἀρχηγοὺς αὐτῶν. Προκειμένου περὶ Σωμάτων Κομητειῶν, οἱ προαγωγαὶ πρέπει νὰ ἐγκριθοῦν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἐπιτροπὴν (Watch Committee). Εἰς ὅλα τ' ἄλλα Σώματα οἱ Ἀρχηγοὶ ἔχουν εἰς τὸ θέμα αὐτὸ τὴν τελευταίαν λέξιν.

Ἕνα ἄλλο ἀσθενὲς σημεῖον τῶν προπολεμικῶν συστημάτων προαγωγῆς ἦτο, ὅτι διὰ τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν πινάκων προαγωγῆς ἐπελέγοντο μὲν οἱ ἱκανοί, δὲν ἐξησφαλίζετο ὅμως τὸ ὅτι αὐτοὶ ποὺ ἐπετύγχανον εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ ἐξελέγοντο ἀκολούθως θὰ ἦσαν καὶ οἱ ἱκανοὶ διὰ νὰ ἐκτελέσουν ἀποδοτικῶς τὰ νέα των καθήκοντα. Ἡ ἔλλειψις ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διοίκησιν καὶ τὰς πολλαπλὰς ἀστυνομικὰς ἁρμοδιότητας, ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους λόγους ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἀνεζητήθησαν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρων θέσεων ἄνδρες ἐκτὸς τῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ πρώτη προσπάθεια διὰ τὴν καθιέρωσιν ἐκπαιδεύσεως ἀνωτέρων ἔγινε τὸ 1933 ἀπὸ τὸν Λόρδο Τρέντσαρντ, (Lord Trenchard), τότε Ἀρχηγὸν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας. Σκοπὸς του ἦτο πρῶτον ἡ δημιουργία στελεχῶν, διότι ἔτσι μόνον θὰ μποροῦσε νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐπάρκειαν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας, καὶ δεύτερον ἡ ἐνθάρρυνσις νέων μὲ πανεπιστημιακὴν μόρφωσιν νὰ καταταγοῦν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἀστυνομίας, μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ ἔχουν παρομοίαν ἐξέλιξιν, ὅπως καὶ εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις. Ἔτσι ἵδρυσε τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν τοῦ Χέντον (Police College at Hendon). Ἐκεῖ οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ὑφίσταντο πλήρη ἐκπαίδευσιν ἐπὶ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν θεμάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ θεμάτων ἡγεσίας, ποὺ θὰ τοὺς βοηθοῦσε νὰ γίνουν κατάλληλοι διὰ τὰ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν. Εἰς τὴν Σχολὴν ἐγίνοντο δεκτοί, εἰς ἀναλογίαν ἑνὸς τρίτου περίπου τῶν ἐκπαιδευομένων, καὶ «εἰδικῶς ἐπιλεγόμενοι» ἄνευ ἀστυνομικῆς προϋπηρεσίας.

Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὸ Χέντον διαρκοῦσε δύο χρόνια καὶ περιελάμβανε πανεπιστημιακά, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θέματα. Τὰ τεχνικὰ θέματα ἀνελύοντο ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, διότι ἔτσι ἐνομίσθη δυνατὸν νὰ πληρωθῇ τὸ κενὸν ποὺ ἐδημιουργοῦσε εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ ἔλλειψις τῆς πραγματικῆς ἀστυνομικῆς πείρας. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκπαιδεύσεως, οἱ ἐκπαιδευόμενοι ὑφίσταντο ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν διδαχθέντων. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες ὠνομάζοντο Ὑπαστυνόμοι Τμημάτων (Junior Station Inspectors) μὲ μιὰ καλὴ προοπτικὴ διὰ σύντομον προαγωγήν. Ἕνας ἀριθμὸς ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας σήμερον τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Σχολὴν τοῦ Χέντον.

Τὸ σύστημα αὐτὸ ἐπέτυχε τοὐλάχιστον νὰ «σπάσῃ» τὰς ἀντιρρήσεις τῶν Ἀστυνομικῶν Ἐπιτροπῶν (Police Authorities) ἐπὶ τῆς προαγωγῆς τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς, ἀντιρρήσεις ποὺ ἀποτελοῦσαν δυσυπέρβλητον ἐμπόδιον γιὰ ἕνα αἰῶνα. Πλὴν ὅμως, ἐμείωσε κατὰ πολὺ τὴν εὐγενῆ ἅμιλλα τοῦ μεγάλου ὄγκου τῶν ἀστυνομικῶν. Ἀπὸ τοὺς 189 ποὺ ἀπεφοίτησαν ἀπὸ τὴν Σχολὴν τοῦ Χέντον, μόνον οἱ 92 ἔμειναν εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀστυνομίαν, παρ' ὅτι ἀρχικῶς τὸ Χέντον προωρίζετο νὰ ἐκπαιδεύῃ ἀξιωματικοὺς ἀποκλειστικῶς δι' αὐτήν.

Οἱ ἀστυφύλακες καὶ ἀρχιφύλακες δὲν «χώνεψαν» τοὺς νεαροὺς ἀποφοίτους τοῦ Χέντον, ποὺ τοὺς κάθησαν «στὸ σβέρκο», ὡς Ὑπαστυνόμοι. Ἔτσι ὁ τότε ἀναφαινόμενος εἰς τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα παγκόσμιος πόλεμος προετοίμασε τὸ τέλος τοῦ πειράματος τοῦ Λόρδου Τρέντσαρντ, ποὺ συνετελέσθη τὸ 1939.

Οἱ κατώτεροι βαθμοὶ τῆς Ἀστυνομίας ἐναντιώθησαν εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Χέντον. Ἐπίστευαν ὅτι προκαλοῦσε καθυστέρησιν τῆς προαγωγῆς κάθε ἄλλου ἀστυ-

νομικοῦ ποὺ δὲν ἐφοίτησε σ' αὐτὸ καὶ διότι ἀπεχθάνοντο τὴν ἰδέαν χρησιμοποιήσεως ἐξωαστυνομικῶν νέων χωρὶς ἀστυνομικὴν πεῖραν. Δὲν μποροῦσαν νὰ ἀνθέξουν τὸ παραμέρισμα «ἐγκλιματισμένων» ἀστυνομικῶν καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν χάριν τῶν νεοεισερχομένων. Ἀντιπαθοῦσαν, ὄχι ὅμως ἔντονα, τὴ δημιουργία «τάξεων ἀξιωματικῶν», καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἐδέχοντο τὸν Ἀρχηγὸν των προερχόμενον ἐκ τῶν «ἔξω», δὲν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ δεχθοῦν «διωρισμένους ἀξιωματικοὺς» μὲ τὴ στρατιωτικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου, τῶν ἄλλων βαθμῶν.

Ἐνῷ μερικὰ σημεῖα τῶν ἀντιρρήσεων τῆς Ἀστυνομικῆς Συνομοσπονδίας ἦσαν ἀδικαιολόγητα, εἶχον ἀπόλυτον δίκαιον ποὺ ἐπέμειναν εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ πεῖρα εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀπέκρουαν τὴν δημιουργίαν στρατιωτικῶν χαρακτηριστικῶν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ὅσο τέλεια κι' ἂν ἦτο ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὸ Χέντον, δὲν ἦτο ἀρκετὴ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν πεῖραν ποὺ δίνει τὸ βαρὺ ἀστυνομικὸν ἔργον. Ἕνας Ὑπαστυνόμος π.χ. πρέπει νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ κατευθύνῃ καὶ νὰ συμβουλεύῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς τὰ καθημερινὰ προβλήματα καὶ καθήκοντά των. Καμμιὰ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις δὲν μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ σ' αὐτὸν τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς γνώσεις νὰ ἀνταποκριθῇ σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι «πολιτικὴ» ὀργάνωσις. Ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται πειθαρχία εἰς τοὺς ἀνωτέρους, ἀλλὰ οἱ ἀνώτεροι δὲν πρέπει ν' ἀποτελοῦν ξεχωριστὴ καὶ ἐντελῶς διάφορον «τάξιν», ὅπως εἰς τὸν στρατόν. Ὁ ὁμοιομορφία εἰς τὸν τρόπον τοῦ «σκέπτεσθαι» καὶ ἡ κοινὴ λογικὴ εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ Χέντον, ἀποτελοῦσε σαφῆ τάσιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, ὥστε αἱ αἰτιάσεις ποὺ ἀνεφέρθησαν νὰ εἶναι δικαιολογημέναι. (Συνεχίζεται)

Στὸν ἥρωα Αὐξεντίου

Μεριάστε ὄρη καὶ βουνὰ καὶ σεῖς νησιὰ τοῦ Αἰγαίου,
γιὰ νὰ φανῇ ἡ Κύπρος μας ἡ αἱματοβαμμένη.
Νὰ ἰδοῦμε τὰ ψηλὰ βουνὰ τὰ χιονοσκεπασμένα,
ποὺ εἶναι ταμπούρια δυνατά, τοῦ Διγενῆ λημέρια.
Ἐκεῖ ψηλὰ στὸ Τρόοδος πολλὰ ντουφέκια πέφτουν
κι' ἀχολογοῦν οἱ ρεματιές, κι' ἀντιβογγοῦν οἱ λόγγοι.
Ὁ Αὐξεντίου μάχεται μόνος του σὰν λιοντάρι
πέφτουν τὰ βόλια γύρω του σὰν τὸ πυκνὸ χαλάζι
κι' ἐκεῖνος σὰν ἡμίθεος ὁλόρθος πολεμάει.
Ὁλημερὶς ἐκτύπαγε τοῦ τύραννου τ' ἀσκέρια
καὶ στὸ ἡλιοβασίλεμα ἔγειρε τὸ κεφάλι.
Ἡ πλάκα ποὺ τὸ δέχθηκε λαμποκοπάει σὰν ἥλιος
καὶ φωτολούζει τὸ κορμὶ τοῦ ἥρωα ποὺ πέφτει.
Μεριάζουνε τὰ σύννεφα, παύουν τ' ἀστροπελέκια
καὶ ἡ ψυχὴ του ἀνάλαφρα στὸν οὐρανὸ πετάει.
Ἀναγαλλιάζουν οἱ ψυχὲς στοῦ ἥρωα τὸ διάβα
καὶ ἄγγελοι λευκόφοροι μὲ ἄνθια τὸν στολίζουν.
Ὁ Λεωνίδας χαίρεται, τὸν ἥρωα ἀγκαλιάζει
κι' ὁ Διάκος ὁλοδάφνινο στεφάνι τοῦ φοράει.

Π. Παπαρρηγόπουλος

ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΑ ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ

— ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΕΝΟΧΟΥ ΔΙ' ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΟΣ ΕΜΦΑΝΙΣΘΕΝΤΟΣ ΕΠΙ ΧΑΡΤΟΥ —

Τοῦ παρὰ τῇ Δ/νσει Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπαστυνόμου Β'
κ. **ΣΩΤ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΡΟΥ**

Γνωστὸν τυγχάνει τοῖς πᾶσιν ὅτι, ἡ ἀνακάλυψις ἀγνώστων δραστῶν ἐγκλημάτων καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς αὐτῶν, ἐπιτυγχάνεται, ἐν τῇ Διευθύνσει Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐγκλήματος ἀνευρισκομένων μετὰ τῶν τοιούτων, τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τηρουμένων, τῶν σεσημασμένων κακοποιῶν.

Ἡ συμβολὴ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Δ.Ε.Υ. εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος εἶναι μεγίστη, τὸ μὲν διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν δραστῶν, ἱκανῶν εἰς ἀριθμόν, τὸ δὲ διὰ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν δραστῶν ἰδιαζόντως σοβαρῶν καὶ τὰ μάλα ἐνδιαφερόντων τὴν κοινωνίαν ἐγκλημάτων.

Ἡ ἀνακάλυψις, δακτυλοσκοπικῶς, τοῦ δράστου ἐγκλήματός τινος εἰς πλείστας τῶν περιπτώσεων ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν ἐξιχνίασιν, ἀνακριτικῶς, καὶ ἑτέρων ἐγκλημάτων τελεσθέντων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δράστου καὶ μήπω ἐξιχνιασθέντων.

Ὅθεν ἡ ἐπισταμένη συλλογὴ τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐγκλήματος ἰχνῶν καθίσταται ὁ ἀπαραίτητος παράγων, ὁ ὁποῖος θὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀφεθέντων ὑπὸ τοῦ δράστου ἀποτυπωμάτων καὶ εἰς τὴν περαιτέρω μελέτην. Ἄλλως τε εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατατείνει ἡ σχολαστικότης τῆς διερευνήσεως τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος ἡ ἐπιδεικνυομένη ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ διερευνητοῦ.

Ἡ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἀδικήματος ἐνεργουμένη διερεύνησις, ἀποσκοπεῖ κυρίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἐμφάνισιν δέσμης θηλογράμμων ἀποτυπώματος, ἱκανῆς νὰ παράσχῃ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ἐπὶ τῆς παραβολῆς τῶν ὁποίων μετὰ τῶν τοιούτων τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τηρουμένων ἀποτυπωμάτων θὰ στηριχθῇ ἡ ἀπόδειξις τῆς ταυτότητος αὐτῶν. Κατ' ἀκολουθίαν βεβαιοῦται καὶ ἡ παρουσία τοῦ ὑπόπτου ἐν τῷ τόπῳ τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

Διδάσκεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ εἶναι ἐκ τῆς πρακτικῆς ἐπιβεβαιωμένον, ὅτι τὰ εἰς τὰς λείας, στιλπνὰς καὶ συνεχεῖς ἐπιφανείας ἀφιέμενα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἶναι τὰ πλέον ἐκμεταλλεύσιμα. Τὰ ἐπὶ ἑτέρας ἐπιφανείας ἀνευρισκόμενα καὶ ἐμφανιζόμενα ἀποτυπώματα, δὲν παρέχουσι τὰ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα χαρακτηριστικὰ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν σύγκρισιν. Παρ' ἡμῖν κατὰ Μάϊον 1956 ἐπετεύχθη ἡ ἀνακάλυψις ἀγνώστου ἐνόχου διὰ τοῦ, ἐπὶ τεμαχίου χάρτου, ἐμφανισθέντος ἀποτυπώματος τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος αὐτοῦ. Ἡ περίπτωσις αὕτη εἶναι ἐκ τῶν σπανίως παρουσιαζομένων καὶ ἐκ τῶν πλέον ἐπιτυχῶν, τόσον μᾶλλον, καθ' ὅσον ὁ δράστης γνώστης τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀποδεικτικοῦ μέσου τῶν ἀποτυπωμάτων, εἶχεν λάβει, μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν ἐγκαταλείψεως τῶν ἀποτυπωμάτων του ἐν τῷ χώρῳ τῆς δράσεώς του.

Τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀναφέρω κατωτέρω : Κατὰ Ἰανουάριον 1956 καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ὥρας 19—22 τῶν Κυριακῶν, σοβαραὶ κλοπαὶ διὰ ρήξεως διεπράττοντο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ΙΒ' καὶ ΚΗ' Ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ ἀλλαχοῦ. Οἱ δράσται διέφευγον τῶν χειρῶν τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν, δρῶντες εἰς διάφορα ἑκάστοτε σημεῖα τῆς Πρωτευούσης καὶ τῶν Προαστείων. Ἐλάμβανον ὅλας τὰς δυνατὰς προφυλάξεις, ἐπισημαίνοντες ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τῆς ἐπιχειρήσεώς των καὶ παρακάμπτοντες ταῦτα. Οὐδεμία ἔνδειξις ὑπεβοήθει. Ἡ ἐξέτασις τοῦ

Modus Operandi δὲν ἀπέδωσεν ἐν προκειμένῳ. Τὴν 9/1/1956 τὸ ΙΒ' Παράρτημα 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν ἀνέφερεν διὰ τηλεφωνήματος τῇ Δ.Ε.Υ. περὶ τῆς ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ε.Κ. ὁδὸς Ζ. 10 γενομένης κλοπῆς. 'Αρμόδιον συνεργεῖον διερευνήσεως ἀπεστάλη ἀμέσως. Συνήχθη ὅτι, ἄγνωστος εἰσελθὼν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 19.30'—22 ὥρας τῆς 9/1/1956, διὰ θραύσεως τοῦ πρὸς τὸν κῆπον παραθύρου, εἰς τὸ ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα τοῦ ἀνωτέρω, ἀφήρεσεν (30) τριάκοντα λίρας 'Αγγλίας χρυσᾶς, τριάκοντα (30) χαρτονομίσματα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, τεσσαράκοντα ἓξ (46) χαρτονομίσματα τῶν πεντήκοντα δραχμῶν, δύο (2) κοσμήματα ἐκ χρυσοῦ πεποικιλμένα διὰ πολυτίμων λίθων καὶ δύο αὐτομάτους γραφίδας συνολικῆς ἀξίας 18.000 δραχμῶν. 'Απελθὼν διὰ τῆς δι' ἧς εἰσῆλθεν ὁδοῦ, ἐγκατέλειψεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου δύο τεμάχια ὑφάσματος εὐτελοῦς ἀξίας, μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸν παθόντα. Δι' αὐτῶν προφανῶς ὁ δράστης ἀπήλειψεν τὰ ἀποτυπώματά του, μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐν τῷ διαμερίσματι δράσεώς του. Καὶ εἶχεν καλῶς ὑπηρετήσει ἑαυτόν. Οὐδαμοῦ ἀνευρέθησαν ἀποτυπώματα πλὴν δύο μικρῶν τμημάτων ἐπὶ ἐρεισινώτου καθίσματος καὶ τούτων ἀνηκόντων εἰς τὸν παθόντα. 'Ανευρέθη ὅμως ἐγκαταλελειμμένον ἐν μέσῳ τοῦ ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἀπορριφθέντος καὶ ἐρευνηθέντος ἱματισμοῦ τὸ μικρὸν τεμάχιον χάρτου, διαστάσεων 12Χ20 ἑκ. τοῦ μέτρου, εἰς ὃ ὁ παθὼν εἶχεν θέσει τὰ χρυσᾶ νομίσματα. Τὸ τεμάχιον τοῦτο τοῦ χάρτου ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ δράστου καὶ ὡς ἄχρηστον αὐτῷ, ἀλλὰ κυρίως καὶ ὡς δυνάμενον, ἀνευρισκόμενον ἐπ' αὐτοῦ, νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ, καθ'ὅσον ἔφερεν γεγραμμένας διὰ χειρὸς ἄλλης ἢ τοῦ δράστου λέξεις τινάς. Παρέμεινεν τὸ μόνον ἐκμεταλλεύσιμον στοιχεῖον, κατόπιν τῆς ἀποδείξεως ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου ἐμφανισθέντα ἀποτυπώματα ἀνῆκον εἰς τὸν παθόντα. 'Ο χάρτης προσεκομίσθη εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς Δ.Ε.Υ. καὶ παρεδόθη εἰς τὸ Χημικὸν Τμῆμα δι' ἐπεξεργασίαν. Ὑπεβλήθη εἰς χημικὴν ἐπεξεργασίαν διὰ τῆς νεωστὶ ἐφαρμοζομένης μεθόδου χρήσεως ΝΙΝΥΔΡΙΝΗΣ (1). 'Επ' αὐτοῦ ἐνεφανίσθη τμῆμα δακτυλοσκοπικοῦ ἀποτυπώματος. Τοῦτο εἶχεν εὐδιακρίτους τὰς θηλοειδεῖς γραμμὰς καὶ ἦτο πρόσφορον πρὸς διαπίστωσιν ταυτότητος.

Διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐμφανισθέντος ἀποτυπώματος πρὸς τὰ ἀποτυπώματα ὑπόπτων ἀτόμων, ἀνεκαλύφθη ὁ ἄγνωστος δράστης, ὅστις καὶ ὡμολόγησεν τὴν ἐνοχήν του.

Παρατίθεται κατωτέρω ἐν μεγεθύνσει τὸ ἐμφανισθέν, ἐπὶ τοῦ ἀνευρεθέντος εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος χάρτου, δακτυλικὸν ἀποτύπωμα καὶ τὸ εἰς αὐτὸ ἀντιστοιχοῦν τμῆμα ἀποτυπώματος τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος τοῦ ὑπόπτου Σ.Σ. προσεσημασμένου ἐπὶ κλοπαΐς ἐν τῇ Δ.Ε.Υ. 'Εκ τῆς ἀντιπαραβολῆς καταδεικνύεται, ὅτι τὸ ἐμφανισθὲν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀποτύπωμα εἶναι τοῦ αὐτοῦ τύπου Loop (Ulnar) πρὸς τὸ τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος τοῦ σεσημασμένου Σ.Σ. καὶ ὅτι, δέκα πέντε (15) ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα τοῦ ἐμφανισθέντος ἀποτυπώματος ταὐτίζονται ἀπολύτως πρὸς ἰσάριθμα τοῦ ἀποτυπώματος τοῦ ὑπόπτου. Τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς : (Συγκρίνατε πίνακας Α' καὶ Β' εἰκὼν 1).

1) Διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 1 σημειοῦται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀποτυπωμάτων δίχαλον κατερχόμενον.

2) 'Εκ τοῦ ἀνωτέρω σημείου, λαμβανομένου ὡς ἀφετηρίας, μετρῶντες πέντε γραμμὰς πρὸς τὰ ἔσω καὶ λοξῶς πρὸς τὰ κάτω, παρατηροῦμεν ἕτερον δίχαλον κατερχόμενον (ἀριθ. 2).

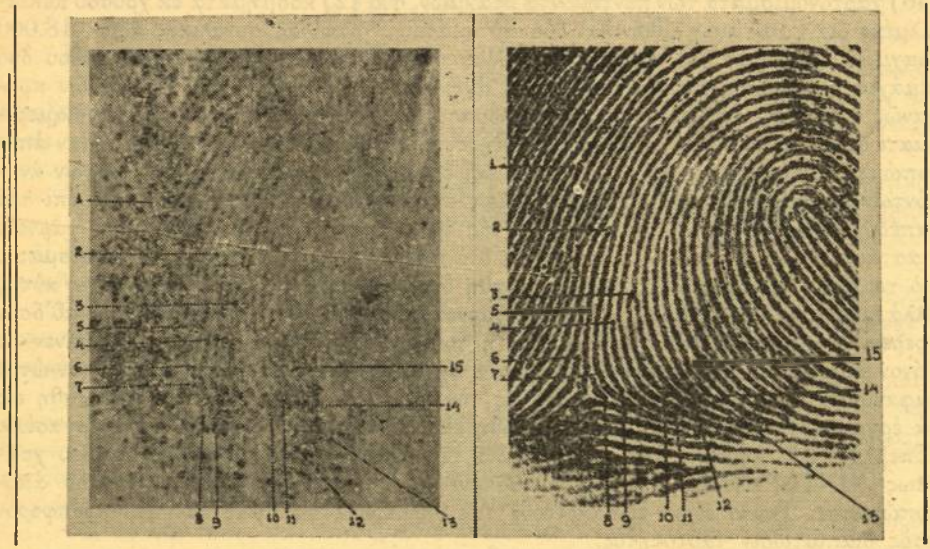
3) Μετὰ δύο γραμμὰς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω κοινοῦ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀποτυπωμά-

1. ΝΙΝΥΔΡΙΝΗ (C9 H4 O3. H2O). 'Ο χάρτης ἐμβαπτίζεται ἐν διαλύμματι Νινυδρίνης 1 % ἐν ἀκετόνῃ. Μετὰ πάροδον 1—2 ἡμερῶν ἐμφανίζεται τὸ λανθάνον ἀποτύπωμα μὲ ἰώδη ἀπόχρωσιν. (Εἰς δ.άστημα μικρότερον τῶν 2 ἡμερῶν ἐὰν ἐκτεθῇ εἰς ὑψηλοτέραν θερμοκρασίαν 50—100° C).

των χαρακτηριστικοῦ σημείου καὶ πρὸς τὰ κάτω παρατηροῦμεν ἕτερον δίχαλον κατερχόμενον (ἀριθ. 3).

4) 'Ομοίως ἐκ τοῦ ἀνωτέρω κοινοῦ ἰδιαιτέρου χαρακτηριστικοῦ σημείου μετρῶντες μίαν γραμμὴν πρὸς τὰ ἔξω καὶ ὀλίγον κάτω, συναντῶμεν γραμμὴν λήγουσαν (ἀριθ. 4).

Συνεχίζοντες οὕτω τὴν παρατήρησιν ἐπὶ τῶν πινάκων δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐκ τῶν (15) δέκα πέντε ἠριθμημένων κοινῶν χαρακτηριστικῶν ση-

A' B'

Εἰκὼν 1.

μείων, ὑπερεπαρκῶν διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητός των. 'Ο τόπος τοῦ ἀδικήματος ἐτηρήθη ἀνέπαφος.

'Η παρουσία ὅθεν τοῦ ὑπόπτου ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἀδικήματος ἀναντίλεκτος καθίσταται.

'Εκ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου στοιχείου ἐκκινήσασα ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ ἐπέτυχε νὰ διαλευκάνῃ καὶ τὰς ἑτέρας 12 κλοπὰς διὰ ῥήξεως, τὰς διαπραχθείσας κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δράσεως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐγκληματίου.

'Η ἐπιτυχία εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ταύτην ὀφείλεται εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐλαχίστου ἴχνους τοῦ ἀφεθέντος ἐπὶ τεμαχίου χάρτου, διὰ τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων διώξεως τοῦ ἐγκλήματος, τῶν ἐφαρμοζομένων ἐν τῇ Δ.Ε.Υ. 'Οσημέραι αἱ ἐμπειρικαὶ μέθοδοι ἀπωθοῦνται ἐν τῇ προβολῇ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων. Τὰ ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια καταλαμβάνουν τὴν θέσιν τοῦ ὑπερτάτου κατηγόρου ἢ συνηγόρου τοῦ ἐν τῷ κοινωνίᾳ ἀτόμου.

«...Καί μή χειρότερα...»

Ὑπὸ κ. **Γ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ**, Ἀρχιφύλακος

...Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία εἶναι ἐπίπονη καὶ πολυσύνθετη... Ἕνα σωρὸ συμβάντα δύσκολα καὶ εὔκολα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ἁπλᾶ καὶ σύνθετα, ἀποτελοῦν τὸ περιεχόμενό της... Ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νἄχῃ εὐρύτατο πεδίο γνώσεων καὶ ἀρκετὴ πεῖρα, γιὰ νὰ χειρισθῇ ἐπιδέξια τὶς περιπτώσεις ποὺ συναντᾷ... Μιὰ μάχη συνάπτεται κάθε μέρα, ἀπὸ τόνα πρωΐ ἴσαμε τἄλλο, ἀνάμεσα στὰ ὄργανα τοῦ Νόμου καὶ τοὺς παραβάτας του... Καὶ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες καὶ χτυπητὲς φάσεις αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνα τὶς διαβάζετε κάθε τόσο καὶ λιγάκι στὰ Ἀστυνομικὰ Δελτία καὶ στὶς ἐφημερίδες...

Ὅμως, παρὰ τὴ σοβαρότητά της, ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, ἔχει καὶ κάποια «φαιδρά», ποὺ δὲν γράφονται πουθενά, οὔτε ἀναφέρονται στὰ Δελτία... Διαδίδονται ἁπλῶς ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, σὰν μιὰ ἄγραφη παράδοση, ἐνδεικτικὴ τῆς νοοτροπίας τῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων... Ἔτσι καμμιὰ φορὰ οἱ Νόμοι, οἱ Διατάξεις, οἱ Κανονισμοί, οἱ Ἐπιστῆμες καὶ οἱ Τέχνες, ἀποδεικνύονται ἀνίσχυρες νὰ βοηθήσουν τὸν ἀστυνομικὸ κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων του...

Χρειάζεται κάποτε νὰ ξέρῃ καὶ τὰ πιὸ ἀπίθανα πράγματα... Ὅπως π.χ. πῶς πολλαπλασιάζονται, καὶ πῶς ἐξολοθρεύονται οἱ ποντικοί... Τί; Δὲν τὸ πιστεύετε;... Ἀκοῦστε λοιπὸν ἕνα «φαιδρό», «παραλειπόμενο» συμβάν, ποὺ μὲ ἀπασχόλησε κάποτε, καὶ θὰ καταλάβετε τὶ θέλω νὰ πῶ... ἢ μᾶλλον θὰ πῆτε κι' ἐσεῖς μαζί μου: «Μὴ χειρότερα»...

...Ἦταν τὸ πρῶτο βράδυ μετὰ τὴν ἀποφοίτησί μου ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴ Σχολὴ ποὺ ἀνελάμβανα καθήκοντα Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας, σ' ἕνα συνοικιακὸ Τμῆμα «κάπου στὸν Πειραιᾶ»... Καὶ μὲ συνεῖχε ἕνας φόβος κι' ἕνα ὑπηρεσιακὸ τράκ, σὰν αὐτὸ ποὺ πιάνει τοὺς καλλιτέχνες ὅταν πρωτανεβαίνουν στὴν σκηνή... Ἐννοιωθα πάνω στὴν πλάτη μου ἕνα θεόρατο βάρος καὶ ἔβαζα ὅλα μου τὰ δυνατὰ νὰ τὸ κρατήσω, χωρὶς νὰ καμφθῶ...

Μιὰ ὥρα πρίν, ἕνας σοβαρὸς τραυματισμὸς μ' ἔκανε νὰ καρδιοχτυπήσω ἀπὸ ἀγωνία, μπροστὰ στὰ βιβλία, τὶς ἐκθέσεις, τὸ δράστη, τὸν παθόντα καὶ τοὺς μάρτυρες... Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφτανε ἡ ψυχική μου αὐτὴ δοκιμασία εἶχα καὶ τὸ κουδοῦνι τοῦ Διοικητοῦ μου, ποὺ ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα θὰ κτυποῦσε ξερά, γιὰ νὰ μὲ καλέσῃ κοντά του, καὶ ν' ἀκούσω τὴν πρώτη ἐπίπληξη ἢ τὸν πρῶτο ἔπαινο, γιὰ μιὰ ἀστυνομική μου ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν τώρα ἔκρινε μόνος μέσα στὸ ἥσυχο γραφεῖο του... Θἄταν ἀρά γε σύμφωνα μὲ τοὺς τύπους τὰ χαρτιὰ ποὺ συνέταξα; Μὴν ὑπῆρχε ἴσως κάποια παράλειψις;...

Καὶ περιμένοντας αὐτὸ τὸ ἰδιόρρυθμο κουδούνισμα μοῦ φαίνονταν αἰῶνες ἀτέλειωτοι τὰ λεπτὰ ποὺ κυλοῦσαν...

«Ἄχ! τώρα θὰ χτυπήσῃ!!!»

Ὅμως, ἀντὶ γιὰ τὸ κουδοῦνι τοῦ Διοικητοῦ μου, ἐβρόντηξεν ἡ πόρτα... καί, πάνω στὴν ὥρα, ἐμπῆκεν ἐκεῖνος...

Ἐμπῆκε... τρόπος τοῦ λέγειν δηλαδή... Γιατὶ αὐτὸς ὁ χριστιανὸς μᾶλλον εἰσόρμησε... καὶ μάλιστα ἀπειλητικὸς καὶ ἀσθμαίνων...

Ἦταν ἕνας μεσόκοπος ἐργατικός, ἀγριεμμένος καὶ κεραυνοβολῶν μὲ τὸ βλέμμα του, ἐμένα καὶ τὸ γραφεῖο μου...

Στάθηκε μπροστά μου ὄρθιος κι' ἐπιβλητικός, πῆρε μιὰ βαθειὰ ἀναπνοή, σκούπισε τὸν ἱδρῶτά του μὲ τὸ δεξὶ μανίκι τοῦ σακκακιοῦ του, ἔβηξε δυνατά, κι' ὕστερα ἔμεινε ἄφωνος καὶ βλοσυρός, σὰν πατέρας ποὺ ἀναζητεῖ τὸ διαφθορέα τῆς κόρης του...

...Κάποιον ἀόριστο φόβο ἔννοιωσα μέσα μου... Ξέχασα ἐν «ριπῇ ὀφθαλμοῦ» καὶ τὸν τραυματισμὸ καὶ τὸ κουδούνισμα τοῦ Διοικητοῦ μου, καὶ συμμαζεμένος καὶ προσεκτικὸς τόλμησα νὰ τὸν ρωτήσω τὶ τοῦ συνέβαινε... Ἀμέσως ὅμως τὸ μετάνοιωσα ποῦκανα αὐτὴ τὴν ἀδιάκριτη ἐρώτηση, γιατὶ ὁ φίλος πῆρε ὕφος καὶ πόζα τουλάχιστον Εἰσαγγελέως, κι' ἄρχισε τὸν φιλιππικό του, κουνῶντας ὁλοένα στὸν ἀγέρα τὴν πελώρια χερούκλα του...

Καὶ καθὼς τὸν ἄκουγα αἰστανόμουνα τὸν ἑαυτό μου μᾶλλον κατηγορούμενο, γιὰ κάποιο φριχτὸ κακούργημα ποὖχα κάνει... Καὶ περίμενα πότε θὰ τελείωνε αὐτός, γιὰ νὰ σκεφτῶ τὶ περίπου θὰ εὕρισκα νὰ ἀπολογηθῶ, ζητῶντας μὲ ταπείνωση τὴν προθεσμία ὑποβολῆς τῆς ἀπολογίας μου, ποὺ παρέχει ἡ Ποινικὴ Δικονομία σὲ κάθε κατηγορούμενο...

—«Πρόσεξε καλά, κύριε Ἀστυνόμε, πρόσεξε εἶπα, γιατὶ ἀλλοιῶς, δὲν ξέρω » κι' ἐγὼ τὶ μπορῶ νὰ κάνω πάνω στὴν ἀπελπισία μου... Πρέπει νὰ βιαστῇς νὰ ἐπέμ- » βῃς τώρα... Γιατὶ ἂν δὲν βιαστῇς ἔχουμε κι' ἐμεῖς τοὺς ἀνθρώπους μας, καὶ τὸν » τρόπο μας νὰ σὲ ἀναγκάσουμε...».

Εὐτυχῶς στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμή, γιὰ νὰ σκουπίσῃ μὲ τὸ μανίκι του πάλι τὸ ἱδρωμένο μέτωπό του, ὁπότε βρῆκα κι' ἐγὼ τὴν εὐκαιρία καὶ τὸ θάρρος νὰ ρωτήσω :

—«Μὰ πέστε μου πρῶτα τί ζητᾶτε...».

Μὲ καθήλωσε στὴ θέση μου μὲ τὸν κεραυνὸ τοῦ βλέμματός του, καὶ ὑψώνοντας μὲ μεγαλοπρέπεια τὸ χέρι του στὸν ἀγέρα βρυχήθηκε :

«...Ἂν ἔχῃς φιλότιμο, θὰ μὲ βοηθήσῃς... Ἀλλοιῶς...» καὶ σταμάτησε, ἀφήνοντας νὰ ἐννοηθῇ ὅτι φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα θὰ συνέβαιναν, ἂν τυχὸν ἐγὼ δὲν εἶχα τὸ κεκανονισμένο φιλότιμο...

Μὰ δόξα τῷ Θεῷ, εἶχα ἀρκετὸ ἀπ' αὐτό, κι' ἔτσι—πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον—δὲν διέτρεχα ἄμεσο κίνδυνο...

Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ εἶχα μαζὶ ἐκ φύσεως καὶ τὴν ὑπομονὴ τοῦ γνωστοῦ, συμπαθητικοῦ τετραπόδου...

Ἀλλὰ καὶ ἡ Σχολὴ μοῦ εἶχε δώσει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ψυχικὰ ἐφόδια, ποὺ χρειάζονται σὲ κάτι τέτοιες στιγμές...

Ὅπως καὶ ἂν εἶχε τὸ πρᾶγμα ὅμως ἡ θέση μου ἦταν δύσκολη, καὶ ἡ περιέργειά μου ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο...

Ἂν συνέβαινε κάτι τέτοιο σ' ἕνα ὁποιοδήποτε ἄλλο γραφεῖο, ἴσως ὁ μυστηριώδης μεσόκοπος νὰ μὴν εἶχε τὴν εὐχέρεια νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ φερθῇ ἔτσι... Μὰ στὸ Γραφεῖο Ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας δὲν ὑπάρχουν νεῦρα, πάθη, προκαταλήψεις, συναισθήματα ὀργῆς... Ἔτσι ξανακυττάζοντας (πιὸ θαρρετὰ τώρα) τὸν συνομιλητή μου κατάματα, τοῦ εἶπα ὅσο μποροῦσα πιὸ μαλακὰ κι' εὐγενικά :

—«Εἶμαι στὴ διάθεσί σας, κύριε... Ἀλλά, παρακαλῶ, πρῶτα καθῆστε...» καὶ τοὔδειξα ἕνα κάθισμα...

Ἡ στάση μου τὸν ἐξέπληξε... Ἀλλὰ γιὰ μιὰ μονάχα στιγμή... Γιατὶ ἀμέσως χωρὶς νὰ καθήσῃ, χωρὶς νὰ πάψῃ νὰ κινῇ τὸ χέρι του, χωρὶς νὰ χαλαρώσῃ καθόλου τοὺς μῦς τοῦ ἀγριεμένου προσώπου του, ξαναπῆρε φόρα καὶ ξανάρχισε :

—«Τὸ λοιπόν ξαναλέω: θὰ μὲ βοηθήσῃς; ναί; ἢ ὄχι;...»

Μὰ κείνη τὴ στιγμὴ ἀκούστηκε τὸ κουδοῦνι τοῦ Διοικητοῦ μου, ποὺ διέκοψε ἀπότομα τὴν ἀγόρευση τοῦ ἔξαλλου ρήτορα...

Κτυπῶντας διακριτικὰ τὴν πόρτα τοῦ Διοικητοῦ μου, αἰστάνθηκα στὸ μέτωπό μου ἕναν ἐλαφρὸ κρύο ἱδρῶτα, ἐνῷ ἡ καρδιά μου ξανάρχισε νὰ κτυπᾷ γρήγορα...

Ἀλλὰ τὸ γαληνεμένο χαμόγελό του, καὶ τὸ «εὐχαριστῶ» ποὺ μοῦ εἶπε ὅταν τελείωσα τὴν ἀναφορά μου, ἦταν σημάδια καλά. Τὸν εἶχα εὐχαριστήσει. Τοῦ εἶχα κάνει, φαίνεται, καλὴ ἐντύπωση...

Μ' ἀνάλαφρη καρδιὰ ξαναγύρισα στὸ γραφεῖό μου, ὅπου ξαναβρῆκα τὸν παράξενο ἐπισκέπτη μου, ἀγανακτισμένο, καὶ διατεθειμένο νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁπωσδήποτε μ' ὁποιονδήποτε τρόπο...

Τοῦ ζήτησα εὐγενικὰ συγγνώμη καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ συνεχίσῃ...

«...Τὸν ξέρεις τὸν Βαγγέλη τὸν μανάβη, κυρ-'Αστυνόμε; Αὐτὸν τὸν ἀσουλού-» πωτο καὶ ἀχώνευτο ἄντρα, ποὺ ἀνάθεμα τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ τόν γνώρισα... » Εἶναι ὁ σπιτονοικοκύρης μου... μᾶλλον ὁ βασανιστής μου... ὁ φύλακας τῆς φυλα-» κῆς μου, ποὺ νὰ μὴ δῇ χαῖρι καὶ προκοπὴ στὴ ζήση του... Μένω στὸ σπίτι του... » Καὶ τὶ σπίτι!!! Χμμμ!... σπίτι νὰ σοῦ πετύχῃ, ἔξω ἀπὸ λόγου σου!!! Κύτταξε, » κὺρ-'Αστυνόμε, τὰ παπούτσιά μου, κύτταξε τὰ ροῦχά μου εἶναι καταφαγωμένα... » Πρόσεχε τὶ σοῦ λέω, γιατὶ ἀλλοιῶς ἀπὸ σᾶς θὰ ζητήσω ἀποζημίωση...».

Καὶ γιατί ὄχι;... Τὸ σωστό, σωστό... 'Αφοῦ ἄκουγα τὴν καταδίκη μου ὡς κατηγορούμενος, ἦταν ἐπόμενο νὰ πληρώσω καὶ ἀποζημίωση...

Ἄρχισα νὰ αἰστάνωμαι κάπως ἄσχημα καὶ πάλι...

Μὰ ὁ φίλος μας τὸ χαβαδάκι του :

—«Θέλω τὸ λοιπόν, κυρ-'Αστυνόμε, νὰ πᾶμε μαζὶ—τώρα ὅμως—σ' αὐτὸ » τὸ σπίτι... καὶ τότε θὰ δῇς πόσο μεγάλο εἶναι τὸ δίκηο μου... Γιατί, μὰ τὴν πίστη » μου, μέχρι σήμερα, στὰ σαράντα μου χρόνια, δὲν συνάντησα τέτοιο κακό... Κι' » ὕστερα σοῦ λέει φταίει ὁ φονηᾶς... Πίσω μου σ' ἔχω 'ξαποδῶ...»

Αὐτὴ ἡ ἀκατάσχετη φλυαρία ἄρχισε κάπως νὰ μ' ἐκνευρίζῃ, καὶ τὸν παρακά-» λεσα —πάντα μ' εὐγένεια—νὰ μοῦ πῇ ἐπὶ τέλους τὶ τοῦ συνέβαινε.

—«Μὴ βιάζεσαι, κυρ-'Αστυνόμε... Τί πὰ νὰ πῇ ἔχεις δουλειά; Κι' αὐτὴ δου-» λειά σου εἶναι... Καὶ μάλιστα σοβαρή... Πρέπει νἄρθῃς κι' ἐσὺ στὸ σπίτι... νὰ δῇς » τὴν κάμαρή μου... Κι' ὕστερα κόπιασε νὰ μοῦ πῇς ἂν αὐτὴ εἶναι κάμαρη ποὺ μέ-» νουν ἄνθρωποι, ἢ κλούβα ποὺ κατοικοῦν θεριά... Καὶ γιὰ νὰ πᾶνε καλὰ τὰ πράγ-» ματα πρέπει νὰ φροντίσετε νὰ βρῆτε κανένα θηριοδαμαστή, προτοῦ χάσω τὴν ὑπο-» μονή μου καὶ δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τὶ μπορῶ νὰ κάνω, ἔτσι ποὺ μὲ καταντήσατε...».

Δὲν ἤξερα τὶ ἔπρεπε νὰ κάνω σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση... Ἡ περιέργειά μου εἶχε φτάσει στὸ κατακόρυφο, καθὼς ἐκεῖνος συνέχιζε ὁλοένα περισσότερο θυμωμένος:

— «Πρὶν πᾶμε κυρ-'Αστυνόμε στὸ σπίτι, ἄκου τί θὰ σοῦ πῶ, γιὰ νὰ μπορέ-» σῃς νὰ λάβῃς τὰ μέτρα σου...Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἂν θὰ ἔχῃς κι' ἐσὺ τὴν ἴδια τύχη μὲ » μένα, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μ' ἐνδιαφέρει εἶναι νὰ μοῦ τακτοποιήσῃς τὴ δουλειά... » Αὐτὰ τὰ πράμματα δὲν ἔχουν μπέσα, οὔτε εἶναι ἀπ' αὐτὰ ποὺ ξέρεις, τὰ συνηθι-» σμένα δηλαδή. Εἶναι θεριὰ ἀνήμερα. Σκέψου ποὺ μέσα σὲ τρεῖς μέρες μοῦ φάγανε » τὸ πουκάμισο, καί, κύτταξε ἐδῶ, εἶπε σηκώνοντας τὸ μπατζάκι τοῦ πανταλονιοῦ » του, αὐτὲς οἱ πληγὲς γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ φροντίσῃς νὰ μὲ πᾷς στὸ Νοσοκομεῖο, εἶναι » πληγές, ἀπ' αὐτὰ τὰ καταραμένα τὰ θεριά...».

'Αλλὰ ἡ ὑπομονή μου εἶχε πιὰ ἐξαντληθῇ, καὶ μ' ἐπιτακτικὸ ὕφος τοῦ εἶπα :

— «Γιὰ τὸ Θεό, ἐπιτέλους τελειώνετε τὴν ἱστορία σας. Ποῦ θέλετε νὰ κατα-» λήξετε ; Τί θέλετε νὰ πῆτε τέλος πάντων» ;

Τὰ μάτια του ἄστραψαν καὶ κτυπῶντας μὲ δύναμη τὸ χέρι του πάνω στὸ τραπέζι, μοῦ ἀπάντησε :

— «Γιὰ πρόσεξε, 'Αστυνόμε...Πρόσεξε πῶς μοῦ μιλᾷς...Ξέρεις ποιὸς εἶμαι » ἐγώ ;...Ἔτσι βασανίζετε τὸν κοσμάκη καὶ δὲν τὸν ἀφήνετε νὰ ἡσυχάσῃ στὸ σπιτάκι » του...Γιατὶ ἂν ἤξερες τί θέλω νὰ πῶ, ἂν ἔβλεπες μὲ τὰ μάτια σου ὅ,τι εἶδα, δὲν θὰ » μίλαγες ἔτσι...'Αλλὰ τί ξέρεις ἐσὺ ἀπ' αὐτά ; 'Εσὺ ποὺ κάθεσαι ὅλη τὴν ἡμέρα » στὴν καρέκλα σου καὶ σὲ πληρώνουμε ἐμεῖς τὰ κορόϊδα...Σήμερα τὸ πρωΐ, ποὺ μὲ » βλέπεις ἐμένα, πέφτει ἐπάνω μου ἕνας θεόρατος σὰν θεριὸ νὰ...σὰν κι' ἐσένα ποὺ » λέει ὁ λόγος...Κι' ἀπ' τὸ φόβο μου ἔπεσα κάτω καὶ παραδόθηκα...'Αμ' ἦταν στιγμὴ » νὰ τοῦ ἀντισταθῶ!!! Θὰ μὲ καταξέσκιζε ὁ ἀφιλότιμος...'Αμ' πῶς ;

» Ναί, κυρ-'Αστυνόμε...Μάλιστα...Τί μὲ κυττᾶς σὰν χαζός ; Τὸν εἶδα μὲ τὰ » μάτια μου...».

— «Μά, ποιὸν λοιπὸν εἶδες ;» ρώτησα μὲ συγκρατημένη ἀνυπομονησία...

— «Τί κάνεις πὼς δὲν καταλαβαίνεις τόση ὥρα ;...τὸν κουφό...»

« Ναὶ ! κουφὸς ἦταν ρέ...Ποντικός..."Ενας ποντίκαρος πρῶτο μπόϊ... Γέμισε » τὸ σπίτι μου ποντικούς, κι' ἐσεῖς κοιμόσαστε...'Αμ' τί σᾶς νοιάζῃ ;..."Ομως προσέ- » χτε...Δὲν μπορεῖτε πιὰ νὰ κοροϊδεύετε τὸν κοσμάκη...Λάβετε τὰ μέτρα σας, » γιατὶ φεύγω τώρα καὶ πηγαίνω στὸν 'Υπουργὸ καὶ τότε ἀλλοίμονό σας...Θὰ σᾶς » στείλω ὅλους στὰ χωριά σας, νὰ σκάβετε τ' ἀμπέλια σας..."Η θὰ μοῦ βρῆτε ἄλλο » σπίτι, ἢ θὰ τοὺς μαζέψετε τώρα γιὰ νὰ ξεβρωμίσῃ ὁ τόπος...»

Τότε πλέον ἄρχισα νὰ συνέρχωμαι.

— «Μά, γιατί, κύριε, ζητᾶτε ἀπὸ τὴν 'Αστυνομία νὰ σᾶς καθαρίσῃ τὸ σπίτι » ἀπὸ τοὺς ποντικούς ; Σᾶς εἶπε κανεὶς ὅτι ἔχουμε τέτοια εἰδικότητα ;...»

"Εξαλλος τότε ὁ φίλος μας, φοβερὸς καὶ τρομερός, ἐβρυχήθηκε :

«...Ποντίκια εἶναι κύριε...Ποιὸς ἄλλος, ἐκτὸς ἀπὸ σᾶς, εἶναι ὑποχρεωμένος » νὰ τὰ μαζέψῃ ;...Κι' εἶσαι καὶ 'Αστυνόμος... Ντροπή σου... Τόσες ὧρες δὲν κατά- » λαβες λοιπόν ; Μοῦ ἔχουν κάνει τὴ ζωή μου μαύρη...ρεζίλι κατάντησα στὸ μαχαλά... » κι' ἐσὺ παίζεις, μὲ τὸν πόνο μου...Θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃς πολὺ ἀκριβὰ αὐτό...Θὰ σοῦ » μάθω ἐγὼ νὰ κάνῃς τὴ δουλειά σου...» εἶπε καὶ φεύγοντας βρόντηξε ξοπίσω του τὴν πόρτα τοῦ Γραφείου...

— Μὴ χειρότερα.....

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

'Εκυκλοφόρησεν ἡ «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» τοῦ 'Αστυνομικοῦ Δ)ντοῦ Α' κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου ἐκ σελίδων 552 μετὰ 217 εἰκόνων.

Περιλαμβάνει ὅλα τὰ θέματα τῆς 'Επιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς 'Αστυνομίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἀπαραίτητον βοήθημα καὶ ὁδηγὸς διὰ πάντα ἀστυνομικόν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ : 'Επιστημονικὴ 'Αστυνομία—'Οργάνωσις τῶν 'Υπηρεσιῶν 'Ασφαλείας καὶ μεθοδικότης ἐνεργείας.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ: 'Επιστημονικὴ ἀνάκρισις.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ : Κατηγορίαι ἐγκλημάτιῶν—Τρόποι διαπράξεως ἀδικημάτων.

(Σελίδες 552)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως ὁ 'Υγειονομικὸς 'Αξ/κὸς κ. Κατσάνης 'Ιωάννης. 'Ομοίως ὁ ἐν μονίμῳ διαθεσιμότητι τελῶν 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Ζαμποῦκος Βασίλειος, εἰς τὸν τοιοῦτον τοῦ 'Αστυνόμου Β'.

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι: 'Υπαστυνόμος Α' κ.κ. Θωμᾶς Δημήτριος καὶ Δέδες Γεώργιος, 'Αρχιφύλακες Σαββάκης Ματθαῖος καὶ 'Αλεβίζος 'Αθανάσιος, 'Υπαρχιφύλαξ Γαρουφαλῆς Παναγ. καὶ ἀστυφύλακες Γκατζιώνης 'Απόστολος, Σαζακλῆς 'Αντώνιος, Καραγιαννόπουλος Παναγιώτης, Φόρτωμας 'Ελευθέριος, Παντελιὸς 'Ιωάννης, Πέτροβας Νικόλαος, Σιαμπάνης 'Αντώνιος καὶ Στεφανόπουλος Δημήτριος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, οἱ κάτωθι ἀστυφύλακες : Βλάχος Γεώργιος, Δούνης Ἄγγελος, Μαραθωνίτης 'Αναστάσιος, Μιχελᾶκος Μιχαὴλ καὶ Φωτιάδης Γεώργιος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς 1) 'Αστυνόμον Β' κ. Λούρην Κων)νον, 2) 'Υπαστυνόμον Α' κ. Πετούσην Μιχαὴλ καὶ 3) 'Υπαστυνόμον Β' κ. Γιαλαμᾶν Δημήτριον, διότι οὗτοι ἐπιληφθέντες τῆς ἐξακριβώσεως τῶν στοιχείων τῆς ταυτότητος τοῦ ὑπὸ τῶν ἀστυφυλάκων Μπακῆ Γεωργίου καὶ Μαούνη Θεοδοσίου συλληφθέντος ἐπικεκηρυγμένου εἰς λῃστὴν ἐπικινδύνου κομμουνιστοῦ Καλαντζῆ Χαραλάμπους, ἐνήργησαν μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελείας, δεξιότητος καὶ εὐσυνειδησίας μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος ἐξακρίβωσιν τῆς πραγματικῆς ταυτότητος τοῦ ἀνωτέρω κομμουνιστοῦ.

Δι' 'Ημερησίας Δ/γῆς τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τοὺς 'Υπαρχ/κα Α.Τ. 17 Κορύλλον Γεώργιον καὶ ἀστυφύλακα Α.Τ. 77 Μακρῆν Δημήτριον, διότι κατὰ μῆνα 'Οκτώβριον 1956 ἀνεῦρον ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως τὸ ἀπολεσθὲν πορτοφόλιον τοῦ 'Ελβετοῦ ὑπηκόου Τουρίστα κ. Α. Σοβὲ περιέχον δύο χιλιάδας δραχμὰς καὶ παρέδωκαν τοῦτο εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήριά του καὶ μὴ δεχθέντες οὐδεμίαν ἀμοιβὴν πρὸς τοῦτο, ἕνεκεν τοῦ ὁποίου ὁ ἐν λόγῳ 'Ελβετὸς ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς 'Ιταλίαν παρέδωκεν ἐπιταγὴν εἰς τὸν Ἕλληνα Πρόξενον ἐκ δέκα χιλιάδων λιρετῶν ὑπὲρ ἀναξιοπαθοῦντος Ἕλληνος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—'Η ἐκπομπὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ποὺ παρουσιάζει ἐκλεκτὰ προγράμματα ἀπὸ τοὺς ραδιοφωνικοὺς Σταθμοὺς 'Ενόπλων Δυνάμεων 'Αθηνῶν καὶ Πατρῶν, ἔχει γίνει ὁ ἀχώριστος φίλος χιλιάδων ἀκροατῶν, ποὺ σπεύδουν κάθε τόσο καὶ λιγάκι νὰ ἐκδηλώσουν τὸν θαυμασμό τους, μ' ἐνθουσιώδη γράμματα. Ἔτσι οἱ σκοποὶ τῆς 'Αστυνομικῆς 'Εκπομπῆς ἐπιτυγχάνονται ἀπολύτως καὶ ὑπάρχει ἀπόλυτη καὶ ἁρμονικὴ συνεργασία κοινοῦ καὶ 'Αστυνομίας. Παραθέτουμε πάρα κάτω ἕνα ἀπόσπασμα μιᾶς ἀκόμη ἀκροατρίας, ἀπὸ τὴν Καλλιθέα, ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς :

«...Εἶμαι μιὰ ἀπὸ τὶς χιλιάδες φανατικὲς ἀκροάτριες τῆς ὄμορφης ἐκπομπῆς σας, καὶ ὁμολογῶ ὅτι δὲν βλέπω τὴν ὥρα ν' ἀκούσω τὴν ἁπαλὴ καὶ γλυκειὰ ἐκπομπὴ

τῆς 'Αστυνομίας κάθε Τετάρτη. Μὴ μὲ παρεξηγήσετε γι' αὐτὰ ποὺ γράφω ἀλλὰ πραγματικὰ εἶναι ἡ ἀδυναμία μου, ἡ μεγάλη μου συμπάθεια.

Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἡ ἐκπομπή σας εἶναι ἡ καλλίτερη ἐκπομπὴ τῆς 'Αθήνας κι' ἔχει ξεσηκώσει δίπλα της ἕνα τεράστιο ρεῦμα ἀγάπης.

Μᾶς συγκινοῦν τὰ ὅμορφα λόγια σας, ποὺ λέγονται ἁπλᾶ καὶ ζεσταίνουν τὶς καρδιές μας. Μᾶς συγκινεῖ ἰδιαιτέρως καὶ μᾶς κάνει νὰ δακρύζουμε, τὸ ἡμερολόγιο τῆς 'Αστυνομίας, ποὺναι πάντα παρμένο μέσα ἀπὸ τὴ ζωή, καὶ κάτι ἔχει πάντα νὰ μᾶς διδάξῃ.

Μπράβο σας, καὶ σᾶς εὔχομαι πάντα ἐπιτυχίες.

Μὲ ἐκτίμηση, φιλία καὶ ἀγάπη
Λίζα Κακουλίδου....»

*

— Τὸ πρόγραμμα τῆς 27-2-57, ἦταν πανηγυρικό, ἀφιερωμένο ὁλόκληρο στὸ Καρναβάλι, μὲ σκηνὲς καὶ στιγμιότυπα ἀπὸ τὸν παγκόσμιο ἑορτασμό του, καὶ μὲ χρήσιμες ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινό. 'Αποκρηάτικο καὶ τὸ ἡμερολόγιό του, γραμμένο ἀπὸ τὸν 'Αρχ/κα Σπῦρο Πηλό, πλαισιωνότανε ἀπὸ ἐκλεκτὴ κινηματογραφικὴ μουσική. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἔλαβε μέρος ὁλόκληρη ἡ μοντέρνα ὀρχήστρα τοῦ μαέστρου Μίμη Μεταξᾶ καὶ τραγούδησεν ἡ γλυκειὰ καὶ ἀσύγκριτη 'Ιωάννα Ἄλβα, παληά, μοντέρνα καὶ δημοτικὰ τραγούδια, Ἑλληνικὰ καὶ ξένα.

*

—Στὴν 'Αγία Τεσσαρακοστὴ ἦταν ἀφιερωμένο τὸ πρόγραμμα τῆς 6-3-57 στὸ ὁποῖο μετεδόθησαν συμβουλὲς πρὸς τοὺς νέους καὶ σκίτσα ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ καὶ χριστιανικὴ ζωὴ τοῦ ἔθνους μας, καθὼς καὶ θερμὸς ἀγωνιστικὸς χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας Κυπρίους. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἔλαβε μέρος ὁλόκληρη ἡ ὀνομαστὴ Φιλαρμονικὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μαέστρου της κ. Σπύρου Δουκάκη, καὶ τραγούδησεν ὁ ἐκλεκτὸς Ἕλλην βαρύτονος κ. Σπῦρος Σαλίγκαρος.'Ιδιαιτέρως ἐνθουσίασε τὸ ἐμβατήριον, ὑπὸ τὸν τίτλον: «ἡ Κύπρος μας», ποὺπαιξε ἡ Μπάντα τῆς 'Αστυνομίας, σὲ σύνθεση Σπύρου Δουκάκη.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια, μοντάζ, ραδιοσκηνοθεσία, τεχνικὴ φροντίδα: Ὑπηρεσίας Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν 'Αστυνομικῆς Σχολῆς. Συμμετέχει πάντα, εὐγενικὰ προσφερόμενος, ὁ κ. Γ. Ντούμας. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ 'Αρχ/λαξ Σ. Πηλός).

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ραφελέτον Νικόλαον, Φοιτητήν, ὁδὸς 'Ελασιδῶν 14 (Ρούφ). Εὐχαρίστως σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν τοῦ περιοδικοῦ μας ἀπὸ 1-3-1957. Συνδρομή σας ἐλήφθη.

Κους Κους Βαΐτσην Χρῆστον, Σέγκον Δημήτριον, 'Αντωνόπουλον 'Ιωάννην, Μαρνέρην Γεώργιον, Λιακόπουλον Ἄγγελον, 'Αναγνωστόπουλον Γεώργιον, Πανταζῆν Μελέτιον, Βαβῖζον Χριστόφορον, Πάτσην Λύσανδρον, Μαρκάκην Μιχαήλ, Κοσκινᾶν Νικόλαον, Νίπην 'Αλέξανδρον καὶ Σαπουντζῆν Δημήτριον ἀστ/κας, εὐχαρίστως σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς τοῦ περιοδικοῦ ἀπὸ 1-3-57.

Κους Κους Νικόλαον Αὐγουστῖνον, Πέτρον Μπιμπῖκον, Εὐθύμιον Δαουτάκον, Παναγιώτην Γράψαν, Κων/νον Λεβαντῆν, σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὰς ἀπὸ 1-4-1957. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

'Αρχιφύλακα κ. Γ.Α. Θωμόπουλον, Πειραιᾶ. Τὸ «Καὶ μὴ χειρότερα» καλό. Γιατὶ ὅμως γράφετε στὴν καθαρεύουσα; Τό εἶδος αὐτὸ ἔχει ἀπόλυτο ἀνάγκη δημοτικῆς γλώσσης. Τὸ διορθώσαμε καὶ τὸ δημοσιεύουμε. Γράφετε ὅμως τοῦ λοιποῦ στὴ δημοτικὴ γλῶσσα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

25 Μαρτίου 1821—25 Μαρτίου 1957, ὑπὸ κ. Χαραλάμπους Σταμάτη, Ἀρχιφύλακος. 4503

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἡ φωνὴ τοῦ γενίτσαρου, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Ράϊκου, Ὑπαστυνόμου Β'..... 4507

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα τῶν Ἱδρυμάτων διὰ τοὺς ὑποτρόφους, ὑπὸ κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου, καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς 4509

ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Αὐτοκίνητο, τὸ τρομερὸ φονικὸ ὄργανο, ὑπὸ κ. J. Furnas. Περιοδικὸν «Selection». Κατὰ μετάφρασιν κ. Δημ. Μόρου, Ἀστυνόμου Α'..... 1521

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Τὸ «ἄτομον» καὶ τὰ συστατικά του, τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Δημητρίου Χόνδρου. (Ἀναδημοσίευσις ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπιθεωρήσεως, φύλ. 129) 4526

ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Ἡ θεραπεία τοῦ ἔρωτος διὰ τῆς ὑποβολῆς, ὑπὸ κ. Ἀγγέλου Τανάγρα, Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν..... 4528

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Πῶς ἡ νεολαία τῆς Οὐγγαρίας ἐπολέμησε γιὰ τὴν Ἐλευθερία, ὑπὸ κ. Kurt Lachman of Fred Pointon. Περιοδικὸν «Reader's Digest». Ἰανουάριος 1957. Κατὰ μετάφρασιν κ. Δημητρίου Μόρου, Ἀστυνόμου Α' 4531

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Κατ' οἶκον ἔρευνα, ὑπὸ κ. Ἀλεξ. Κροκίδη, Ἀστυνόμου Β' 4536

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἔγκλημα καὶ Ἀστυνομία, ὑπὸ κ. Antony Martienssen, κατὰ μετάφρασιν κ. Χρ. Πατσούρη, Ὑπαστυνόμου Α' (συνέχεια) 4538

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ἀποτυπώματα ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἀποκάλυψις ἀγνώστου ἐνόχου δι' ἀποτυπώματος ἐμφανισθέντος ἐπὶ χάρτου, ὑπὸ κ. Σωτ. Κατσιμπάρου, Ὑπαστυνόμου Β'. 4542

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

«...Καὶ μὴ χειρότερα...», Ὑπὸ κ. Γ. Θωμοπούλου, Ἀρχιφύλακος 4545

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 4549

Σημείωσις: Ἡ συνέχεια τῆς μελέτης ὁ κόκκινος Δεκέμβρης, λόγῳ πληθώρας ὕλης εἰς τὸ ἑπόμενον.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (τηλ. 52-512)